

Tánc házi Slágerek

Szubjektív válogatás kedvenc népdalainkból amiket jó kedvvel, csupa szívvel lehet énekelni egy jó táncos estén, vagy amikor kedvünk szottyán hozzá. Folyamatosan bővülő, soha véget nem érő zenetár.

Rendszeresen frissülő dokumentum, melyet a fájl menüben bárki letölthet magának.

A teljesség és a tökéletességre való törekvés igénye nélkül készült. Ahhoz elég jó lett, hogy elég jót mulassunk belőle. Ha tudsz még egy szakaszt, vagy kimaradt a nótád, írd és pótoljuk!

Szerkesztette, összeszemezte: [Fekete Gabriella](#)

Köszönet Anitának, Gergőnek, Rebekának, Boginak, Lajosnak a csinósításért!

*** Nem hiteles, hivatkozott adatgyűjtés/közlés, csak lelkes amatőr gyűjtemény ***

Kereskedelmi forgalomba nem hozható. A hiteles szövegekért keressétek a mindenkori hivatalos gyűjtéseket, kiadványokat.

Széki	9
Négyes/Magyar	9
Erdő erdő kerek erdő	9
Hajtsd ki, rózsám az ökröket,	9
Ezek a szép szász leányok	9
Szerettelek sok ideig,	9
Szennyes ingem, szennyes gatyám,	10
Édesanyám mért is szültél	10
A menyasszony szép virág	10
Lassú	10
Székvárosi öreg templom	10
Sohase vétettem Szeben városának	11
Erdő, erdő, erdő	11
Le is szállnak fel is szállnak	11
Ablakomba besütött a holdvilág,	11
Búza közé	12
De szépen szól a cimbalom	12
Tele van a sötét égbolt	12
Közép-Erdélyi köszöntő	12
Szapora lassú	12
Adriai jeges tenger	12
Nem loptam én	12
Csárdás	13
A kapuba a szekér	13
Kimentem én az erdőbe	13
Bonchidai menyecskék	13
Tele van a temető árka	14
Jaj Istenem tégy egy csodát	14
Árvalányhaj lengedez a hegytetőn	14
Kalapom, kalapom...	15
Magos a dézsi temető	15
Kalotaszegi	15
Hajnali	16
Haza is kéne már menni	16
Este nagyon, tizedt ütött az óra	16
Addig megyek, míg a szememmel látok	16
Még azt mondják hogy nem kapok szeretőt	16
Kaszárnya, kaszárnya	16
Kimegyek a hegyre	16
Ez a vonat ha elindul hadd menjen	17
Nagypénteken mossa holló a fiát	17
Erdélyország az én hazám, nem német	17
Nagygazda volt az én apám	18
Felültem a széles világ lovára	18

Az én kis pej lovam nem szereti a szénát meg a zabot	18
Gyöngyvirágos a türei nagytemplom	18
Piros az ostrom nyele, nem sárga	19
Befogom a hat ökröm a járomba	19
Édesanyám rózsafája,	19
Ej, nem szeretem az idők járását	19
A hajnali csillag ragyog	19
Erdély körül van kerítve	20
Holtig bánom, amit cselekedtem,	20
A mérai bíró lánya fekszik fekete gyászban	20
Én vagyok a falurossza,	20
Új a csizmám, galambom, el akarom viselni,	20
Esik eső, ház ereszen lecsorog,	20
Csárdás	20
Édes rózsám édes rózsám	21
Tisza partján elaludtam, Tisza partján elaludtam,	21
Fehér fuszulykavirág	21
Megátkozott engem az édesanyám	21
Felszállott a kakas a meggyfára	22
Piros kancsó piros bor	22
Szép holdvilág volt az este	22
Ablakomba besütött a holdvilág	23
Én Istenem tégy egy csodát	23
A mérai hegytetőn	23
Udvaromon aranyvályú, aranykút,	24
Nincsen rózsza, mert lehullott a földre,	24
Szépen úszik a vadkacsa a vízen,	24
Nincs is annál betyárosabb élet,	24
Kertünk alatt folyik a víz	25
Vót énnékem édesanyám, de már nincs	25
Sárga kukoricaszár,	25
Új korában repedjen meg a csizmám	25
Esik eső, esik, szép csendesen esik, tavasz akar lenni.	25
Szapura	25
Ez a leány de beteg, de beteg, de beteg	25
Gyolcs az ingem, aranyrojt az alja,	26
Járd ki lábam járd ki most	26
Invertita	26
Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,	26
Nu ești, mândră, vrednică	26
Zis-a bade să-l sărut,	26
Când eram mai mic, nu știam nimic	26
Csujogatások	26
Szilágysági	27
Hosszú szárú laboda,	28
Ezt a százast látod-e?	28
Széna van az ólba',	28

Jaj, Istenem, de víg vótam ezelőtt,	28
A nagy utcán végestelen végig	28
Jaj de bajos ki egymast nem szereti	28
Bádogozzák bádogozzák a krasznai templomot	29
Dombon van a babám,	29
Csujogatások	29
Mezőségi vegyes válogatás	31
Akasztós	31
Három fehér kendőt veszek,	31
Túl a vízen van egy malom,	31
Csárdás	31
Azt gondoltad régi babám megcsaltál	31
A múlt nyáron nem volt eső	32
Fehér fuszulykavirág,	32
Télen nagy a hó,	32
Házunk előtt jégverem,	32
Nyisd ki, rózsám az ajtót	32
Hallod-e te szelídecske,	33
Fordulj kedves lovam napszentület felé	33
Úgy elmegyek, hirt sem halltok felőlem.	33
Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám,	33
Elmúltak a mézes hetek	34
Komámasszony kakasa, kakasa	34
Én is voltam mikor voltam	34
Csujogatások	34
Ördögősfüzesi	38
Csárdás	39
Engem anyám megátkozott,	39
Édesanyám, sejahaj, mondanék én valamit,	39
Brassó felől, Szeben felől jönnek a huszárok	39
Fáj a szívem, nem tagadom, le nem tagadom,	39
Végigmegyek a füzesi, a füzesi temetőn,	40
Máma péntek, holnap szombat, vasárnap,	40
Kertünk alatt gödröt ásnak, mély gödröt ásnak.	40
A kalapom, a kalapom félig selyem	41
Adj egy kicsit te Kati, az Isten megfizeti,	41
Egy vasárnap délután	41
Már Füzesből kihajtották a nyáját	41
Kapitány Úr ha felül a lovára	41
Most jövök Gyuláról, Gyulafehérvárról.	42
Én az éjjel nem aludtam egy órát,	42
Kertünk alján tele van ibolyával,	42
Ei kell menni nincs mit tenni	42
Udvaromba aranyvályú, aranykút,	43
Ritka fogásolás	43
Hidegen fújnak a szelek...	43

Nem úgy van most mint volt régen	43
Verjen meg az Isten rózsám,	44
Bonchidai	49
Csárdás	50
Bonchidai nagy hegy alatt	50
Ablakomba besütött a holdvilág,	50
De szeretnék az égen csillag lenni,	50
Befogom a hat ökröm a járomba,	50
Invertita	50
Fáj a szívem nekem belül	50
Vajdaszentiványi/Maros-menti	51
Sebes forduló	51
Nagy Gyurkáné káposztát főz, feje felett megy el a gőz,	51
Ezt a kerek erdőt járom én,	51
Lassú	51
Sárga dinnye, görög dinnye héjastól,	51
Szépen szól a szentiványi nagyharang,	52
Utca, utca, bánat utca	52
Elmegyek, elmegyek, jó messzire,	52
Cigánycsárdás	53
Hajtsd ki rózsám a libákat,	53
Kicsi róka, kicsi nyúl, kicsi nyúl, kicsi nyúl,	53
Csárdás	53
Piros alma nem hittem, hogy édes légy	53
Titkon nyílik, titkon hervad a rózsa	53
Engem anyám megátkozott	53
A malomnak nincsen köve,	54
Kicsi vagyok én, majd megnövök én,	54
Erdő mellett nem jó lakni,	54
Korcsos	54
De szeretném azt megtudni	54
Küküllőmenti / Szászcsávási	56
Kertünk alatt learatták az árpát	56
Megyek az úton lefelé,	56
Árkolják a szászcsávási temetőt,	56
Tiltnak, babám, tiltnak tőled	57
Megverték engem azért	57
Sárgát virágzik a repce,	57
Kiöntött a Kis-Küküllő,	57
Lapi lapi cserelapi	57
Engem anyám úgy szeretett	58
Gyertek fiúk menjünk a kocsmába	58
Rózsa, rózsa, piros rózsa,	58
Csujogatások	59
Szegenyes alatt	59
Pontozó alatt	60

Felcsiki	60
Csárdás	61
Árva vagyok, nincs gyámolom,	61
Domokosi sörkertbe'	61
Egy szép napon, csütörtökön délután,	61
Rég megmondtam bús gerlice,	61
Hajnalcsillag szépen ragyog	61
Most jöttem Gyuláról, Gyulafehérvárról,	61
Úgy akartalak szeretni, ne tudják,	62
Kicsi csillag jaj de rég, hogy vándorolsz,	62
Sebes csárdás	62
Naskalaton esik az eső	62
Komámasszony pendelye, trállárilom,	63
Elvesztettem kecskéimet, többet nem aluszok,	63
Gyéren vettem a kenderem, gyakran termett rajta,	63
Cepper	63
Ajajajaj ne tegye belé,	63
A csizmámon nincsen kéreg,	63
Hej, Gyurkáné káposztát főz,	63
Zsuka	63
Icike-picike	63
Kezes	63
Ha megfogom az ördögöt	64
A cigányok, a cigányok facipőben járnak	64
Gólyás	64
Elfogyott a mákos rétes, megmaradt a tál,	64
Zsidós	64
Az öreg zsidónak	64
Zsebkendős	64
Elvesztettem zsebkendőmet	64
Hétlépés	64
Egy, a kettő, három, a négy	64
Csujogató	64
Moldvai	66
Gergely tánc	67
Mikor gergel legén vót	67
Hoina	67
Elindultam szórt kötni, szederinda-rinda,	67
Kettős/De-doi	67
Szeretőm e táncba gyűrű ez ujjába	67
Ha folyóvíz volnék, sohasem busulnek	68
Keresel	68
Keresem, keresem, nem kapom,	68
Lérem	68
Lérem, lérem utolérem	68
Kecskés	68

Este jó szürkül bé,	68
Kezes	68
Hazám, hazám, csendes hazám,	69
Túl a vízen egy kosár, abban lakik egy madár,	69
Vegyes	69
S beteg vagyok, s a szerelem betegje	69
Azért szeretek én falu végén lakni	69
E kertemben egy madár	70
Kiszáradt a cserefa, cserefa	70
Csujogató	70
Kommendálások musamához	71
Magyarbódi	72
Sàrgadinnye levele	73
Fájhat annak a kislánynak a szíve	73
Jól gondold meg kislány elejét utolját	73
Ezt a kislányt nem az anyja szülte	73
Sárgán virágzik a repce	73
Ej a titkos szerelem...	74
Új a csizmám el akarom cserélni	74
Jaj de szépen harangoznak	74
A magyarbódi dobogós kőhídnál	75
Búza, búza, búzavirág,	75
Ugat az én kutyám ugat a kapuba,	75
Fölkel a lány jókor reggel, ja-ja-jajj,	75
Szatmári	75
Csárdás	76
Szatmárökörítő híres város,	76
Egye meg a fene ezt a világot	76
Szivárványos az ég alja,	76
Ki látott már télen fecskét	76
Zöldeerdőben de magos,	77
Szakácsasszony, ejnye, ejnye, ejnye,	77
Felültem a kemencére,	77
Eltörött a kutam géme,	77
Kék a szőlő de édes,	77
Én Istenem, adjál esőt,	77
Hajnallik, hajnallik,	77
Lóra csikós, lóra, nem a csárda felé,	78
Szól a fügemadár,	78
Kék ibolya, ha leszakítanálak,	78
Zúg az erdő, zúg a mező,	78
A hajnali csillag ragyog,	79
Zörög az akácfalevél	79
A patai kocsma ajtó nyitva van,	79
Már ezután úgy élem világom,	79
Gém, daru, géme, daru, géme, daru, géme	79

Bárcsak ez az éjszaka,	79
Ugye babám meg tudsz verni,	80
Nem vagyok én senkinek sem adósa, adósa	80
Asztali nóták	80
Bujdosik az árva madár	80
Debrecennek van egy vize	80
Juhászlegény, szegény juhászlegény,	81
Kalocsai	81
Mars	81
Kocsmárosné lca lánya a galambom,	82
De jó volna így élni hétfőn is mulatni,	82
Mári néni egy ingbe pöndölybe,	82
Azt a kutya mindenit a világnak,	82
Dunáról fúj a szél de esik az eső	82
Ha hazamék azt kérdezi tőlem az anyám,	82
Ez az én szeretőm, ez a pici barna,	82
Nem messze van ide Kalocsa	82
Szép csepűi lányok hogyan jártak?	82
Piros alma ne gurulj, ne gurulj,	83
Árok is van, gödör is van, ugorni 'köll,	83
Ezernyolcszáz-hatvankettedikben,	83
Lassú csárdás	83
Kikötöm a lovamat a csárda elejébe	83
Esik eső hat ökör szarvára,	83
Szépen, nyílnak a mezei virágok,	83
Kalocsai vasútállomáson	84
Kalocsai zöld erdőben születtem	84
Ősszel érik babám a fekete szőlő,	84
Kalocsai köves utca jaj de nagyon sáros	84

Széki

Négyes/Magyar

Erdő erdő kerek erdő

Erdő, erdő, kerek erdő,
de szép madár lakja kettő,
Kék a lába, zöld a szárnya,
piros a rózsám orcája.

Olyan piros, mint a vér,
tőlem gyakran csókot kér,
De én bizony nem adok,
Inkább jól megátkozom.

Kilenc fia néma legyen,
a tizedik leány legyen,
Az is olyan csalfa legyen,
ország-világ híre legyen.

Kinek nincsen szeretője,
menjen ki a zöld erdőbe,
Írja fel egy falevélre,
néki nincsen szeretője.

Kinek nincs kedve itt lakni,
menjen a mennybe föl lakni,
Építsen az égre házat,
ott nem éri semmi bánat.

Építsen az ég színére,
ott nem éri semmiféle,
Építsen az égre házat,
ott nem éri semmi bánat.

Szerettelek sok ideig,

Szeredatol csutortokig
Szeretett a fene soha
Csak meg voltam veled szokva

Úgy meg voltam veled szokva
Ei se felejtelek soha
Úgy meg voltam veled szokva
Ei se felejtelek soha

Hajtsd ki, rózsám az ökröket,

legeltesd meg szeginyeket.
Szénafűre ne hajtsd őket,
mert elveszik a szűredet.
Ha elveszik a szűredet,
mivel takarsz bé engemet?
Van nekem egy cifra subam,
avval takarlak bé, rózsám.

Azt mondja a kakukkmadár,
nem sokáig élek én már.
Sírba viszen a búbánat,
meghalok rózsám utánad.
Ha kivisznek az udvarra,
borulj le a koporsómra,
Ejtsél reám egy pár könnyet,
talán megérdemlem tőled.

Ezek a szép szász leányok

Ezek a szép szász leányok kihúzósz kendőbe járnak.
Ki van húzva a kendője, elhagyta a szeretője.
Illik a tánc a cudarnak, minden rongya lobog annak,
lobog elől, lobog hátul, lobog minden oldaláról.

A kisasszony azt hiszi, hogy a betyár elveszi.
Ne higgye el előre, semmi válik belőle!
A kisasszony piparéz, mindig a tükörbe néz,
a kisasszony gyöngye teste megkívánja minden este.

Minek nékem a nagy kőház, kívül-belül fekete gyász,
Minek nékem a hat ökör, ha engem a bánat gyötör.
Egek egek bús fellegek, hulljatok rám, hogy haljak meg,
Egek egek bús fellegek, hogy a szívem hasadjon meg.

Árok, árok, de mély árok nem gondoltam, hogy így járok
Bele estem, benne vagyok, a szerelem rabja vagyok
Bele estem, benne vagyok, a szerelem rabja vagyok
Beleestem, benne vagyok, nem láthattok, nem hallhatok.

Szennyes ingem, szennyes gatyám,

Mezőségen lakik anyám.
Nincsen fája, sem hamuja,
Hogy az ingem megszapulja.
Ne nézd, hogy én szennyes vagyok,
Mert szívemben nincsen mocskok.
Az az egy pecsét benne van,
Szeretlek én rózsám, nagyon.

Itt is terem sok szép virág,
Madár dalol, szép a világ.
De az mind semmit ér nekem,
Ha a babám nem ölelem.
Ess az eső szép csendesen,
Ne sírj rózsám keservesen!
Ne sírj rózsám keservesen,
Majd megsegít a Jóisten.

Szőke vize a Tiszának,
mondd meg rózsám az anyádnak,
Hogy az egész Tisza mentén,
nincsen olyan legény, mint én.
Mindenkinek azt ajánlom,
szerelemnél jobb az álom
Mer' az álom nyugalom,
a szerelem szívfájdalom.

Édesanyám mért is szültél

Édesanyám mért is szültél, ha engemet
megvetettél?
Miért is szültél e világra, örökös szomorúságra.
Édesanyám is volt nékem, nem is olyan
réges-régen.
Nem is olyan rég nincs anyám, csak mióta
meghalt apám.

Édesanyám hol a szíved, hol az anyai szeretet,
Mért virágzik jégvirágot, mért vetted meg a
lányod?
Édesanyám miért is szültél, ha ennyire
megvetettél?
De sok mindennek kitettél, a bánattól nem
kíméltél.

Kimegyek a temetőbe, leborulok egy sírkőre.
Az a sírkő kinek jele, ott van apám eltemetve.
Leborulok sírhalmára, szívem vigasztalására.
Göröngyei azt susogják, itt vár reám a
boldogság.

Ajna, nana, nana, nana, nana, nana, nana, nana
Ne szeressel kettőt, harmat, mer' az egy is elég
bánat.
Olyan bánat a szívemen, kétrét hajlott az
egeken.
Ha még egyet hajlott volna, szívem kettéhasadt
volna.

A menyasszony szép virág

A menyasszony szép virág, koszorúja
gyöngyvirág,
Az a boldog vőlegény, ki azt mondja az enyém,
A menyasszony gyöngykoszorú, csak az én
szívem szomorú,
A menyasszony szíve tája, boldog minden
dobbanása.

Virágos a fa teteje, koszorús a leány feje
Hullani kell a virágnak, esküdni kell a leánynak
Gyere rózsám gyere már, mert a szívem téged
vár
Téged óhajt téged vár, téged csókolni nem kár

Szép a leány ha lánykort él, szép hajával játszik
a szél
Azt se tudja mi a bánat, még lánybarátival
játszhat
De a leány férjhez megy már, s kalickába bézárt
madár
Megtudta hogy mi a bánat, mert az örömtől
megváltott.

Verjen meg az Isten rózsám

Méret nem voltál igaz hozzám,
Mer' én igaz voltam hozzád
Igazabb, mint édesanyád.

Nem átkozlak, nem szokásom
Verjen meg sok sóhajtásom,
Verjen meg a piros hajnal
Kibe siratlak jajszóval.

Verjen meg a piros hajnal,
Kibe siratlak jajszóval
Verjen meg a sötét éjjel
De sok örömtől zártál el.

Válassz, válassz, jól megnézd kit
Mer' a szerelem megvakít,
Engemet is megvakított
Örökre megsomorított.

Lassú

Székvárosi öreg templom

Székvárosi öregtemplom harangja
Jaj de ritkán hallszik nálunk a hangja
De amikor elhozza az esti szél
Eszembe jut hogy te engem szerettél

Nem szeretsz már nem hallom a harangszót
Nem is hoz már az életbe soha jót
Síríg tartó hű szerelmet fogadtál
S az estéli harangszónál megcsaltál

Száradjon el minden virág a réten
Aludjon el minden csillag az égen
Nap se süssön gyász borítsa az eget
Mer egy hutlen csalta meg a szívemet

Sohase vétettem Szeben városának

Sohase vétettem Szeben városának
Mégis besoroztak engem katonának
Verje meg az isten Szeben mészárosát
hogy mér vágta volt le a kicsi bornyú lábát

II: Szegény kicsi bornyú nem tud lábán járni
gyalog katonának a hátán kell hordozni :II

Ha meguntad jó galambom velem életedet
csináltass koporsót temess el engemet
Írd fel a fejfámra itt nyugszik egy árva
Kinek szerelemből történt a halála

Szerelem szerelem átkozott szerelem
Mér nem termettél meg minden falevelen
Minden fa levelén minden bokor tövén
Szakíszthatott volna minden szegény legény
Mer én szakísztottam el is hervasztottam
Ha még szakísztanék talán meg is halnék

Amerre én járok még a fák is sírnak,
Gyöngye ágaikról bús levelek hullnak.
Hulljatok, levelek, rejtsetek el engem,
Mert az én édes galambom mást szeret, nem
engem.

Este van, este van, de nem minden lánynak,
Csak annak a lánynak, kihez sokan járnak.
Hozzám nem jár senki, nékem nincs is este,
Nékem minden este, gyászosra van festve.

Istenem, Istenem, én édes Istenem,
Hogy kell-e világot, búval is eltöltsem?
Egy esztendő, kettő, búval is eltelik,
Hej, de az enyém sok, soha el nem telik.

Erdő, erdő, erdő

Erdő, erdő, erdő, de szép kerek erdő.
Sárgarigó madár benne a kerülő.
Én is voltam a sűrű erdő kerülője,
Egy szép barna lánynak igaz szívű szeretője.

Várni, várni babám, de sokat kell várni,
Egy szép barna lányért három évet kell
szolgálni.
Összegyűjtöm a sűrű könnyeim tentának,
Rózsás leveleket írok haza a babámnak.

Le is szállnak fel is szállnak

Le is szállnak fel is szállnak a fecskék
Jaj de búsan telnek tőled az esték
Látod babám eljöhethnél egy este
Meglátnád a bús szívemet lefestve

El is mennék én hozzátok egy este
Ha az anyád a kapuba nem lesne
De az anyád olyan huncut menyecske
Meghallgatta mit beszéltünk az este

Én az éjjel nem aludtam egy órát
Hallgattam a régi babám panaszát
Éjfél után mondta meg, hogy mi baja
Ő szeretne, de az anyja nem hagyja

Zöld erdőben terem a mérges kígyó
Szép leányból lesz a legénycsábító
Aj Istenem de jó annak ki csúnya
Szegény legény szívét nem szomorítja.

Borozdába szépen szól a pacsirta
Bús levelét a galambom most írta
Azt olvastam könnyes szemmel belőle
Csak a halál választhat el ő tőle

Szép a csikó ha szépen felnyergelik
Szép a babám, ha szépen felöltözik,
Mikor menyén a templomba előttem
Az én szívem majd kirepül előttem

Ablakomba besütött a holdvilág,

Az én rózsám abba fésüli magát,
Göndör haját százfelé fújja a szél,
Köszönöm babám, hogy eddig szeretted.

De szeretnék az égen csillag lenni,
Ott is csak a hajnal csillaggal járni,
Éjfél tájban megkerülném az eget,
Hogy tudjam meg, hogy a babám ki szeret,

Szép a csikó, ha szépen felnyergelik,
Szép a babám, ha szépen felöltözik,
Mikor megyen a templomba előttem,
Az én szívem majd kirepül belőlem.

Édesanyám volt az oka mindennek
Mér nem adott engem a szeretőmnek
Adott volna engem oda csak annak
Kit a szívem kiválasztott magának
El van az én boldogságom temetve
amióta nem nézek a szemedbe
csak te vótál boldogságom csillaga
csillag nélkül de sötét az éjszaka

Naptól nyílik naptól hervad a rózsá
bár csak soha ne szerettelek volna
hogya sohasem szerettelek volna
a szívemnek semmi bújá se volna

De szeretnék az erdőbe fa lenni,
Ott is csak a tölgyfa nevet viselni,
Mer' a tölgyfa kék lánggal ég füst nélkül,
Az én szívem soha sincs bánat nélkül.

De szeretnék a templomban ott lenni,
Mikor az én galambomat esketik,
Meghallgatnám mit tagadsz a miénkből,
Hát te csalfa nem félsz a jó Istentől?

Búza közé

Búza közé száll a dalos pacsirta,
Búza közé száll a dalos pacsirta,
Hogyha magát már odafent kisírta
Hogyha magát már odafent kisírta.

Én is szállnék, száll a lelkem zokogva,
Én is szállnék, száll a lelkem zokogva.
Leszállani nem szállhatok sehova,
Leszállani nem szállhatok sehova.

Nem fogad be, hova szállnom kellene,
Nem fogad be, hova szállnom kellene,
Búzavirágszemű babám kebele.
Búzavirágszemű babám kebele.

De szépen szól a cimbalom

De szépen szól a cimbalom mi lesz belőlünk
galambom?
Belőled egy fülemüle, ki a párját elvesztette.
S belőlem egy szép szomorú, egy szép
elhervadt koszorú.

Csak azt mondd meg, jó galambom, melyik úton
mész el,
Felszántatom én azt az utat aranyos ekével.
Be is vetem én azt szemenszedett gyönggyel,
Be is boronálom a sűrű könnyeimmel.

Amerre én járok, még a fák is sírnak,
Gyenge ágaikról levelek hullanak.
Hulljatok levelek, rejtsetek el engem,
Mer' akit szerettem, mást szeret nem engem.

Tele van a sötét égbolt

Tele van a sötét égbolt ragyogó csillaggal,
Tele van az én szívem is keserű bánattal.
Mit ér nekem, mit ér nekem csillag ragyogása,
Hogyha az én bús szívemnek nincs
vigasztalása.

Mi zörög, mi zörög a sűrű erdőben?
Talán az én rózsám ökrét hajtják a cserjére.
Ha hajtják, hadd hajtsák, hadd fizessen érte,
Mer az a szép piros hajnal más kislánynál érte.

Látod életemet, nem igen gyönyörű,
Az én két orcámon folydogál a könnyű.
Ha tudtad határát igaz szerelmednek,
Mér' nem hagyta békét én árva szívemnek.

Közép-Erdélyi köszöntő

Sok születésnapokat vígan megélhess,
Napjaidat számlálni, ne légyen terhes.
Az ég harmatja szívedet újítsa,
Áldások árja házadat elborítsa.

Tenéked minden öröm holtig adassék,
Amellett semmi bánat ne barátkozzék.
Légyen éltednek virága mind kinyílt,
Szíved ne szenvedjen semmi sebes nyílt.

Míglen az egek várát nyilván szemlélhesd!
Ott aztán az életet jobbra cserélhesd!
Az Úr a boldog életből részt adjon!
A szentek serege körébe fogadjon! De fogadjon!

Szapora lassú

Nem loptam én

Nem loptam én életembe,
Csak hat ökröt Debrecenbe.
Mégis rám verték a vasat
Babám szíve majd meghasadt.

Elhajtottam a vásárba,
Kettőt adtam áldomásba.
Kettőt adtam a bírónak,
Kettőt a szabadítónak.

Nem loptam én életembe,
Csak egy csikót Debrecenbe.
Mégis rám verték a vasat,
Babám szíve majd meghasadt.

Mikor mentem hazafelé,
Három zsandár állott elém.
Azt kérdezték mi a nevem,
Hol az utazólevelem.

Állj meg zsandár, megmutatom,
A lábimat kigombolom.
Előveszem a revolverem,
Ez az utazólevelem.

Mikor mentem hazafelé,
Megnyílt az ég háromfelé.
Ragyogtak rám a csillagok,
Megtudták hogy árva vagyok.

Adriai jeges tenger

Adriai jeges tenger hányja-veti a hullámot,
Ez a csinos barna kislány szedi a virágot.
Szedjed csárdás kisangyalom, kössed
bokrétába,
Így is-úgy is nemsokára kell a csákóm oldalára.

Még azt mondják a faluban, hogy én büszke
legény vagyok,
Pedig én még falubeli szeretőt sem tartok.
Ha tartottam szép szeretőt, megszenvedtem
érte,
Cudar világ, kutya világ soha ne hányd a
szememre!

Mikor megyek hazafelé, sej a magam falujába,
Rövid szárú rámás csizmám elmerül a sárba.
Rövid szárú rámás csizmám elmerül a sárba,
Székvárosi büszke lányok máma láttok utoljára.

Ha a legényt besorozzák csákót tesznek a
fejére,
Megesketik, hogy az ellent vágja-üti egyre.
Lénungot is kap a legény, hat vasat egy napra,
Nem elég a babájának képes levelező lapra.

Csárdás

A kapuba a szekér

A kapuba a szekér,
itt a legény, leányt kér,
De a leány azt mondja,
nem megyek férjhez soha.

Örömanya jöjjön ki,
hogy az ajtót nyissa ki,
Eressze be a vejét,
a lánya szeretőjét.

Párnahaja szövetlen,
derékalja tötetlen
A tolluja a tóba,
a vadréce hordozza

Azt hallottam én a héten,
leányvásár lesz a réten
Én is oda fogok menni,
szőkét barnát választani

Szökét ne végy, mert beteges,
pirosat se, mert részeges
Barnát vegyél, az lesz a jó,
az lesz a dologra való

Kimentem én az erdőbe

Kimentem én az erdőbe, az erdőbe,
Ráléptem egy venyigére, venyigére,
Venyigéről, venyigére, venyigére,
Fáj a szívem a szökére, a szökére.

Kimentem én a piacra, a piacra,
Ráléptem egy papirosra, papirosra,
Papirosról, papirosra, papirosra,
Fáj a szívem a pirosra, a pirosra.

Kimentem én az utcára, az utcára,
Ráléptem egy szalmaszállra, szalmaszállra,
Szalmaszállról, szalmaszállra, szalmaszállra,
Fáj a szívem a barnára, a barnára.

Gyógyítgatom a szívemet hogy ne fájjon
kapok én még valakitől boldogságot
kapok én még valakitől csókot s jó szót
ne hidd rózsám te adtad a legutolsó

Régi babám mér nem akarsz párom lenni
mért nem akarsz karjaim közt megpihenni
álá....

Bujdosik az árva madár nincsen párja,
hát az én bús árva szívem hogy ne fájna.
álá.....

Bonchidai menyecskék

Bonchidai menyecskék
Ugrálnak mint a kecskék
Szeretőjük mindig más,
Az uruk csak ráadás ...

Bonchidai híd alatt,
Lányok sütik a halat
Papirosba csavarják,
A legénynek úgy adják ...

Bonchidai hegy alatt
Leány a legény alatt.
Azért feküdt alája:
Viszketett a szoknyája ...

Bonchidai híd alatt
Leány a legény alatt
Jaj de keservesen nyög
Nyomja a farát a rög.

Bonchidai magas torony
Belé akadt az ostorom
Gyere babám akaszd ki
A nyavalya törje ki

Viszik viszik a szilvát,
Válogatják a javát
En is ettem belőle,
Szerelmes lettem tőle ...

A szép asszony messzi lát,
Vízért küldi az urát.
Míg az ura vízért járt,
A komája nála járt

Édes uram, de jó kend,
De jó vizet hozott kend,
Menjen kend még máskor is,
Maradjon még tovább is

Hogyha engem valaki
Hordó helyett fúrna ki
Nem mondanám én neki
Nagy a fúró vegye ki

Gyere ki a házunk mögé
Meglásd mivel állok eléd
Olyan mint a libagége
Köldökömig ér a vége

Tele van a temető árka

Tele van a temető árka vízzel,
Tele van a szívem keserűséggel.
Jó az Isten, elapassza a vizet,
Sej, visszahozza a régi szeretőmet.

Hideg sincsen, mégis befagyott a tó.
Ihatnék az én szép lovam, a fakó.
Gyertek lányok, törjétek be a jeget,
Sej, hagy igyon a fakó lovam eleget.

Fáj a szívem gyógyítani nem lehet
Akiért fáj kimondani nem lehet
Majd meggyógyít a koporsó deszkája

Hej mikor a föld zuhogva hull le raja

Szépen nyílnak a mezei virágok,
Férjhez mentek előlem a leányok.
Nem is maradt a számomra még egy sem,
Hej, kit a szívem, az árva szívem szeressen.

Szépen szólnak a mezei pacsirták,
Szomorúan sírnak az édesanyák.
Szomorú édesanyák ne sírjatok,
Megvigasztal a leszerelő fiatok

Jaj Istenem tégy egy csodát

Jaj Istenem tégy egy, tégy egy csodát
Változtasd borrá, borrá a Tiszát
Ha a Tisza a borból volna,
A szívemnek semmi baja se volna

Bort ittam én, boros, boros vagyok
Hazamenni mennék, de nem tudok
Aki tudja miért nem mondja
Merre van az ország útja? Csuhajja!

Azt mondják, hogy boros, boros vagyok
Hogy a bortól, bortól ingadozok
A nádszál is ingadozik
Pedig az csak vizet iszik csuhajja!

Még azt mondják, boros, részeg vagyok
Hogy a bortól mindig piros vagyok
Veres a libának orra
Pedig sose mártja borba csuhajja

Árvalányhaj lengedez a hegytetőn

Árvalányhaj lengedez a hegytetőn,
Árva vagyok, elhagyott a szeretőm.
Ha elhagyott, hagyjon is el örökre,
Mert nem lehet mindenkinek hat ökre.

Nem szeretem az uramat, nem biz' én,
Ha kimegyek, ha bemegyek, sírok én,
Sírok, sírok, siratom a lányságom,
Siratom a lánykori boldogságom.

Hideg sincsen, mégis befagyott a tó,
Ihatna a babám lova, a fakó.
Gyertek lányok, tördeljük be a jeget,
Hadd igyék a babám lova eleget.

Hideg sincsen, mégis befagyott a tó,
Szeretőm sincs, mégis rólam áll a szó,
Hát ha még egy szép szeretőt tartanék
Az egész falu mind rólam törvénykezne

Kalapom, kalapom...

Kalapom, kalapom csurgóra,
Sört innék bort innék, ha volna
Akár iszom, akár nem,
akár iszom, akár nem,
Mégis korhely a nevem, de a nevem.

Jaj, istenem, adj egyet, sohase kérek többet
Jaj, istenem, adj egy jót, adj egy kedvemre
valót
Jaj, istenem, adj egy krajcárt,
hogy vegyek egy kis pálinkát,
Jaj, istenem, adjál kettőt, hogy vegyek egy nagy
palinkát/szep szeretot.

Azt hallottam én a héten, leányvásár lesz a
réten
Én is oda fogok menni, szőkét barnát választani
Szőkét ne végy, mert beteges, pirosat se, mert
részezes
Barnát vegyél, az lesz a jó, az lesz a dologra
való ajnanana...

Magos a dézsi temető

Mellette egy sűrű erdő
Ott bujdosik a kedvesem
Odamegyek megkeresem

Jaj de sokszor, jaj de régen
Jártam egy virágos réten
Ott láttam egy kismadarat
Kérdeztem a galambomat

Azt mondta hogy látta látta
Egy leány keblére zárta
Ha elvette éljen vele
Ölje meg a bú mellette

Ha elvette éljen vele
Ölje meg a bú mellette
Öröme is annyi legyen
Amennyit ő csinált nekem

Kalotaszegi

Hajnali

Haza is kéne már menni

Vajon mit fognak gondolni
Sötét az ég alja babám kísérij el haza
Megszolgálom én azt valaha

Az erdei kis pacsirta
Mind a két szemét kisírta
Sírok én magam is sír az én galambom is
Lehajlik értem még az ág is

Valamennyi gácsér ruca
Mind kunkorú annak tolla
Valamennyi magyar lány piros pántlika haján
Szeret is az engem igazán

Este vagyok, tized ütött az óra

Ilyen későn ki jár még a faluba
Én bódorgok, mert nem tudok elaludni
Fáj az árva szívem, a szerelem gyötöri.

Gyötör engem a szerelem, nem táplál
Gyöngye árva szívem nyugodalmat nem talál
Nem is gyógyít meg engemet csak a halál
Így jár, aki hú szerelmet nem talál.

Kilenc tulkot hajtottam a vásárba
Tizediket a babám udvarába
Kilenc tuloknak az ára a zsebembe
Ej, még az éjjel jót mulatok belőle.

Rakott szekér hat ökör van előtte
Kis menyecske felült a tetejébe
Csalfa szemem/Szemeimet nem is
merem rája vetni
Szegény vagyok, nem fog ő megszeretni.

Addig megyek, míg a szememmel látok

Ameddig egy sűrű erdőt találok
Sűrű erdő közepébe' kaszárnya
Oda leszek három évig bezárva.

Messze földre bujdosott a galambom
Meg se látom, vagy még hírét se hallom
Csak az esik a szívemnek nehezen
Hogy még nem is beszélhetek én veled.

Holdvilágos, csillagos az éjszaka
Kisangyalom gondolsz-e rám valaha
Tanúm az ég és a fényes csillagok
Hogy én, babám, mindig csak rád gondolok.

Még azt mondják hogy nem kapok szeretőt

Kapok biz én minden ujjamra kettőt
Madárnak is van párja, nagy a világ határa
Terem legény minden leány számára

Kék ibolya búra hajtja a fejet
Mer az égbolt nem öntözi a tövét
Szállj le harmat ejehaj, kék ibolya tövére
Most találtam egy igaz szeretőre.

Asztalomon három cukros pogácsa
Mind a hármat barna kislány csinálta
De te abból barna legény nem eszel, nem eszel
Még az enyém örökösen nem leszel.

Ablakimba szép muskátlit ültettem
Este későn langyos vízzel öntöztem
Megártott a tövinek a muskátli levélnek
Ne higgy kislány a mostani legénynek

Három hordó borom van, de borom van,
mind a három csapon van, de csapon van.
Egyik édes, másik jó, a harmadik savanyú,
Kedves babám mért vagy ilyen szomorú.

Kaszárnya, kaszárnya

Sűrű, rácsos ablak rajta
Közepébe egy kerek márvány asztal
Sej, a gyászlevelem rajta.

Gyászlevelem rajta
Nincsen aki elolvassa
Van szeretőm egy tizennyolc éves lány
Sej, aki elolvassa.

Olvassa, olvassa
Sűrű könnyeit hullatja
Ne hullassad a sűrű könnyeidet
Sej, nem leszek a tied.

Kimegyek a hegyre

Lenézek a völgybe
Ott látom a babám
Tiszta feketébe

Tiszta feketébe
Pohár a kezébe
Köszöntsd reám babám
Hadd igyak belőle

Mintsem rád köszönném
Inkább előnteném
Tengernek a hajját
Kalánnyal kimerném

Annak fenekéről
Drága gyöngyöt szednék,
Abból a babámnak
Gyöngykoszorút kötnék.

Kössed, rózsám, kössed,
Te csak mindig kössed,
Mer' az én galambom
Nem leszel már többet.

Ez a vonat ha elindul hadd menjen

Én utánam senki ne keseregjen
Ha valaki én utánam kesereg
A jó Isten a két kezével áldja meg

Kicsi madár miért keseregsz az ágon
Nem csak te vagy elhagyott a világon
Nekem sincsen édesapám, sem anyám
A jó Isten mégis gondot visel rám

Életemben csak egyszer voltam boldog
Akkor is a két szememből könny hullott
Sírtam is én örömben hogy szeretsz,
Bánatimban hogy az enyém nem lehetsz.

Nagypénteken mossa holló a fiát

Ez a világ kígyót, békát rám kiált
Mondja meg, hát egész világ szemembe
Kinek mit vétettem én életembe

Édesanyám, mi zörög a zsebébe
Ha apró is, adjon egyet belőle
Veszek véle, csináltatok márványkőből koporsót
Négy sarkára ráveretem a jajszót

Ej, darumadár fészket rakja a pusztán
S künn a hegyen a kopáron, a pusztán
Könnyű néked, darumadár, van párod
Ej, kivel bejárd ezt a széles világot.

Édesanyám, mi van a kötényébe
Három alma adjon egyet belőle,
Úgyse soká ehetem az almáját
Viselem a román király csákóját
Úgyse soká ehetem a kenyerét
Viselem a román király fegyverét

Erdélyország az én hazám, nem német

Oda vágyik az én szívem, míg élek
Otthagytam egy barna kislányt hervadni
Azt szeretném csak még egyszer meglátni

Ha megindul az a gőzös, hadd menjen
Én utánam senki ne keseregjen
Ha valaki én utánam kesereg
Azt kívánom, a jó Isten áldja meg.

Édesanyám, ha kend tudná, amit én
Milyen gyenge szívű lány vagyok én
Ha kiülök a tornác küszöbére
Vágyik szívem a régi szeretőmre.

Édesanyám, mondok kendnek valamit
Gombolja ki piros lajbmim elejét
Nézze meg, hogy mi bántja a szívemet
Eltiltották tőlem a szeretőmet.
Eltiltották, vagy az Isten elvette
Annak adta, aki megérdemelte.

Édesanyám, kend az oka mindennek
Mért nem adott engem a szeretőmnek
Adott volna engem oda csak annak
Kit a szívem kiválasztott magának.

Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem
Párjavesztett kismadár lesz belőlem
Leszállok egy zöld erdőbe zokogva
Fészket rakok egy nefelejcs-bokorra.

Nagygazda volt az én apám

Nagy birtokot hagyott énrám
Hat ökörnek kötelét,
három vasvilla nyelét
Kilenc szekér szénaboglyának helyét.

Nagygazda volt az én apám
Nagy birtokot hagyott énrám
A nagy hambárt üresen,
a sok adót fizessem
Széles földjét, hogy keservesen nézzem.

De én azt elpazaroltam
Magamnak semmit se hagytam
Hagytam biz' én eleget,
jó kapa, kasza nyelet
Temetőbe' sírnak való jó helyet.

Felültem a széles világ lovára

Zaboláját nem tettem a szájába
Úgy indultam hosszú útra egyedül
Borul az ég minden felől, nem derül.

Borul az ég minden felől, nem derül
Az én babám még ha lát is elkerül
Ha kikerül, kerüljön ki, nem bánom
Csak a szíve én utánam ne fájjon.

Hideg se volt, mégis befagyott a tó
Szeretóm sincs mégis rólam megy a szó
Hát hogyha még szeretőt is tartanék
Mennyi cajha, mind rólam törvénykeznék.

Édesanyám volt az oka mindennek
Mér' nem adott engem a szeretőmnek
Adott volna engemet is csak annak
Kit a szívem kiválasztott magának.

Ha elindul a vonat, hadd menjen
Én utánam senki ne keseregjen
Aki pedig én utánam kesereg
A jólsten két kezével áldja meg.

Ágas-bogas a diófa teteje
Utoljára voltam nálad az este
Utoljára fogtam ajtód húzóját
Adjon Isten nyugodalmas jójucakát

Az én kis pej lovam nem szereti a szénát meg a zabot

Hej de amióta, amióta a zöld árpára szokott
Az én kisangyalom szoktatta a lovamat az
árpára
Engem, pedig fiatalon, engem, pedig maga
mellé az ágyba.

Ej, te hamis kislány, miért szoktattál magad
mellé az ágyba
Nem gondoltál arra, hogy engemet elvisznek
katonának
Besoroztak engem, el is visznek a Regátba
hadimunkára
Azt a kutya mindenit, azt a betyár mindenit a
világnak.

Ej, te hamis kislány, leszereltem, hazajöttem az
este
Három esztendeig minden este te jártál az
eszembe
Már ezután, babám, minden este ketten
fekszünk a vetett ágyba
Azt a kutya mindenit, miért is lettem a császár
katonája.

Gyöngyvirágos a türei nagytemplom

Te vagy benne a legszebb virág galambom
Úgy elnézlek, te gyönyörű virágszál
Azt se tudom, hogy a pap mit prédikál
Aranycsatos imakönyv a kezében
Isten tudja, mi van a te szívedben.

Kék virágos a mérai temető
Engem temessenek oda legelőbb
Engem előbb, utána a babámat
Hogy ne keressen más szeretőt magának.

Háromszor is elindultam, elmentem
Ablakidhoz még közel sem mehettem
A kapuba' úgy elfogott valami
Hogy egy árva szót sem tudtam szólani.

Piros az ostorom nyele, nem sárga

A nyelére numera van rávágva
Én vágtam rá azt a jeles numerát
Ölelem a babám karcsú derekát.

Amit világeletemben kerestem
Mind az ügyes menyecskékre költöttem
Vettem nekik alsó, felső rokolyát
Jaj, de sokszor felhajtottam az alját.
/Kinek mások hajtották fel az alját

Spirituszból csinálják a pálinkát
Azért nem lát senki rajtam jó ruhát
Ha csinálnák édes tejből, ecetből
A kocsmáros nem élne a zsebemből.

Életemben csak egyszer voltam boldog
Akkor is a két szememből a könny hullott
Sírtam is én, örömemben hogy szeretsz
S bánatomban hogy az enyém nem lehetsz

Befogom a hat ökröm a járomba

Elviszem a búzámat a malomba
Édes kicsi molnárom öröld meg a búzámat
Három évig nem látom a babámat

Akkor szép a kerek erdő, mikor zöld
Amikor a dalos madár benne költ
Dalos madár sejhaj, szállj le ablakaimra
Kisangyalom borulj a vállaimra

Azt gondoltam, sose leszek katona,
Gondot viselek az édesanyámra
De már látom sejhaj, semmi se lesz belőle,
Reábízom a jószágos Istenre

Arra alól sötéten borul az ég
Az én búzám mégsem veri el a jég
Mer én biztosítottam, földjeimet eladtam
A mérai kiskocsmában elittam

Édesanyám rózsafája,

Engem hajtott utoljára
Bár sohase nyílott volna, nyílott volna,
Maradtam volna bimbóba, hateha!

Én vagyok az, aki nem jó,
Fellegető nyitogató.
Nyitogatom a felleget, a felleget,
Sírok alatta eleget, hateha!

Sírok titkon, kit más nem lát
Folyik könnyem, mint kútforrás,
Hull előmbe, hull ölembe, hull ölembe,
Hull a gyászos kebelembe, hateha!

Ej, nem szeretem az idők járását

Megfordítom kalapom állását
Nem árt annak sem eső sem dara
Ej, még a jég is mind leperreg róla.

Ej, udvaromon van egy nagy almafa
Tetejébe' három piros alma
Az az alma teli van féreggel
Ej, az én babám forró szerelemmel

Ej, amott jönnek hárman a zsandárok
Zörgetik az apró szemű láncot
Rám verik az apró szemű láncot
Ej, régi babám, ne tarts hozzám számot.

A hajnali csillag ragyog

Én még a kocsmába vagyok
Jaj, Istenem, hogy szégyellem, hogy szégyellem
Hogy reggel kell hazamennem.

Jaj de boros, részeg vagyok
Hazamennék, de nem tudok
Gyere, babám, gyűjtsál gyertyát, gyűjtsál
gyertyát
Mutasd meg az ország útját. //
Ott a babám tudom szeret, gondolom, hogy
hazavezet

Tartozom én a kocsmába'
Kilenc liter bor árával
Jaj, Istenem, hogy adjam meg
Hogy az asszony ne tudja meg.

Utca, utca, bánat utca
Bánatkövel van kirakva
Azt is az én rózsám rakta, rózsám rakta
Hogy én sírva járjak rajta.

Nem járok én sírva rajta
Nem járok én sírva rajta
Nem járok én sírva rajta, sírva rajta
Járjon az, ki kirakatta
Nem járok én sírva rajta
Járjon az, ki kirakatta.

Erdély körül van kerítve

Mégis kimegyek belőle
Olyan szép lányt hagyok benne, hogy
Holtig fáj a szívem érte.

Lányok, ti erdélyi lányok
Szedjétek százféle virágot
Tűzzétek fel a mejjetekre, hogy
Arról jussak eszetekbe.

Anyám, öreg édesanyám
Kedves felnevelő dajkám
Engemet nem időre szültél
Mégis katonának küldtél.

Megy a vonat Belényesbe
Recseg-ropog a kereke
Az van az oldalára írva, hogy
Haza ne várjatok soha.

Holtig bánom, amit cselekedtem,

Hogy teveled szerelembe estem
Nem estem szerelembe, csak szóba
Sajnálom, de nem tehetek róla

Rózsát ültetek a gyalogútra
Úgy szeretlek, a jó Isten tudja
Megtagadom apámat, anyámat,
Mégse' hagyom a kedves babámat

A mérai bíró lánya fekszik fekete gyászban

Kilenc orvos vizitálja, baját egy se találja
A tizedik édesanyám gyújtsa meg a gyertyát,
mer én meghalok
A mérai lányok között a legárvább én vagyok

Ti mérai erdők mezők sokat jártam köztetek
Ti tudjátok mi fáj nékem, mi bántja a szívemet
Ti tudjátok mi fáj nékem, mi bántja a gyöngé
árva szívemet
Szeretek egy barna legényt ki az enyém nem
lehet

A mérai gyásztemető dróttal van bekerítve
Abba fekszik, abba nyugszik kit igazán
szerettem
A sírjára rászállott egy bús gerlice madár, onnan
integet
Szakítsátok, ha tudjátok, százfelé a szívemet.

A mérai büszke lányok mind csak rólam
beszélnek,
Jó híremet, rossz híremet elengedik a szélnek,
Jó híremet, rossz híremet engedjétek el a maga
útjára,
Te meg kedves kisangyalom ne hallgass az
anyádra

Én vagyok a falu rossza,

Engem ugat minden kutya.

Kusti kutya ne ugassál,
Nem vagyok én rosszabb másnál.

Más is van rossz a faluba,
Mégsem ugatja a kutya.

Ma megiszom a pénzemet,
Holnap a becsületemet.

Se pénzem, se becsületem,
Nem is félek, hogy elvesztem.

Amért én mindig dúdoló,
Csak mutatom, hogy víg vagyok.

Sír a szemem, kacag a szám,
Most fáj a szívem igazán.

Új a csizmám, galambom, el akarom viselni,

de a császár nem akarja engedni.
Engedd császár, nem a te pénzed ára,
ezt a kedves galambom, vette vásárfiára.

Ha felülök, galambom, a fekete gőzösre,
Isten tudja, hol szállok ki belőle.
Majd kiszállok valahol a harcmezőn.
Ott lesz nekem, galambom, majd a gyászos
temetőm.

Esik eső, ház ereszen lecsorog,

Az én babám, csak kesereg, csak zokog.
Kedves babám, ne hullasd a könnyedet,
Találsz te még olyat, mint én eleget.

Búra, búra, búbanatra születtem,
Édesanyám búban nevelt fel engem,
Búban nevelt, búban éltem idáig,
Búban éled koporsóm lezártáig.

Csárdás

Édes rózsám édes rózsám

Édes rózsám, ha meguntál szeretni
Vigyél engem a vásárba eladni
Vigyél engem a vásárba eladni
Adjál oda a legelső kérőnek
Úgyis csak a régi szeretőm vesz meg

Azt a gyűrűt, azt a gyűrűt,
Azt a gyűrűt, amit adtam, add vissza
Mert annak a gyémántköve nem tiszta
Mert annak a gyémántköve nem tiszta
Én a gyűrűt soha vissza nem adom,
Egye meg a rozsdá a te ujjadon

Tisza partján elaludtam, Tisza partján elaludtam,

Jaj, de szomorút álmodtam csuhajja
Tisza partján elaludtam, Tisza partján elaludtam,
Jaj, de szomorút álmodtam csuhajja
Megálmodtam azt az egyet
Hogy a babám mást is szeret
Megálmodtam azt az egyet
Hogy a babám mást is szeret

Lefelé folyik a Tisza, Lefelé folyik a Tisza,
Nem folyik az többet vissza, csuhajja
Lefelé folyik a Tisza, Lefelé folyik a Tisza,
Nem folyik az többet vissza, csuhajja
Add vissza a csókjaimat,
Felejtsd el a szavaimat, csuhajja
Add vissza a csókjaimat,
Felejtsd el a szavaimat, csuhajja

Ha te csóka, csicsóka, ha te csóka, csicsóka,
fészket rakott a fára, de a fára.
Ha te csóka, csicsóka, ha te csóka, csicsóka,
fészket rakott a fára, de a fára.
Diófának tetejébe,
az én rózsám kiskertjébe, csuhajja.
Diófának tetejébe,
az én rózsám kiskertjébe, csuhajja.

De sok eső, de sok sár, de sok eső, de sok sár,
de sok legény, de sok legény megcsalt már.
De sok eső, de sok sár, de sok eső, de sok sár,
de sok legény, megcsalt már, de megcsalt már.
Ha még ez az egy is megcsal,
megátkozom, mindjárt meghal, csuhajja.

Fehér fuszulykavirág

Ne jöjj hozzám napvilág
Inkább gyere sötétbe
Hadd üljek az öledbe.

Ott sem ülök sokáig
Csak tizenkét óráig
Az a tizenkét óra
Olyan, mint egy minuta.

Sok esőbe, sok sárba'
Jártam hozzád hiába
De én most már nem járok
Mer' a babám elhagyott.

A sarkantyúm taréja
Elveszett az éjszaka
Gyere, rózsám, keresd meg
Ha megkapod pengesd meg.

Édesanyám a kendőm
Kéreti a szeretőm
Eredj, lányom add oda
Én is úgy adtam oda.

Ha te csóka csicsóka
Fészket rakott a fára
Diófa tetejére
Az én rózsám kertjébe.

Kolozsvári kapuba
Kiállott egy kislányka
Göndör haja, csöpp szája
Én leszek a babája.

Kolozsvári kaszárnya
Kiállott egy regruta
Sárga cukrot recsegtet
Engem oda kecssegtet.

Megátkozott engem az édesanyám

Hogy ne legyen se országom, se hazám
Csipkebokor legyen az én szállásom
Ott se legyen soha megmaradásom.

Csipkebokor szúrta meg a kezemet
Barna legény csalta meg a szívemet
Barna legény, ne csald meg a szívemet
Én akarom megcsalni a tiedet.

Sárga virág, ha leszakítanálak
Mit mondanál, babám, ha elhagynálak
Azt mondanám verjen meg a teremő
Mert nem voltál igaz szívű szerető.

De szeretnék az égen csillag lenni
Minden éjjel az ég alján ragyogni
Éjfél után megkerülném az eget
Onnan nézném, hogy a babám kit szeret.

Nem jó csillag lenne már énbelőlem
Nem sokáig ragyognék én odafenn
Mert mikor az égen kéne ragyogni
Akkor mennék a babámat ölelni.

El kell menni katonának messzire
Itt kell hagyni a babámat, nincs kire
Reád bízom jó barátom, virágom
Éljed veled világodat, nem bánom.

Besorozott a német katonának
Lovat adott, hogy én gyalog ne járjak
Lovat adott, keselylábú paripát
Avval megyek, kisangyalom tehozzád.

Öveg ablak nyílj kétfelé, ha te ha
Édesanyám nézz ki rajta, ha te ha
Nézz utánam keservesen, ihajja
Látsz még engem keservesen, ihajja

Lehajlik a nyírfa ága a földig
Lassan sírok, s mégis messzire hallik
Sírok, sírok, siratom a lányságom
Siratom a lánykori boldogságom.

Felszállott a kakas a meggyfára

Kukorékol hajnal hasadtára
Hajnal hasad, sűrű csillag ragyog
Látod, babám, most is nálad vagyok.

Amiért én most be vagyok sorozva
Ne hidd babám, nem leszek katona
Lesz a bíró, lesz az olyan szíves
Beírja, hogy nem vagyok húsz éves.

Amiért én most ilyen sárga vagyok
Ne hidd, babám, hogy én beteg vagyok
Megsárgított engem a szerelem
Nálad nélkül gyászos az életem.

Amiért én most ilyen piros vagyok
Ne hidd, babám, hogy én festve vagyok
Így szült engem anyám a világra
Pirosító nem kell az orcámra.

Amiért én most ilyen barna vagyok
Kilenc kislány szeretője vagyok
A tizedik el van tőlem zárva
Édesanyja cifra szobájába.

Piros kancsó piros bor

Mindjárt rám kerül a sor
Iszom a bort, ölelem a babámat
Öt szeretem nem az Édesanyámat

Nekem olyan ember kell,
Ha beteg is keljen fel,
Hozzon vizet, rakjon tüzet, vágjon fát
Legyen mivel megfőzzem a vacsorát!

Nekem olyan asszony kell,
Ha beteg is keljen fel,
Keljen fel és főzze meg a vacsorát,
Páros csókkal várja haza az urát!

Nincsen pénzem, de majd lesz
Mikor Pesten vásár lesz
Eladom a feleségem szoknyáját
Még az éjjel elmulatom az árát.

Ha szegény vagy, szegény vagy
Fűnek, fának adós vagy
Eladom a fejem alól a párnát
Még az éjjel elmulatom az árát.

Ihatnám én, de nincs mit
Borért küldnék, de nincs kit
Beteg az én édes, kedves galambom
Mégis elmegy a kocsmába, ha mondom.

Szép holdvilág volt az este

Ki van a szerelem festve
Kinek kékre, kinek zöldre
Kinek tiszta feketére

Szép holdvilág volt az este
Valaki ült az ölembe
Valaki ült az ölembe
Fekete hárászos ingbe

Fekete hárászos ingbe
Boros pohár a kezébe
Boros pohár a kezébe
Szomorúság a szívébe

Árok, árok, de mély árok
Nem gondoltam, hogy így járok
Azt se tudtam elgondolni
Hogy a szívem így tud fájni

Megyek az úton lefelé
Senki sem mondja gyere bé
Gyere bé, rózsám, gyere bé
Egyedül vagyok idebé.

Asszony, asszony, mér' vagy kurva
Nem voltál te rászorulva
Hogyne volnék rászorulva
Kellott már a delin ruha

Panaszkodom, de nincs kinek
Panaszkodom a seprűnek
A seprű is csak azt mondja
Tűnj el innen, бүdös kurva.

Ablakomba besütött a holdvilág

Az én rózsám abba fésűli magát
Göndör haját százfelé fújja a szél
Köszönöm, babám, hogy eddig szerettél.

Édesanyám, hol van az az édes té'
Mivel engem katonának neveltél
Atdad volna tejedet a macskának
Ne neveltél volna fel katonának.

Tűzről pattant kis menyecske vagyok én
Hogyha tőlem csókot kérnek, adok én
Adok, biz' én párosával, százával
Nem törődöm én a világ szájával.

Ha engem egy nagyságos úr elvenne
Az én nevem nagyságos asszony lenne
Nem bánám, ha minden nap is megverne
Csak a nevem nagyságos asszony lenne.

Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út
Amelyiken Barna Jancsi elindult
A komája lefeküdt az erdőbe'
Barna Jancsi kést nyomott a szívébe.

Kár volt neked Barna Jancsi azt tenni
A komádat egy kislányért megölni
Mer' a komád sosem volt ellenséged
Barna kislány sose lesz feleséged.

Az erdőben most faragják azt a fát
Amelyikre Barna Jancsit akasszák
Fújja a szél gyolcs ingét és gatyáját
Mért ölte meg egyetlen egy komáját.

Én Istenem tégy egy csodát

Változtasd borrá a Tiszát
Ha a Tisza borból volna,
Az én szívem de víg volna csuhajja!

Én Istenem tégy egy csodát
Százásokból szénaboglyát
Tetejébe milliókat
Hagy mulassam ki magamat

Vajon ide bémenjünk-e
Jó pálinkát árulnak-e
Vajon jól megmézezték-e
Hogy mi azt megihassuk-e

Tartozom én a kocsmába'
Kilenc liter bor árával
Adósságom hogy adjam meg
Hogy az asszony ne tudja meg.

A mérai hegytetőn

Ott lakik a, ott lakik a szeretőm.
II: Fehér kendőt lobogtat,
Engem oda, engem oda csalogat.:II

Ne csalogass engemet,
Mer' én oda, mer' én oda nem megyek.
II:Ha én oda elmegyek,
Szeretője, szeretője én leszek.:II

A mérai csorgó víz
Olyan édes, olyan édes, mint a méz
Aki iszik belőle vágyik a szerelemre
Én is ittam belőle szerelmes lettem tőle

Udvaromon aranyvályú, aranykút,

Abból iszik aranykakas, aranytyúk
Arany kakas mind azt kukorékolja
A szeretőm Kolozsváron katona.

Dombon van a kolozsvári kaszárnya
Akármerről fújja a szél találja
Fújja a szél a kaszárnya tetejét
De sok kislány siratja a kedvesét

Három kislány kimegy a temetőbe
Mind a három letérdepel a földre
Egy közülük felsóhajt a nagy égre
Mért is lettem katona szeretője

Nincsen rózsá, mert lehullott a földre,

Nincs szeretőm, mert elhagyott örökre.
Ha elhagyott, hagyjon is el örökre,
Mert nem lehet mindenkinek hat ökre

Sárga virág, ha leszakísztanálak,
Mit mondanál, babám, ha elhagynálak?
Azt mondanám, verjen meg a teremő,
Sosem voltál igaz szívű szerető

Nincsen kedvem, mer' a fecske elvitte
Erdélyország közepébe letette
Fecskemadár hozd vissza a kedvemet
Kedvem után a régi szeretőmet!

Édesanyám, mi van a kötényébe
három alma, adjon egyet belőle
egyed nekem, másikat a babámnak
a harmadik maradjon meg magának.

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem?
Ki nyergeli föl a lovát, ha én nem?
Fölnyergelem aranyszőrű lovamat,
Lerúgatom véle a csillagokat.

Három csillag van az égen egy sorba
három szeretőm volt nékem egyforma
három közül azt az árvát szerettem
édesanyja árván hagyta énnékem.

Szépen úszik a vadkacsa a vízen,

Szépen legel a lovam a réten,
Szépen szól a csengő a nyakába,
Tiéd leszek én babám nemsokára.

Szép mérai lány, mikor hozzád jártam,
Ablakid alatt de sokat megálltam.
De én azért nem hányom szemedre,
Él még a jó anyád juttassa eszedbe.

Szép mérai lány, mikor hozzád jártam,
Ablakid alatt de sokat megálltam.
Kérdezd meg a muskátli virágot,
Hány szép éjszakát töltöttem el nálad.

Nincs is annál betyárosabb élet,

Amely legény barna kislányt szeret
Barna kislány gyöngyös bokkrétája
Lehajlik a legény bal vállára

Nincs is annál betyárosabb élet
Amely legény szőke kislányt szeret
Szőke kislány zörgeti a gépet
Húzd rá cigány ez a kutya betyár élet

Nincs is annál betyárosabb élet,
Amely legény varró kislányt szeret.
Varró kislány zörgeti a gépet.
Babájának varrja a gyolcs inget.

Nincs is annál betyárosabb élet.
Amely kislány suszter legényt szeret.
Suszter legény zöld surc van előtte,
De sok lánynak fáj a szíve érte.

Nincs is annál betyárosabb élet
Amely legény üzleti lányt szeret
Üzleti lány nappal mindig alszik
Este meg a babájával játszik.

Egy asszonynak két eladó lánya
Egyik szegfű a másik majoránna
Megüzenem az édesanyjának
Szedje össze tegye nékem bokkrétának

Édesanyám a rózsá a rózsá
Én vagyok a legszebbik bimbója
Bimbójának a legszebbik ága
Barna legény babája babája

Nyárban nyílik a sok piros rózsá
Nem tudnálak felejteni soha
Úgy szeretlek szóval nem mondhatom
Le is írnám babám de nem tudom.

Kertünk alatt folyik a víz

Kertünk alatt folyik a víz nanananana....
Oda babám ne csinálj rést
Oda babám ne csinálj rést nanananana...
Mert én virágot ültettem,
Mert én virágot ültettem hateha
Tudd meg babám, hogy szeretlek
Tudd meg babám, hogy szeretlek hateha

Vót énnékem édesanyám, de már nincs

Mer' elvitte a tavaszi nagy árvíz
Három hete, mióta mind halászom
Könnyeimtől még a vizet se' látom

Kihalásztam édesanyám kendőjét
Zöld selyemmel rávarrattam a nevét
Közepibe búbánatot varrattam
Édesanyám, jaj de árván maradtam

Arra kérem én a jó Istenemet
Gyógyítsa meg az én árva szívemet
Gyógyítsa meg, csak még egyszer, ha lehet
Ha nem lehet, most vegyen el engemet

Árva, árva, olyan árva nincs, mint én
Aki olyan igazán sírjon, mint én
Sírok biz én, siratom a lányságom
Mindig sírok, míg élek e világon

Sárga kukoricaszár,

Kapálatlan, kapálatlan maradtál,
Szőke legény, barna lány,
Öleletlen, csókolatlan maradtál.

Piros kukoricaszár,
Jaj,de sokszor kapálatlan maradtál.
Kapáljon meg az a lány,
Aki mindig a legények után jár.

Sárga pikít a kötőm,
Elhagyott a kökényszemű szeretőm,
Ha elhagyott, nem bánom,
Nyílik még a tearózsa a nyáron.

Új korában repedjen meg a csizmám

Ha én többet járok a babám után
Eddig is csak azért jártam hozzája
Kökényszeme csalogatott utána

Árus cigány törjön el a muzsikád
Mikor én táncolok akkor ne cifrázd
Hozzad nekem lassan szépen csendesen
Hogy a babám százszor jobban szeressen

Zöld szalagot kötöttem a hajamba
Nem vagyok én a leányok utolja
Sem eleje sem az alja nem vagyok
Amer az a barna legény elhagyott

Húzzad cigány szakadjon meg a húrod
Mer ennekem úgyse sokáig húzod
Úgy húzzad el lassan szépen csendesen
Hogy a babám százszor jobban szeressen

Esik eső, esik, szép csendesen esik, tavasz akar lenni.

De szeretnék babám kis kertjébe tejarózsa
lenni.

Nem lehetek én rózsa, elhervaszt a katonaruha,
Budapesti háromemeletes tűzér kaszárnyába.

Látod-e te babám, látod-e te babám, azt a
hervadt rózsát?

Mikor visszatérek, mikor visszatérek, én leszek
a rózsád.

Nem lehetek én rózsa,
Elhervaszt a katonaruha
A budapesti háromemeletes honvéd
kaszárnyába'.

Szapora

Ez a leány de beteg, de beteg, de beteg

Nem eszi meg a pityókalevest
Menjen hátra a kertbe, a kertbe, a kertbe
Szedjen murkot a pityóka levesbe
Hej lakodalom, nincsen semmi bajom
Odavan a leányságom

Csángó leány a hegyen, a hegyen, a hegyen
Lóg a csecse ha megyen, ha megyen
Lóg a csecse bimbója, bimbója, bimbója
Mint a szeme golyója, golyója.

Gyolcs az ingem, aranyrojt az alja,

Nem vagyok én a faluban
A lányoknak alja.
Kolozsvár megyében
Ülök az én barna babám ölében.

Téged Isten soha meg ne verjen,
Egyik szerencsétlenségéből
A másikba vessen.
Kolozsvár megyében
Ülök az én szép szeretőm ölében.

Járd ki lábam járd ki most

Nem parancsol senki most
Az én lábam kijárja
Csak a padló kiállja

Fehér rózsza tulipán
Húzd a nótám te cigány
Három éjjel három nap
Nem elég a lábamnak

Ez a lábam ez ez ez
Jobban járja mint emez
Édes lábom jól vigyázz
Mer a másik meggyaláz

Invertita

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,

Fă mă-un gruz mare de sare.
Să mă lingă oile,
Să mă plângă fetele.
Să mă lingă berbecii,
Să mă plângă feciorii.

Frunzuliță, flori mărunte,
Sufică vântul peste munte, dorule.
Și-mi aduce doruri multe,
Mie sufletul mi-l umple.
Doamne, nu mă bate tare,
Că-s și eu-al Dumitale.
Doamne, nu mă-nduce-n draci.
Pentru două mândre dragi.

Nu ești, mândră, vrednică

Să intri-n biserică.
Că biserică-i sfințită,
Și tu, mândră, necăjită.
Că biserică-i sfințită,
Și tu, mândră, păcălită.

De-aici pân' la Cămăraș
Nu-mi trebuie ceteraș
Cetera și gura me măi
Numai să dai vin să bem măi.

Zis-a bade să-l sărut,

Că nu l-am văzut de mult.
Haide, bade, de-i veni,
Pe răsăritul Lunii.
Nu veni pe la fântână,
Că se vede urma-n tină.

Când eram mai mic, nu știam nimic

Și trăiam un lume, mult mai fericit,
Doruri mari și chinuri grele, la inimă nu aveam,
Nici pe tine, mândră dragă, nu te cunoșteam.

Sufică vântul rece, rănile mă dor!
Pentru tine mândră dragă, trebuie să mor,
Și-aș muri, dar nu acuma, la toamnă când cade
bruma
Bruma să mă brumărească, mândrele să mă
iubească.

Și-am ținut la tine, ca la Dumnezeu
Te-am iubit mândruță dragă, tot la pieptul meu
Și-am sa spun la lumea toată, hoțule mi-ai
înșelat,
Mi-ai mâncat averea toată,și-apoi mi-ai lăsat.

Csujogatások

Ez a tánc a legényeké,
Nem a házas embereké!

Szűrő, szita, tejeslábas,
Álljon félre, aki házas!

Piros alma csüng a fán,
Csak egy csókért fáj a szám
Ha (azt) a csókot megkapnám,
Nem fájna többet a szám

Kerek az én csizmám sarka
Kereken fordulok rajta
Kerek az én szoknyám alja
Legény legyen ki felhajtja

Elveszett a pincelakat
Jaj de jó táncosom akadt

A mérai csorgó víz
Olyan édes mint a méz
Aki iszik belőle
Vágyik a szerelemre

Piros szoknyám pi-pi-pi
Van alatta valami

Kinek piros a szoknyája
Annak édes a zúzája/orcája

Engedd el a hajamat
Ne taposd a lábamat

A mérai határon
Nem volt eső a nyáron
Nem nőtt meg a kenderünk
Kurta lett a pendelyünk

Ez a pici legényke
Ha kiskertembe lépne
Rózsát tennék kalapjára
Páros csókot orcájára

A mérai híd alatt
Fürödnek a bivalyak
Bivalyak a feketék
Szeretnek a menyecskék
Bivalyak a fehérek,
Szeretnek a legények

Tótágasra szállott a sas
Engem babám ne csalogass
Csalogatott engem más is,
Náladnál szebb virágszál is

A mérai hegytetőn
Integet a szeretőm
Fehér kendőt lobogtat
Engem oda csalogat
Ne csalogass engemet
Szeretője nem leszek
Ha én oda elmegyek
Szeretője én leszek

A mérai faluvégen
Három csillag van az égen
Ahol az a csillag ragyog
Én is oda való vagyok

A mérai templom torony
Beleakadt az ostorom
Gyere babán akaszd ki
A nyavalya törje ki

Ide lábam ne tova
Ne idegen faluban
Mert idegen faluba
Nincs ilyen jó muzsika

Az én szoknyám rózsaszín
Vette nékem egy legény
Ha még egyet vett volna
Két rózsaszín lett volna

Loptás az én keszkenőm
Huszár az én szeretőm
Huszár bizony nem baka
Csörög a sarkantyúja

Ha kicsi is a legény,
Lehet azért vőlegény,
Széket tesznek alája,
Úgy mászik fel az ágyra

Szilágysági

Hosszú szárú laboda,

nem termettem dologra,
kezem, lábam a táncra,
szemem a kacsintásra.
Jaj, Istenem, de szégyellem,
hogy a rózsám másat szeret,
nem engem.

Addig iszok, mulatok,
addig iszok, mulatok,
bizony Isten, gatyá nélkül maradok.
Addig iszok, mulatok,
addig iszok, mulatok,
bizony Isten, gatyá nélkül maradok.
Jaj, Istenem, de szégyellem,
hogy a rózsám másat szeret, nem engem.

Ezt a százaszt látod-e?

Ha még iszom, kisangyalom, bánod-e?
Én nem bánom, virágom,
úgy élünk, hogy megkeressük a nyáron.

Addig iszok, mulatok,
bizony Isten, nadrág nélkül maradok.
Hej, én nem bánom, virágom,
ketten vagyunk, kikeressük a nyáron.
Hej, én nem bánom virágom
ketten vagyunk megkeressük a nyáron.

Széna van az ólba',

a szénatartóba',
megölellek, megcsókollak,
sej, a pitvarajtóba'.

Ha nem szeretnélek,
fel sem keresnélek,
ezt a hosszú, sáros utcát
sohase tapodnám érted.
Ezt a hosszú, sáros utcát
sose tapodnám én érted.

Szeretlek, szeretlek,
csak ne mondd senkinek,
míg a templom közepébe',
sej, össze nem esketnek!

Akkor se mond másnak
csak a jóanyádnak!
Néki is csak szép csendesen,
sej, ne hallja senki sem!

Ettem túrót, téjjel,
Félre gatyá, péndely
Ezért a kis marhaságér'
Maj' meghal az ember.

Jaj, Istenem, de víg vótam ezelőtt,

míg a babám járt el a kapum előtt.
De mióta nem látom a babámat,
megöl éngem a keserű nagy bánat.

Én az éjjel nem aludtam egy órát,
hallgattam a régi babám panaszát.
Éjfél után kezdtem elszenderedni,
de sokat kell egy legényért szenvedni!

A nagy utcán végestelen végig

minden kiskapuba' rózsa nyílik
minden kiskapuba' kettő-három,
csak az enyém hervadt el a nyáron.

Az a kislány férjhez akar menni,
a szomszédja el akarja venni.
Kedves lányom, ne hagyjál itt minket!
Mi lesz velünk, ha te itt hagysz minket?

Az a kislány piros pántlikája,
nem köti már többet a hajába.
Tedd el lányom a láda fiába,
majd jó lesz a kislányod hajába.

Ha lányod lesz, jó lesz a hajába,
ha fiú lesz, csárdás kalapjára.

Jaj de bajos ki egymast nem szereti

Egy párnára ketten kell lefeküdni
A párnának a két széle elszakadt
A közepe tiszta ujjon megmaradt

Jaj de bajos ki egymast nem szereti
Tovis kozul az ibolyát kiszedni
En kiszedtem megszúrta a kezemet
Verje meg az isten a te szivedet

Bádogozzák bádogozzák a krasznai templomot

9 kislány 9 kislány hordja rá a bádogot
9 kislány hej de 9 legénnyel
Csak én hordom csak én hordom a más
szeretőjével

Most árkojják Most árkojják a krasznai temetőt
Bárcsak engem bárcsak engem temetnének
legelőbb
Engem előbb azután a babámat
Hogy ne tartsa ne tarthasson más szeretőt
magának.

Dombon van a babám,

dombon van a babám nádfedeles háza.
Akármerre járok, akármerre járok
mindig oda látok.
Csak dombon ne volna, hogy ne látnék oda,
hogy ne látnék én el oda, de oda,
szomorú szívemnek, bánatos szívemnek
százszor könnyebb volna.

Boldog az a legény, boldog az a legény
kinek van babája,
Aki a babáját, a gyönyörű babáját
a két karjába zárja.
Lám én is így teszek, százat hitegetek,
de csak egyet szívből igazán szeretek,
barna legény vagyok, szeretőt tarthatok,
ahányat akarok.

Csujogatások

Szilagysági száraz berek,
ott terem az igaz gyerek!

Szagos ajkú rozsmaring,
hadd izzadjon meg az ing!

Igyal kantor igyal pap,
holnap nem lesz ilyen nap!

Mind azt mondja a retek,
hogy en szokot szeretek,
de hazudik a retek,
mert én barnát szeretek!
(szenvetek is eleget!)

Meg azt mondja a torma
Hogy a legény egyforma
De hazudik a torma
Mert ki szőke ki barna

Meg azt mondja a murok,
Hogy szeretni nem tudok
De hazudik a murok
Mer en szeretni tudok

Azer' adtam diót
Hogy az éjjel ne sikolts
Azért adtam dióbelet
Hogy az éjjel háljak veled

Még azt mondja a rigó
Hogy a legény egy sem jó
De hazudik a rigó
Mer a legény igen jo

Saros utcan keresztul
Engem szeress egyedül
Engem szeress ne anyadat
En csókolom meg a szádat

A bogdandi bírónak
Ket szep lanyat mondanak
Ellopnám az éjszaka
Ha a hajnal nem volna

A bogdándi jegyzőnek
Fáj a foga szegénynek
Adja hát el a lovát
Húzassa ki a fogát

Petrezselyem hagymaszár
Ángyomnak a lika fáj

Hopp Sári sarokra
Csapd a kezéd marokba

Szilágysági nádas berek
Ott terem az ügyes gyerek
Én is onnan röptem ki
Hogy a nyakam tört volna ki

Szilágysági legények
Mind ügyesek mind szépek
Csak az a hiba bennük
Félrekacsint a szemük

Szilágysági legények
Szilvaízes lepények
Leányok ha akarják
Kötőjükbe csavarják

Szilágysági leány vagyok
A legényért élek halok.

Az én kötőm kerületi,
Barna legény kerületi,
Amiért barna, nem cigány,
Szeret engem igazán.

Nosza rajta legények,
betyárosan verjetelek,
itt vagyok én segítek,
hogy ha jól nem veritek!

Ide lábam ne tova,
ne az oláh faluba,
mert az oláh faluba, n
nincs ilyen jó muzsika!

Fordulj rózsám kereken,
adj egy csókot szívesen.
Atdam is én, adok is,
ha felakasztanak is!

Akinek a feje fáj,
nem való annak a bál!

Aki szuszog üljön le,
felállok én helyette!

Széri hídon hasadás,
szerelmes a muzsikás!

Mezőségi vegyes válogatás

(Magyarpalatka, Válaszút, Buza, Bonchida, Magyaraszovát)

Akasztós

Három fehér kendőt veszek,

Ha felveszem, fehér leszek, ájna...
Fehér leszek, mint a hattyú,
Nem ölel meg minden fattyú, ájna...

Három sárga kendőt veszek,
Ha felveszem, sárga leszek, ájna...
Sárga leszek, mint a halál,
Elrepülök, mint a madár, ájna...

Három piros kendőt veszek,
Ha felveszem, piros leszek, ájna...
Piros leszek, mint a rózsza,
Rám illik a babám csókja, ájna...

Túl a vízen van egy malom,

Túl a vízen van egy malom,
Bánatot örölnek azon.
Nékem is van egy bánatom,
Nékem is van egy bánatom,
Odaviszem, lejártatom,
Odaviszem, lejártatom. Ajna...

Mondta nékem édesanyám,
Mondta nékem édesanyám,
Ország- világ lesz a hazám,
Csipkebokor lesz szállásom,
Csipkebokor lesz szállásom,
Ott se lesz megmaradásom,
Ott se lesz megmaradásom. Ajna...

Csárdás

Azt gondoltad régi babám megcsaltál

Pedig/de te engem meg se szomorítottál
Megcsaltad te régi babám régi babám magadat
Kivel cserélted fel a galambodat

Ha fölmegegyek arra a magos nagy hegyre
Megásatom a síromat előre
Még előre befekszek a befekszek a síromba
Mér nem kapok igaz szeretőt soha

Túl a Tiszán mandulafa virágozik
Mandulája a vízbe hull s elázik
Ha elázik más terem más terem jövő nyárra
Ugye babám sokat vártam hiába

Tavaszi szél meghajlítja az ágat
Gyöngye szívem meghasítja a bánat
Mebánásod nem annyira nem annyira
sajnálom
Csak hogy eddig szerettelek azt bánom

Keserű víz nem hittem hogy édes lesz
Regi babam nem hittem h csalfa lesz
Csalfasággal csaltad meg a csaltad meg a
szívemet
A jó isten borítsa rád az eget.

Régi babám törjön ki a nyavalya,
Este mikor lefekszel az ágyadba.
Addig törjön, addig törjön, míg én jutok eszedbe,
Valamikor én ültem az öledbe.

Régi babám a két szemed szökjön ki,
Hogy ne lássad más ajtóját kinyitni.
Régi babám ezt kívánom, ezt kívánom én
neked.
Sohase lásd meg a csillagos eget.

A múlt nyáron nem volt eső

Nem is termett szép szeretőm
Ajnanananna

Irigyeim sokan vannak
Mint a kutyák úgy ugatnak
Adok nekik víg napokat
Had ugassak ki magukat

Fehér fuszulykavirág,

Ne jöjj hozzám napvilág,
Gyere este sötétbe,
Hadd üljek az öledbe.

Ott se ülök sokáig,
csak huszonnégy óráig.
Az a huszonnégy óra
Igen csak egy minuta.

Ha te tudnád amit én,
Ki babája vagyok én,
Te is sírnál, nem csak én,
Keservebben mint én.

Egyszer voltam nálatok,
Leszakadt az ágyatok,
Úgy recsegett, ropogott,
A szalmája szotyogott.

Édesanyám, a kendőm:
Kéreti a szeretőm,
Eredj lányom add oda,
én is úgy adtam oda.

Télen nagy a hó,

Nyáron nagy a sár,
Bolond aki télen-nyáron
A lányokhoz jár.
Bolond aki télen-nyáron
A lányokhoz jár. Aj-la-la...
Mer' én a lányokhoz járok,
Selyem paplan alatt hállok,
Mégis szeretnek a lányok csuhajja!

Szegény vagyok én,
Szélről lakom én,
A házamnak nincs teteje,

Elhordta a szél.
A házamnak nincs teteje,
Elhordta a szél. Aj-la-la...

De én fogadom
Bezsupoltatom
Arra jár a kisangyalom
Becsalogatom
Arra jár a kisangyalom
Becsalogatom.. ajnanaa

Házunk előtt jégverem,

Benne van a szerelem, aj la...
Kinyitani nem merem,
Mer kirepül a szerelem, aj la...

Palatkai templom előtt
Mefogadtam Isten előtt, aj la...
Hogy nem tartok több szeretőt,
Csak minden ujjamra kettőt, aj la...

Jaj Istenem, jaj annak
Kinek csókot nem adnak, aj la...
Nekem bizony adnának,
Öten-hatan kínálnak, aj la..

Nyisd ki, rózsám az ajtót

Itt van a te galambod
De nehezen nyitod ki
Mintha nem tudnád, hogy ki.

Nyitom, nyitom, kedvesem
Csak a lajbim keresem
Nyitom, nyitom, galambom
Csak a lajbim gombolom.

Fehér fuszulykavirág
Ne jöjj hozzám napvilág
Gyere hozzám sötétbe
Hadd üljek az öledbe.

Úgysem ülök sokáig
Csak tizenkét óráig
Az a tizenkét óra
Nekem csak egy minuta.
Adj egy csókot, én egy más
Ne feledjük el egymást
Két-három csók nem a világ
Száradjon meg, aki nem ad.

Hallod-e te szelídecске,

leány vagy-e, vagy menyecske
Nem vagyok én szelidecske,
sem leány, de sem menyecske
Mert én kerti virág vagyok,
a harmatért majd' meghalok
Mert én kerti virág vagyok,
a harmatért majd' meghalok

Ha te virág vagy a kertbe,
én meg harmat vagyok benne
Este a virágra szálllok,
reggelik rajta úszkállok
Hozd fel Isten azt a napot,
hogy süsse fel a harmatot
A füvekről a harmatot,
a szívemről a bánatot.

Kinek nincs kedve itt lakni,
menjen mennyországba lakni
Építsen az égre házat,
ott nem éri semmi bánat
Építsen az ég szélére,
ott nem éri semmiféle
Építsen az égre házat,
ott nem éri semmi bánat.

Én elmegyek közületek,
mert köztetek nem élhetek
Valahára visszatérek,
találjak még közületek
Én elmegyek más országba,
szívem vigasztalására
Én elmegyek más országba,
szívem vigasztalására

Fordulj kedves lovam napszentület felé

Úgyse jövünk többet soha visszafelé
Messze földre megyek, elbujdosom innet
Szép szülőházamat nem látom meg többet.

Fúdd el jó szél, fúdd el hosszú útnak porát
Hosszú útnak porát, fakó lovam nyomát
Jó ló volt a fakó, jó a viselete
Áldja meg az Isten, aki felnevelte.

Porladozik csontja, fekete föld nyomja
Az én bús szívem is csak a bú rongálja

Árva vagyok, árva, mint réten a tarló
Kinek ékességét elvette a sarló.

Az idegen földön olyan beteg vagyok
Szomszédim házáig alig elámbolygok
Szomszédim azt mondják, talán meg is halok
Én is azt gondolom, meg sem is maradok.

Idegen országban, idegen emberek
Járok az utcákon, senkit nem ismerek
Szólanék hozzájuk, de ők nem értenek
Ezen az én szívem, de nagyon kesereg.

Úgy elmegyek, hirt sem halltok felőlem.

Párjavesztett kismadár lesz belőlem.
Leszállok egy zöld erdőbe zokogva,
Fészket rakok egy nefelejcs-bokorra

Addig megyek míg a szememmel látok,
Ameddig egy sűrű erdőt találok.
Sűrű erdő közepe lesz lakásom,
Édesanyám, arra kérem ne sírjon.

Azt mondja a kismadár a fiának:
Magos fára rakjon fészket magának.
Én is arra tanítom a babámat,
Ha nem szeret keressen mást magának.

Kiskoromban árvaságra jutottam,
Életemben de sok szomorkodtam.
Megtanultam hogy kell tűrni szenvedni,
Azt is tudom hogy kell szívből szeretni.
(Válaszút)

Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám,

Melyik utcában lakik az én babám.
Itt lakik egy válaszúti utcába',
Piros rózsza nyílik az ablakába.

Mikor a lány a legénnyel esküszik,
Lányságáról, jaj de megfélekedzik.
Nem gondol a szabad madár életre,
Szép lánysága holtig el van felejtve.

Barna kislány, ha bemegy a szobába,
Árva könnyét hullatja az ágyára.
Sírok, anyám, siratom a lányságom,
Sírok is én, míg élek a világon.

Udvaromban magasra nő a nyárfa,
Édesanyám barna lányát siratja.
Sirass anyám, sirathatsz is engemet,
Férjhez adtál, de nem tudod, hogy kinek.
(Válaszút)

Elmúltak a mézes hetek

Asszony, mit csináljak veled
Szedd össze a sátorfádat
Látogasd meg az anyádat.

Téglaporos a kalapom
Én a téglagyárban lakom
Onnan tudják hogy én vagyok
Téglaporos a kalapom

Téglaporos az én cipőm
Lekefélném de nincs időm,
Haragszik a feleségem,
három hete nem kefélem

Túrót ettem, nem ordát
Felemelték a normát
Dolgozhatol eleget
Míg a szemed kimered.
(Válaszúti, Bonchidai)

Komámasszony kakasa, kakasa

Felszállott a kapura, kapura
Mind azt kukorékolja
Komámasszony nagy kurva.

Komámasszony, tegyen úgy
Én a kakas, kend a tyúk
Guggoljon le nekem úgy
Mint a kendermagos kakasnak a tyúk.

Kicsi róka, kicsi nyúl
Még a pap is odanyúl
Oda biz a ne nyúljon
Hogy a körme lehulljon.

Atya, Fiú, Szentlélek
Én a paptól nem félek
Mer' a pap is hibázik
Ha sötétbe érkezik.

Egy hagymáért, kettőért nem adom
Pálinkáért a szegre felakasztom
Ha pálinkát ad az úr
Hová akar, oda szúr.
(Válaszúti, Bonchidai)

Én is voltam mikor voltam

virágok közt virág voltam
de rossz kertészre akadtam
keze között elhervadtam.

Túl a vízen Tótországon
szilva terem a zöld ágon
szakasztottam de nem ettem
a babámé nem lehettem.

Száraz a bokor a hegytetőn
elhagylok régi szeretőm
elhagynálak de sajnállak
mondd meg rózsám mit csináljak.

Száraz a bokor a hegytetőn
száradj meg régi szeretőm
úgy száradj meg lábon állva
mint a fűszál lekasálva.

Csujogatások

Addig élek, amíg élek
Amíg bennem zeng a lélek
Zeng a lélek, zeng a szó
Zeng a szerelem adó

Palatkai templom előtt
Mefogadtam isten előtt
Hogy nem tartok több szeretőt
Csak minden ujjamra kettőt

Palatkai templom előtt
Háromágú diófa nőtt,
Három ágán hat levele,
Titok a szeretőm neve!

Palatkai csorgó víz,
Olyan édes, mint a méz,
Én is ittam belőle,
Szerelmes lettem tőle.

Kicsi nékem ez a csűr,
Kirepülök, mint egy fűrj.

Ez a leány, Franciska,
Forog, mint a karika!

Járd ki, lábam, járd ki most,
Nem parancsol senki most!

Ez a lábam, ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez!

Úgy szeretem a táncot,
Mint a cigány a fánkot!

Kláris bimbó kihajtott,
A szeretőm elhagyott!

Jaj, Istenem, de szép dolog,
A sok bolond együtt forog!

Ez a legény úgy járja,
Összeakad a lába.

Ez a legény olyan szép,
Mint egy háromlábú szék!

Olyan furcsa kedvem van,
Kilenc deci bennem van!

Azt gondoltam, amíg élek,
Mindig víg napokat élek.

Ide nézz a figurára,
Ne az anyád szoknyájára!

A te lábad fűzfavessző,
Tekeredik mind a kettő.

Helyet, helyet nekünk is,
Ha kicsinyek vagyunk is!

Járjad, Balázs, ne hibázz,
Mert minket a hideg ráz!

Ez a Gábor úgy járja,
Hét határba nincs párja!

Fenn a fán a rigófészek,
Ez az András mindig részeg.

Ez a Sándor, jaj, jaj, jaj,
Puha, mint a teavaj.

Ez a Bence olyan forma,
Mintha bikaborjú volna.

Kerek az én szoknyám alja,
Legény legyen, ki felhajtja!

Addig iszok, míg csak bor lesz,
Azután a víz is jó lesz.

Túl a hegyen érik a zab,
Szeretnék de nem szabad!

Ez a kicsi ez a jó,
Ez a kedvemre való.

Nem titok ha kimondom:
Szeretem a galambom.

Adjatok egy szalmaszálót,
Hogy felgyújtsam a világot!

Az én uram kisegér,
Minden lyukba belefér!

Jaj de szépen néznek minket,
Áldja meg az Isten őket!

Kérek egy kis távolságot
Hadd csináljak bolondságot!

Akinek ma kedve nincs,
Annak egy csöpp esze sincs!

Volt szeretőm tizenhárom.
Tíz elhagyott maradt három.

Ezeknek a legényeknek,
Kell valami szegényeknek!
De én bizony nem adok,
Inkább leány maradok!

Még azt mondja a retek ,
Hogy én sokat szeretek ,
Nem jól mondja a retek ,
Mert én egyet szeretek!

Elveszett a pincelakat,
Jaj, de jó táncosom akadt!
Olyan, mint a gyöngyvirág,
Azt sem tudom, hogy hívják!

Engem szeress, engem várj,
Mer a szívem érted fáj.
Engem szeress, ne anyádat,
Én csókolom meg a szádat.

Még azt mondja a dió,
Hogy a legény az mind jó,
Nem jól mondja a dió,
Mert a legény egy se jó!

A menyasszony irul-pirul,
Lába közé szorult a nyúl,
A nyúlnak az angyalát,
Hova dugta a farkát.

Három kislány a réten,
Virág van a kezében,
Nem kell nékem a virág,
Csak az, aki csókot ad.

A káplán úr azt mondta,
Ne járjak a tilosba,
Neki is a szája jár,
Minden éjjel mással hál.

Ablakomba két kis csirke,
Egyik kakas, másik jérce.
Én eszem a zúzát, máját,
Csókolom a babám száját.

Gyere rózsám Enyedre,
Ott a világ közepe,
Ott árulják a rózsát,
Csokros szegfűt, violát!

Egy szem szilva besztercei,
Van szeretőm egy alszegi,
De azt tartom én titokba,
Hogy a felszegi ne tudja!

Úgy szeretem a papot,
Veszek neki kalapot,
De még jobban a papnét,
Veszek neki kanapét.

Járd ki, lábam járd ki most,
Nem parancsol senki most ,
Ha parancsol valaki,
Ott az ajtó, taszítsd ki!

Ezek a szép legények,
Nem tudják a legényest.
Eltátják a szájukat,
Elveszik babájukat!

Édesanyám lánya vagyok,
Sárgadinnye hajból vagyok.
Csókot is csak annak adok,
Akinek csak én akarok.

De szépen ég ez a gyertya,
De szép, barna legény tartja.
Hol meggyújtja, hol eloltja,
A szívemet szomorítja.

Ez a legény szalmakalap,
Csókra vár az ablak alatt.
Eridj kislány adj neki,
Ne egye bú odaki.

Én Istenem, halálom,
Nem ér engem az álom.
Mert az álom nyugalom,
S a szerelem fájdalom.

Falu végén templom,
Bemegyek-e nemtom,
Falu végén megint templom,
Bemegyek-e megint nem tom!

Húzzad cigány hegedűd,
A te kezed nem ezüst,
Se nem ezüst se nem réz,
Csak egy ügyes cigány kéz!

Húzzad édes muzsikásom,
Mer én néked megszolgálom.
Vagy aratok, vagy kaszálók,
Vagy az éjjel véled hálók!

Volt szeretőm, volt egy pár,
Kiért szívem holtig fáj.
Volt szeretőm, tizenhat is,
De jó lenne most egy vak is!

Ide, lábam, ne tova,
Ne a másik faluba,
Mert a másik faluba,
Nincs ilyen jó muzsika.

Az én szemem olyan kerek,
Ahányat lát annyit szeret.
De a szívem olyan igaz,
Ezer közül egyet választ.

Ez az utca gidres-gödrös,
Azon jár a magyar gőzös.
Én vagyok a tüzelője,
Barna legény szeretője.

Ez a kicsi multság,
Tartana, míg a világ!
Három éjjel, három nap,
Nem elég a lábamnak. / Kimulatom magamat.

Ez a legény olyan volt,
Egyszer kapott majd megholt,
Ha még egyszer kapott volna,
Bizonyosan meghalt volna!

Jaj de vidám kedvem van,
Három deci bennem van,
Ha még három bennem lenne,
Még vidámabb kedvem lenne.

Volt szeretőm tizenhárom,
Tíz elhagyott, maradt három,
Kettő megcsalt maradt egy,
Az egyet én csalom meg!

Rece, rece, recece,
Mind megcsaltál az este,
Kicsaltál a kenderbe,
Ott hagytál egy pendelybe,

Húzzad cigány reggelig,
Reggelig s egy darabig.
Három éjjel három nap,
Kimulatom magamat.

Isten áldd meg azt a papot,
Aki minket összeadott.
Soha nem ismertük egymást,
Mégis ránk adta az áldást.

Szép a tavasz, szép a nyár,
Szép, aki párjával jár,
Én is az én babámmal,
Ki-ki a magáéval.

Táncoltasd meg ezt a lányt,
Ád az anyja pálinkát,
Ez az üveg de fényes,
A pálinka de édes.

Le az útról, le, le, le,
Piros alma levele,
Piros alma hasadj meg,
Gyere rózsám csókolj meg!

Amikor én kicsi voltam,
A szilváért majd meghaltam,
De mióta nagyobb vagyok,
A legényért majd meghalok!

Rózsaszín a ruhám, kötöm,
Barna legény a szeretőm,
Ha barna is nem cigány,
Szeret engem igazán!

Túlsó soron a mi házunk,
Fehér rózsza nyílik nálunk,
Ha fehér kell fehért adok,
Ha piros kell magam vagyok.

Temetőbe kék ibolya,
Nem leszek szerelmes soha.
Láncot veretek szívemre,
Megmutatom, bírok vele.

A vőlegény írdeák,
Nem kell néki lámpavilág.
Sötétben is olyat ír,
Kilenc hónap múlva sír.

Verd meg, Isten, verd meg azt,
Kinek szíve nem igaz.
Mer az enyém igaz volt,
Mégis megcsalatkozott.

Három éjjel három nap,
Kimulatom magamat,
Bárcsak ez az éjszaka,
Szent György napig tartana.

Kaszás csillag jár az égen,
Kaszál a babám a réten,
Ha kaszál is én meg gyűjtök,
Ott is benne gyönyörködök.

Temetőben kék ibolya,
Nem leszek szerelmes soha.
Láncot veretek szívemre,
Megmutatom, bírok vele.

Nem kell nékem tanítani,
Hogy kell szeretőt tartani,
Megtanultam én azt régen,
Eszteje múlt a télen.

Sárga virág a réten,
Nem láttalak a héten,
Ha nem látalak vasárnapig,
Meghasad a szívem addig.

Csillag gyult a hegytetőn,
Hamis az én szeretőm,
Ha hamis is legy, legyen is,
Az vagyok én magam is.

Ördögössfüzesi

Csárdás

Engem anyám megátkozott,

engem anyám megátkozott
mikor a világra hozott, csuhaj-haj
hogy a lábam meg ne álljon, meg ne álljon
mind idegen földön járjon, csuhajja.

Idegen földön jártamba,
idegen földön jártamba
jutott nékem a bánatból, csuhaj-haj
s jutott, jut is, amíg élek, amíg élek
amíg bennem zeng a lélek, csuhaj-haj.

Mikor a lány gatyát mos,
mikor a lány gatyát mos,
Akkor bizony nem álmos, de nem álmos.
Teszi-veszi, gondolkodik felőle,
Hová lett a csingilingi belőle.

Napkeletről fordult a szél,
megzördült a diólevél
hát te rózsám howá lettél,
hogy az este el nem jöttél
kapud előtt úgy elfogott valami
fáj a szívem, ki sem tudom mondani.

Édesanyám, sejhaj, mondanék én valamit,

Édesanyám, sejhaj, mondanék én valamit,
Gombolja ki az én lajbim elejit.

Nézz meg, de sejhaj, mi bántja a szívemet,
Nézz meg, de sejhaj, mi bántja a szívemet,
Eltiltották tőlem a szeretőmet.

Eltiltották, sejhaj, vagy az Isten elvette
Eltiltották, sejhaj, vagy az Isten elvette
Annak adta, ki meg nem érdemelte

Az éjszaka sejhaj nem aludtam egy órát
Az éjszaka sejhaj nem aludtam egy órát
Hallgattam a régi babám panaszát

Éjfél után sejhaj, mondta meg hogy mi baja
Éjfél után sejhaj, mondta meg hogy mi baja
Ő szeretne, de az anyja nem hagyja

Fáj a szívem, nem tagadom, le nem tagadom,

hogy kiért fáj nem mondhatom, el nem
mondhatom,
csak magamba' eltitkolom, azzal magam
elhervasztom,
azzal magam elhervasztom, csuhajja.

Kertünk alatt gödröt ásnak, mély gödröt ásnak.
Szebb szeretőm van, mint másnak, ihaj, mint
másnak.
/: Bárcsak ilyen szép ne vo'na, kevesebb
irigyem vo'na,
Kevesebb irigyem vo'na, Ánáná... :/

Széna terem parlagon, kinn a parlagon.
Feküdj mellém galambom, édes galambom!
/: Ha fekszem is temelléd, arccal fordulok feléd,
Arccal fordulok feléd, Ánáná... :/

Beljebb, beljebb a falig, egész a falig,
Ölelj engem hajnalig, egész hajnalig!
/: Míg édesanyád aluszik, veled mulassak
hajnalig,
Veled mulassak hajnalig, Ánáná... :/

Ne bánd, édes virágom, hej de virágom
Hogy így élem világom, csuhaj, világom
Éljed te is , nem bánom, tiszta szívből kívánom,
Tiszta szívből kívánom de kívánom
Éljed te is szeretéből, én is élem jókedvemből,
Én is élem jókedvemből, lalala

A menyasszony kicsi keze, kicsi keze
Piros rózsza nyílik benne, nyílik benne
Piros rózsza nyílik, hajlik, a vőlegény hozzá illik
A vőlegény hozzá illik, lalala

Tudtam én azt, tudtam is, ej, de tudtam is,
Hogy a legény mind hamis, ej, de mind hamis,
Mikor imádkozik is, leányt kíván akkor is,
Leányt kíván akkor is de akkor is.

Brassó felől, Szeben felől jönnek a huszárok

Jaj, de szépen szól a trombitájuk
Egy közülük olyan búsan fújja
Én a tied, te az enyém, babám, úgysem leszünk soha.

Brassó felől, Szeben felől jön egy magas hintó
Abban ül a besorozó bíró
Szállj le, bíró, tedd le a pennádat
Ne keserítsd, ne szomorítsd, hej, az édesanyámat!

Végigmegyek a füzesi, a füzesi temetőn,

Elvesztettem piros bársony zsebkendőm.
Piros bársony zsebkendőmet, zsebkendőmet,
nem bánom,
Csak a régi szeretőmet sajnálom!

Keserű a diófának, diófának levele.
Ez a leány válogat a legénybe.
Törje ki a válogatós, válogatós nyavalya,
Én is voltam szeretője valaha!

Gyere, rózsám, gyere már, gyere rózsám gyere már,
Mer a szívem téged vár, de téged vár.
Téged óhajt téged vár, haj, de téged vár,
Míg nap az égen jár, az égen jár.

Gyere rózsám, gyere itt, gyere itt de gyere itt
Súgok neked valamit, de valamit
Nem sugok én egyebet, hej de egyebet
Csak hogy szeress engemet de engemet.

Máma péntek, holnap szombat, vasárnap,

Sepregetnek a füzesi leányok.
/: Seperjétek ki az utcát simára!
Jön a babám, csikorog a csizmája. :/

Édesanyám mér' szültél a világra?
Mér' nem dobtál a zavaros Tiszába?
/: Tisza vize vitt volna a Dunába,
Hogy ne lennék senki megunt babája. :/

Keserű víz nem hittem, hogy édes légy,
Régi babám nem hittem, hogy csalfa légy.
/: Csalfasággal csaltad meg a szívemet,
A jóisten borítsa rád az eget! :/

Édesanyám, hol van az az édes tej,
mivel engem katonának nevelt fel.
Atdad volna tejedet a lányodnak,
Ne neveltél volna fel katonának.

Édesanyám de szépen felneveltél,
mikor engem karjaid közt rengettél,
Akkor mondtad, jó leszek katonának,
feleskettél egy szép magyar huszárnak.

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem,
ki nyergeli fel a lovat, ha én nem.
Felnyergelem a lovamat, a sárgát,
megkerülöm Erdélyország határát.]

Édesanyám hol fogok én meghalni
Hol fog az én piros vérem kifolyni
Oroszország közepében a sírom
Édesanyám arra kérem ne sírjon

Édesanyám kiállott a kapuba,
úgy siratja, hogy a fia katona.
Édesanyám ne sirasson engemet,
sirasson a kisangyalom, ha szeret.

Édesanyám menjen haza, ne sírjon,
ha hazamegy, rögtön levelet írjon.
írja meg, hogy az én babám kit szeret,
kivel tölti el azt a három évet?

Édesanyám, ne sirasson engemet,
menjen haza, növelje fel öcsémet.
Nem megyek én, nem növelek több árvát,
hat krajcárér', hogy szolgálja a császárt.

Búja lehet annak a kismadárnak,
kit örökre kalickába bézárnak.
Hát annak az ügyes magyar legénynek,
kit az ősszel katonának elvisznek!

Szervusz babám, add ide a jobb kezed,
mer' én téged igazán szerettelek.
S úgy nőttünk fel, mint a réten a sáté,
szervusz babám, nem lehetünk egymásé.

A kalapom, a kalapom félig selyem

De én aztat félre vágom úgy viselem
Nem búsulok, rámulatok
Úgyis tudom, hogy meghalok

Két fekete göndör szőrű lovam vagyon
Még az éjjel mind a kettőt elmulatom
Elmulatom nem sajnálom
Szerettelek, csak azt bánom

Mikor mentem Visa felé, Visa felé
Fánkot sütnek a leányok arrafelé
A pánkóból nem adtatok
Szakadjon meg a nyakatok.

Feleségem palatkai, palatkai,
Hogy a hideg ott rázza ki, ott rázza ki
Nem adott pénzt pálinkára
Sem a zacskóba dohányra.

Rég megmondtam kisangyalom, csalfa ne légy
A lábadra magas sarkú cipőt ne végy,
Magas sarkú cipőt vettél,
A világ csalfája lettél.

Szeretett a fene soha, fene soha,
Csak meg voltam véled szokva,
Úgy megvoltam véled szokva,
El se felejtelek soha.

Adj egy kicsit te Kati, az Isten megfizeti,

az Isten megfizeti de fizeti
ne bánd édes virágom, hogy így élem világom,
hogy így élem világom de világom
éljed te is nem bánom, szívemből azt kívánom,
szívemből azt kívánom de kívánom

Három kupa máléliszt, megcsókolt egy
gazdatiszt
megcsókolt egy gazdatiszt de gazdatiszt
ha megcsókolt ő bánja, ő került a kórházba
ő került a kórházba de kórházba

Egy vasárnap délután

Végigmegyek a füzesi nagy utcán
Kifestem az orcámat
Úgy várom a kolozsvári babámat.

Ne nézz rám, ne ne vess,
mert megtudják, a faluba hogy szeretsz.
Reám néztél, neveltél,
megtudták, a faluba hogy szeretted.

Ne nézz rám, ne kacagj
Mert megtudják a faluba hogy megcsalsz
Reám néztél, kacagtál
Megtudták a faluba hogy megcsaltál

Ne nézz rám, ne kacsints
Megtudják a faluba hogy elcsábítsz
Rám néztél, kacsintottál
Megtudták hogy nálam nélkül maradtál.

Már Füzesből kihajtották a nyáját

Elvitték a rózsámat katonának
Elment a nyáj odamaradt, odamaradt a babám
Jaj Istenem, csak még egyszer láthatnám.

El kell menni masírozni messzire
Itt kell hagyni a babámat nincs kire
Reád bízom édes, kedves, jó kenyeres
pajtásom
Éljed vele világidat nem bánom.

Én is éltem világomat azt bánom,
Tizenkilenc esztendeig sajnálom
Én is éltem egy ideig, egy ideig azt bánom
Tizenkilenc esztendeig sajnálom

Letöltöttem azt a három esztendőt
Jó pajtásom add vissza a szeretőm
Élted vele világidat, világidat idáig
Éljem én is koporsóm bezártáig.

Cuki kurva kibököm a szemedet
Megittad a nyári keresetemet
Kit megittál, kit megettél, kit a farodra tettél :||
Egy legénynek selyem zsebkendőt vettél. :||

Azért vettem, hogy tegye a zsebébe
Egyszer- másszor hadd jussak az eszébe
Azért vettem -sejehaj- hogy tegye a zsebébe :||
Egyszer- másszor jussak az eszébe. :||

Kapitány Úr ha felül a lovára

könnyes szemmel visszanéz a bakára
szemeiből hullanak a hullanak a könnyei
szegény magyaroknak de sokat kell szenvedni

kapitány úr azt mondja a bakának
maradj vissza édes fiam zupásnak
három fényes csillagot varrok varrok gallérodra
egész század hallgat a te szavadra

köszönöm a kapitány úr jóságát
adja másnak azt a fényes csillagját
van énnekem odahaza kökényszemű galambom
két szemében ragyog az én csillagom

három kislány kiment a temetőbe
mind a három letérdepelt a földre
egy közülök feltekintett főlőhajtott az égre
mért is lettem katona szeretője

Kertünk alján tele van ibolyával,

Gyere babám szedd a kötény aljába.
Lyukas a kötényem alja a lila, lila a lila.
Mind kiesik belőle az ibolya.

Akartalak szeretni, hogy ne tudják,
Az irigyek rámvilágosították.
/:Rámvilágosították a literes üveg az üveg,
Hidd el babám sosem házasodom meg.:/

Most jövök Gyuláról,

Gyulafehérvárról.
Leesett a lovamról a patkó,
a három lábáról.

Csak egy maradt rajta,
az is kotyog rajta.
Kovácslegény, lelki jó pajtásom,
igazítson rajta!

Kovács kalapácsa,
mind azt veri rája,
hogy ennek a keselylábú lónak,
magyar a gazdája.

Látod babám, látod,
azt a gyufaszálat?
S amikor az fehéret virágzik,
akkor leszek a párod

Ennyi babám ennyi,
ennek így kell lenni
Mindenféle igaz szerelemnek
vége szokott lenni

Én az éjjel nem aludtam egy órát,

hallgattam a régi babám panaszát.
Éjfél után sejhaj, kezdtem elszenderedni,
jaj de bajos, ki egymást nem szereti.

Úgy meguntam ezt a legényt szeretni,
de még jobban a gyűrűjét viselni.
Csütörtökön, sejhaj, megmondom az anyjának,
köszönöm a jóságát a fiának.

Verje meg az Isten a te anyádat,
miért csinálta bolonduljak utánad.
Zúgjál erdő, sejhaj, csendülj mező, falevél,
szeresd babám, kit idáig szerettél.

Azt a gyűrűt, amit adtam add vissza
Mert mi köztünk a szerelem nem tiszta
Átkozott volt, sejhaj, aza a falu, az a ház,
Ahol babám megismertük mi egymást.

De szeretnék az erdőbe fa lenni
Ott is csak a tölgyfa nevet viselni
Mert a tölgyfa sejhaj kék lánggal ég füst nélkül
Az én szívem soha sincs bánat nélkül

Szivaroztam, megégettem a számat.
Odahaza más öleli a babámat.
Más öleli, sejhaj, másnak ül az ölébe,
Más kacsingat két fekete szemébe.

Széles a víz, keskeny a híd felette,
Rólad babám minden gondom leveszem
Úgy felejtsem, sejhaj, hogy még eszembe sem
jutsz
Jóságodért fizessen meg, meg a Jézus.

Jaj de széles, jaj de hosszú az az út,
Amelyiken az én babám elhagyott,
Régi babám térj vissza a, sej a hosszú utadról,
Emlékezz a szombat esti szavadról.

Visszatérni, visszatérni nem lehet,
A szerelmet eltitkolni nem lehet,
Mert a szerelem szélesebb a, hej a tenger
vízénél,
Árvább vagyok a lehulló levélnél.

El kell menni nincs mit tenni

Füzes el kell felejteni
Jön október a kutya betyár hónap
El kell masírozni.

Anyám anyám édesanyám
Szedje össze minden ruhám
Most indulok olyan hosszú útra
Három évig ne várj vissza.

Engem anyám úgy szeretett
Bölcsőbe tett úgy rengetett
Fehér rongyba takargatott
Mégis katonának adott.

Katonának el kell menni
A rózsámat itt kell hagyni
Édes rózsám csak azt bánom
Hogy tetőled meg kell válnom.

Anyám anyám édesanyám
Szedje össze minden ruhám
Szedje össze, tapossa a sárba
Mer' én nem leszek gazdája.

Udvaromba aranyvályú, aranykút,

Abból iszik aranykakas, aranytyúk
||: Arany kakas mind azt kukorékolja
Az én rózsám Kolozsváron katona. :||

Dombon van a kolozsvári kaszárnya
Akármerről fújja a szél találja
||: Fújja a szél a kaszárnya tetejét
De sok kislány siratja a kedvesét. :||

Három kislány kimegy a temetőbe
Mind a három letérdepel a földre
||: Egy közülük felsóhajt a nagy égre
Mért is lettem katona szeretője. :||

Borsa felől jön egy fekete felhő
Siess kislány, mert megvesz a nagy eső
||: Nem sietek, kapok én még szeretőt
Arra kérem a jószágos teremtet. :||

Válaszúton rekvirálják a tököt,
Hát a babám lába közé mi szökött,
||: Két gömbölyű közepébe egy hosszú
Azért öli a lányokat a bosszú. :||

Nincsen nekem egyebem egy tetűnél,
Az is megdöglött a fülem tövébenél
||: Százan jöttek el a temetésére,
Megtelepedtek a fülem tövébe. :||

Udvaromon hármat fordult a kocsi
Édesanyám minden pakkom hozza ki
Hozza ki a behívó leveletem
Kolozsváron felejtik a nevemet

Ritka fogásolás

Hidegen fújnak a szelek...

Hidegen fújnak a szelek
||: Hidegen fújnak a szelek
Azok nem jót jelentenek :||

||: Szabad élet szabad madár :||
||: Szabad élet szabad madár
Jaj de szép ki szabadon jár :||

||: Járnék én is ha járhatnék :||
||: Járnék én is ha járhatnék
Ha magamban szabad lennék :||

||: Nem vagyok magamban szabad :||
||: Nem vagyok magamban szabad
Kezemen, lábamon lakat :||

Nem úgy van most mint volt régen

nem az a nap süt az égen
nem az a nap nem az a hold
nem az a szeretőm ki volt

aki volt már rég elhagyott
szebbre vágyott de nem kapott
szebbre vágyott de nem kapott
még olyat se mint én vagyok

azt gondoltam míg a világ
mindig ég a gyertyavilág
de már látom hogy elalszik
halálomat sokan lesik

azért lesik halálomat
vegyék el a galambomat
de én azért sem halok meg
hogy a szívük szakadjon meg

azt gondoltam eső esik
de csak a szemem könnyezik
az én szemem sűrű felhő
onnan ver engem az eső

hull előmbe hull a földre
hull a gyászos kötényembe
árkot mos a két orcámon
mint a zápor az utcákon

Verjen meg az Isten rózsám,

Mert nem voltál igaz hozzám La la la ...

Szomorítson meg az Isten,
Mikor semmi bajod nincsen La la la ...

Verjen meg az Isten rózsám,
Mert nem voltál igaz hozzám La la la ...

Szomorítson meg a halál,
Mikor jó kedvedben talál La la la ...

Szomorítson meg az Isten,
Mikor semmi bajod nincsen
Szomorítson meg a halál,
Mikor jó kedvedben talál.
Verjen meg az Isten rózsám,
Mert nem voltál igaz hozzám La la la ...

Szomorítson meg az Isten,
Mikor semmi bajod nincsen
La la la ...

Rózsám voltál, de már nem vagy
Akié vagy, azzal hervadj
La la la ...

Úgy hervadj el mint a rózsza
Eszembe ne jussál soha
La la la ...

Csujogatások

A füzesi templom előtt
Három-ágú diófa nőtt
Három ágán hat levele
Szeretőmnek szép a neve.

A füzesi csorgó víz,
Olyan édes mint a méz,
Aki iszik belőle,
Vágyik a szerelemre.
Én is ittam belőle,
Szerelmes lettem tőle.

Húzzad cigány, húzzad jobban!
Táncolni való kedvem van.
Kitáncolom a lelkemet,
Elmulatom a pénzemet.

Húzzad cigány hegedűs,
A te kezed nem ezüst.
Se nem ezüst, se nem réz,
Csak egy ügyes cigány kéz.

Ez a tánc a legényeké,
Nem a házas embereké!

Szűrő, szita, tejeslábas,
Álljon félre, aki házas!

Ez a leány, Franciska,
Forog, mint a karika!

Járd ki, lábam, járd ki most,
Nem parancsol senki most!
Ez a lábam, ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez!

Úgy szeretem a táncot,
Mint a cigány a fánkot!

Kláris bimbó kihajtott,
A szeretőm elhagyott!

Jaj, Istenem, de szép dolog,
A sok bolond együtt forog!

Ez a legény úgy járja,
Összeakad a lába.

Ez a legény olyan szép,
Mint egy háromlábú szék!

Olyan furcsa kedvem van,
Kilenc deci bennem van!

Azt gondoltam, amíg élek,
Mindig víg napokat élek.

Ide nézz a figurára,
Ne az anyád szoknyájára!

A te lábad fűzfavessző,
Tekeredik mind a kettő.

Helyet, helyet nekünk is,
Ha kicsinyek vagyunk is!

Járjad, Balázs, ne hibázz,
Mert minket a hideg ráz!

Ez a Gellert úgy járja,
Hét határba nincs párja!

Fenn a fán a rigófészek,
Ez az András mindig részeg.

Ez a Sándor, jaj, jaj, jaj,
Puha, mint a teavaj.

Ez a Bence olyan forma,
Mintha bikaborjú volna.

Kerek az én szoknyám alja,
Legény legyen, ki felhajtja!

Addig iszok, míg csak bor lesz,
Azután a víz is jó lesz.

Túl a hegyen érik a zab,
Szeretnék de nem szabad!

Ez a kicsi ez a jó,
Ez a kedvemre való.

Nem titok ha kimondom:
Szeretem a galambom.

Adjatok egy szalmaszálót,
Hogy felgyújtsam a világot!

Az én uram kisegér,
Minden lyukba belefér!

Jaj de szépen néznek minket,
Áldja meg az Isten őket!

Kérek egy kis távolságot
Hadd csináljak bolondságot!

Akinek ma kedve nincs,
Annak egy csöpp esze sincs!

Volt szeretőm tizenhárom.
Tíz elhagyott maradt három.

Ezeknek a legényeknek,
Kell valami szegényeknek!
De én bizony nem adok,
Inkább leány maradok!

Még azt mondja a retek ,
Hogy én sokat szeretek ,
Nem jól mondja a retek ,
Mert én egyet szeretek!

Elveszett a pincelakat,
Jaj, de jó táncosom akadt!
Olyan, mint a gyöngyvirág,
Azt sem tudom, hogy hívják!

Engem szeress, engem várj,
Mer a szívem érted fáj.
Engem szeress, ne anyádat,
Én csókolom meg a szádat.

Még azt mondja a dió,
Hogy a legény az mind jó,
Nem jól mondja a dió,
Mert a legény egy se jó!

A menyasszony irul-pirul,
Lába közé szorult a nyúl,
A nyúlnak az angyalát,
Hova dugta a farkát.

Három kislány a réten,
Virág van a kezében,
Nem kell nekem a virág,
Csak az, aki csókot ad.

A káplán úr azt mondta,
Ne járjak a tilosba,
Neki is a szája jár,
Minden éjjel mással hál.

Ablakomba két kis csirke,
Egyik kakas, másik jérce.
Én eszem a zúzsát, máját,
Csókolom a babám száját.

Gyere rózsám Enyedre,
Ott a világ közepe,
Ott árulják a rózsát,
Csokros szegfűt, violát!

Egy szem szilva besztercei,
Van szeretőm egy alszegi,
De azt tartom én titokba,
Hogy a felszegi ne tudja!

Úgy szeretem a papot,
Veszek neki kalapot,
De még jobban a papnét,
Veszek neki kanapét.

Járd ki, lábam járd ki most,
Nem parancsol senki most ,
Ha parancsol valaki,
Ott az ajtó, taszítsd ki!

Ezek a szép legények,
Nem tudják a legényest.
Eltátják a szájukat,
Elveszik babájukat!

Édesanyám lánya vagyok,
Sárgadinnye hajból vagyok.
Csókot is csak annak adok,
Akinek csak én akarok.

De szépen ég ez a gyertya,
De szép, barna legény tartja.
Hol meggyújtja, hol eloltja,
A szívemet szomorítja.

Ez a legény szalmakalap,
Csókra vár az ablak alatt.
Eridj kislány adj neki,
Ne egye bú odaki.

Én Istenem, halálom,
Nem ér engem az álom.
Mer az álom nyugalom,
S a szerelem fájdalom.

Falu végén templom,
Bemegyek-e nemtom,
Falu végén megint templom,
Bemegyek-e megint nem tom!

Húzzad cigány hegedűd,
A te kezed nem ezüst,
Se nem ezüst se nem réz,
Csak egy ügyes cigány kéz!

Húzzad édes muzsikásom,
Mer én néked megszolgálom.
Vagy aratok, vagy kaszálók,
Vagy az éjjel véled hálók!

Volt szeretőm, volt egy pár,
Kéért szívem holtig fáj.
Volt szeretőm, tizenhat is,
De jó lenne most egy vak is!

Ide, lábam, ne tova,
Ne a másik faluba,
Mer a másik faluba,
Nincs ilyen jó muzsika.

Az én szemem olyan kerek,
Ahányat lát annyit szeret.
De a szívem olyan igaz,
Ezer közül egyet választ.

Ez az utca gidres-gödrös,
Azon jár a magyar gőzös.
Én vagyok a tüzelője,
Barna legény szeretője.

Ez a kicsi multság,
Tartana, míg a világ!
Három éjjel, három nap,
Nem elég a lábamnak. / Kimulatom magamat.

Ez a legény olyan volt,
Egyszer kapott majd megholt,
Ha még egyszer kapott volna,
Bizonyosan meghalt volna!

Jaj de vidám kedvem van,
Három deci bennem van,
Ha még három bennem lenne,
Még vidámabb kedvem lenne.

Volt szeretőm tizenhárom,
Tíz elhagyott, maradt három,
Kettő megcsalt maradt egy,
Az egyet én csalom meg!

Rece, rece, recece,
Mind megcsaltál az este,
Kicsaltál a kenderbe,
Ott hagytál egy pendelybe.

Húzzad cigány reggelig,
Reggelig s egy darabig.
Három éjjel három nap,
Kimulatom magamat.

Isten áldd meg azt a papot,
Aki minket összeadott.
Soha nem ismertük egymást,
Mégis ránk adta az áldást.

Szép a tavasz, szép a nyár,
Szép, aki párjával jár,
Én is az én babámmal,
Ki-ki a magáéval.

Táncoltasd meg ezt a lányt,
Ád az anyja pálinkát,
Ez az üveg de fényes,
A pálinka de édes.

Le az útról, le, le, le,
Piros alma levele,
Piros alma hasadj meg,
Gyere rózsám csókolj meg!

Amikor én kicsi voltam,
A szilváért majd meghaltam,
De mióta nagyobb vagyok,
A legényért majd meghalok!

Rózsaszín a ruhám, kötöm,
Barna legény a szeretőm,
Ha barna is nem cigány,
Szeret engem igazán!

Túlsó soron a mi házunk,
Fehér rózsza nyílik nálunk,
Ha fehér kell fehér adok,
Ha piros kell magam vagyok.

Temetőbe kék ibolya,
Nem leszek szerelmes soha.
Láncot veretek szívemre,
Megmutatom, bírok vele.

A vőlegény írdeák,
Nem kell néki lámpavilág.
Sötétben is olyat ír,
Kilenc hónap múlva sír.

Verd meg, Isten, verd meg azt,
Kinek szíve nem igaz.
Mer az enyém igaz volt,
Mégis megcsalatkozott.

Három éjjel három nap,
Kimulatom magamat,
Bárcsak ez az éjszaka,
Szent György napig tartana.

Kaszás csillag jár az égen,
Kaszál a babám a réten,
Ha kaszál is én meg gyűjtök,
Ott is benne gyönyörködök.

Én se kicsi, te se nagy,
Éppen hozzám való vagy,
Túrót ettem, puliszkát,
Attól nőttem ekkorát.

Temetőben kék ibolya,
Nem leszek szerelmes soha.
Láncot veretek szívemre,
Megmutatom, bírok vele.

Nem kell nékem tanítani,
Hogy kell szeretőt tartani,
Megtanultam én azt régen,
Esztendeje múlt a télen.

Ha én aztat tudtam volna,
Hogy a szíved kettős volna,
Ezereket adtam volna,
Mégse szerettelek volna!

Virágos a ruhakötőm,
Büszke legény a szeretőm,
Nem bánom, ha büszke is,
Csak szeressen engem is!

Három tányér köménymag,
Jaj, de büszke legény vagy,
Jól áll néked büszkélkedni,
Szeretnék a tied lenni!

Lábad akármerre járjon,
Szemed engemet vigyázzon,
Szemed akárkit szeressen,
Szíved engem ne felejtse!

A szeretőm a tavalyi,
Megint jön udvarolni,
De én meg nem bolondultam,
Hogy szeressem, kit meguntam.

Csillag ég a hegytetőn,
Hamis az én szeretőm,
Ha hamis is, legyen is,
Az vagyok én magam is.

Ne hallgass mendemondára,
Ülj a térdem kalácsára.
Átölelek két kezemmel,
Hadd nézzen más irigy szemmel!

Vót szeretőm, de elhagyott,
Szébbre vágyott, de nem kapott.
Szébbre vágyott, de nem kapott,
Még olyat se; mint én vagyok!

Magos fán terem a fészek,
Én a legénynek nem hiszek.
Százszor esküszik napjába,
Mást szeret minden órába!

Mondd meg, rózsám az anyádnak,
Ne átkozzon fűnek-fának.
Mert az átok helyet keres,
Azt fogja meg, kit érdemes.

Vigyázz, babám magadra,
Sokan lesnek utadra.
Nappal ne is nézz reám,
Csak esténként járj hozzám!

Édesanyám azt mondta,
Férjhez ád a faluba.
Én azt mondtam, nem megyek,
Én senkit se szeretek.

Ahol megyen az utcán,
Rózsa nyílik a nyomán.
Ha nem rózsa, viola,
Szívem vigasztalója.

Kimentem a zöld erdőbe,
Ráléptem egy venyigére.
Venyigéről, venyigére,
Vágyik szívem a szőkére.

A menyasszony olyan szép.
Mint üveg alatt a kép.
Vőlegényünk se csúnya,
Olyan mint egy bokréta.

Anyámasszony ne búsuljon,
Lesz majd, aki mosogasson,
A házat is kisöpörje,
A sarokba jól belökje.

Túl a hegyen, innen is,
Áldjon meg az Isten is.
Téged babám, engem is,
Még aki felnevelt is.

Kertek alatt foly' el a víz,
Bennem babám soha ne bízz.
Ha bízol is, csak úgy bízzál,
Szeretőről gondoskodjál.

Húzzad cigány, húzzad jobban,
Táncolni való kedvem van.
Kitáncolom a lelkemet,
Mind eliszom a pénzemet.

Úgy szeretem a táncot,
Mint a cigány a fánkot.
De még jobban a legényt,
Mint a szőlő-szemecskét./mint a purdét a
lepényt.

Ne nézz reám, ne neved,
Mert megtudják, hogy szeretsz.
Reám néztél, neveltél,
Megtudták, hogy szerettél.

Édes vőlegény uram,
Miért nem nézted meg jobban,
A menyasszony hibája.
Nem áll csókra a szája.

Anyámasszony jöjjön ki,
A nagykaput nyissa ki.
Hozunk kendekek segítségét,
A fiának feleséget.

Ez az utca kövecses
Menyasszony púderes.
Kipúderezte az anyja,
Hogy vigyék el más faluba.

Volt szeretőm, mikor volt.
Mikor a fán szilva volt.
De a szilvát leszedték,
S a szeretőm elvették.

Ez a lábam, ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez.
Vigyázz, lábam, jól vigyázz,
Mert a másik meggyaláz.

Házunk előtt mély verem,
Benne él a szerelem,
Kinyitani nem merem,
Mert kiszáll a szerelem!

Ikerablak nyílj kifelé,
Régi babám nézz kifelé,
Nézz ki rajta keservesen,
Hogy ölelem a kedvesem!

Aki minket nem szeret,
Egye meg az egeret,
Aki minket nem állhat,
Törje ki a búbánat!

Ha kicsi is a legény,
Lehet azért vőlegény.
Széket tesznek alája,
Úgy mászik fel a lányra.

Üregi nyúl, házinyúl,
Még a pap is odanyúl,
De biz, oda ne nyúljon,
Hogy a körme ne hulljon!

Szép a tavasz, szép a nyár,
Szép, aki előtttem jár!
Mert, aki előtttem jár,
Még az éjjel velem hál!

Le az úton, le, le, le,
Leverucska levele!
Fel az úton, fel, fel, fel,
Kell a legény, kell, kell, kell!

Addig élek, amíg élek,
Amíg bennem zeng a lélek!
Zeng a lélek, zeng a szó,
Zeng a szerelemajtó!

Aki nem tud táncolni,
Menjen haza aludni!
Lám, én tudok táncolni,
Itt akarok maradni.

Ez a legény olyan mulya,
Azt se tudja, hova dugja.
Meggérdi az anyjától,
Elöl dugja be, vagy hátul.

Bonchidai

Csárdás

Bonchidai nagy hegy alatt

Van egy forrás titok alatt.
Aki abból, csuhaj, vizet iszik,
Babájától elbúcsúzik.

Nem úgy van most, mint volt régen.
Nem az a Nap süt az égen.
Nem az a Nap, csuhaj, nem az a Hold,
Nem az a Szeretőm, ki volt.

Aki volt, már rég elhagyott,
Szébbre vágyott, mint én vagyok,
Szébbre vágyott, hej, de nem kapott,
Még olyant se, mint én vagyok.

Ablakomba besütött a holdvilág,

Az én babám abban fésüli magát,
Göndör haját százfelé fújja a szél,
Köszönöm babám, hogy eddig szerettedl.

Ha meguntál, édes rózsám, szeretni,
Szabad néked más szeretőt keresni.
Adjon az ég szebbet, jobbat nálamnál,
Nekem pedig csak olyat, mint te voltál.

Naptól nyílik, naptól hervad a rózsa,
Bárcsak soha ne szerettelek volna!
Hogyha sohase szerettelek volna,
A szívemnek semmi búja se volna.

Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám,
Melyik utcában lakik ez én babám.
Ott lakik egy válaszüti utcában,
Piros rózsa nyílik az ablakában.

Mikor a lány a legénnyel esküszik,
Lányságáról nagyon megfelejtkszik.
Nem gondol a szabadmadár életre,
Szép lánysága holtig el van felejtve.

De szeretnék az égen csillag lenni,

Az ég alján homályosan ragyogni.
Éjfél után megkerülném az eget,
Hogy tudjam meg, hogy a babám kit szeret.

Nem jó csillag lenne már én belőlem,
Nem sokáig ragyognék én odafenn.
Mert amikor az égen kéne ragyogni,
Akkor mennék a babámat ölelni.

Befogom a hat ökröm a járomba,

Elviszem a búzámat a malomba.
Édes kicsi molnárom, öröld meg a búzámat,
Három éve nem láttam a babámat.

Akkor szép a sűrű erdő mikor zöld,
Mikor minden dalos madár benne költ.
Dalos madár, ejehaj, ne szállj ablakaimra,
Kisangyalom borulj a vállaimra!

Ráborulnék, édes rózsám, nem lehet,
Mer a lányok selyemkendőt viselnek.
Selyemkendő, kék szeme, szemöldöke fekete
A jó isten számomra teremtette.

Invertita

Fáj a szívem nekem belül

Mert bú szorítja kétfelől :||
||: Fáj a szívem bánatjába
Mert nem járhat szabadjára. :||
||: Mondd meg babám az anyádnak
Ne átkozzon fűnek fának :||
||: Mert az átok helyet keres
Azt fogja meg kit érdemes. :||
||: Annyi nékem az irigyem
Mint a fűszál a mezőben :||
||: Szól a világ, hadd hogy szóljon
Csak az Isten el ne hagyjon. :

Vajdaszentiványi/Maros-menti

Sebes forduló

**Nagy Gyurkáné káposztát főz, feje felett
megy el a gőz,**

Ej, haj, előveszi fakanalát, kihez adja Kali
lányát.

Ej, haj, hányja-veti fakanalát, kihez adja Kali
lányát.

A szeretőm a tavalyi, esmét akar udvarolni,
||: Ej, haj, talán meg nem bolondultam,
hogyan szeressem, kit meguntam. :||

Jön a babám a tanyáról, ismerem a járásáról,
Ej, haj, járásáról, mozgásáról, a fekete
kalapjáról

Ej, haj, járásáról, mozgásáról, fekete göndör
hajáról.

Ezt a kerek erdőt járom én,

ezt a barna kislányt várom én,
||: Ez a barna kislány viola,
én leszek a vigasztalója. :||

Elvágtam az ujjam, jaj, de fáj,
fügefa levelet tettem rá,
Fügefa levele, gyógyítsd meg,
gyere kisangyalom, csókolj meg!
Fügefa levele harmatos,
alacsony a rózsám, de csinos!

Akkor szép az erdő, mikor zöld,
mikor a vadgalamb benne költ.
Olyan a vadgalamb, mint a lány,
sírva sétál a párja után.

Erre gyere, erre nincsen sár,
az ajtómon nincsen semmi zár,
az ajtómon van egy fakilincs,
jaj, Istenem, még szeretőm sincs.

Téged látlak mindig álmomban,
álmom után minden dolgomban,
ha sóhajtok érted a' panasz,
ha örülök, érted vagy az.

Jaj, de sokat jártam, fáradtam,
mikor házasodni akartam,
nem találtam kedvemre valót,
csak az a szeretőm, aki volt.

Lassú

Sárga dinnye, görög dinnye héjastól,

Haragszik rám a szeretőm annyastól,
Ha haragszik, haragudjon magára,
Nem szorultam én a büszke fiára.

Jaj de bajos egynek kettőt szeretni
Tövis közül az ibolyát kiszedni
Mer a tövis megszúrja ja kezemet
Barna legény csalta meg a szívemet.

Jaj, de bajos egy párnára feküdni,
Aki egymást nem igazán szereti,
A párnának a két széle elszakad,
A közepe tiszta újan megmarad.

Sárgadinnye felmászott a görögre,
El kell válnunk kisangyalom örökre.
Elválásunk nem annyira sajnálom,
Csak, hogy eddig szerettelek azt bánom.

Nincs édesebb a havasi dinnyénél,
Nincs kedvesebb az első szeretőnél,
Mert az első igazán tud szeretni,
Másodikért de sokat kell szenvedni.

Ki az első szeretőjét elhagyja,
Életében mindig csak azt siratja,
Én is olyan szeretőmet hagytam el,
Amíg élek soha nem felejttem el.

Szépen szól a szentiványi nagyharang,

Szépen húzza három fehér vadgalamb,
|| :Három fehér vadgalambnak hat szárnya,
Nem kell nekem senki megunt babája. :||

Régi babám, ha meguntál szeretni,
Szabad néked más szeretőt keresni,
||: Keresz olyat, kinek ökre, szekere,
Száz patikát gazdagítson belőle. :||

Utca, utca, bánat utca

Utca, utca, bánat utca,
Bánatkőből van kirakva, aj-la-la-la...
Az én rózsám kirakatta,
Hogy én sírva járjak rajta, aj-la-la-la...

Bánat, bánat, de nehéz vagy,
De rég hogy a szívemen vagy, aj-la-la-la...
Eladnálak, de nincs kinek,
Bánatja van mindenkinek, aj-la-la-la...

Édesanyám sok szép szava,
kit fogadtam, kit nem soha, aj-lala...
Megfogadnám, de már késő,
hull a könnyem, mint az eső, aj-lala...

Bánat, bánat, de nagy bánat,
meguntam én, hogy így járok, aj-lala...
Bánat, bánat, de nehéz vagy,
de még hogy a szívemen vagy, aj-lala...

Csillagok rám ragyogjatok,
amíg én eleven vagyok, aj-lala...
Mert hogyha én már meghalok,
többet reám nem ragyogtok, aj-lala...

Ifjúságom telik el
azér a szívem hasad el la-la...
ifijúság gyöngykoszorú
ki elveszti de szomorú
az anyád ragyogós csillaga

Édesanyám rózsafája
én vagyok annak egy ága la-la...
kihajlottam az utcára
leány legény bosszújára la-la...

Virágzik a cseresznyefa
szebben virít a rózsám arca la-la...
rózsám arca télbe nyárba
Legvirítőbb a határba la-la...

Elmegyek, elmegyek, jó messzire,

Nem leszek senkinek a terhére.
Nem írok levelet, nem is üzenek,
Lesz még tavasz, lesz még nyár, de én nem
leszek.

Azt gondolod, azt gondolod, hogy én bánom,
Hogy tetőled, hogy tetőled el kell válnom.
Elválásunk csak egy álom, szívemet másnak
ajánlom, ájnánáná...

Kívül égek, kívül égek, belül fázom,
De messze vagy, de messze vagy, édes párom.
Küldj messziről vigasztalást, tudom, hogy te
sem szeretsz mást, ájnánáná...

Erdő, erdő, erdő, erdő, de kerek vagy,
Édes rózsám, édes rózsám, de messze vagy.
Ha az erdőt levághatnám, édes rózsám
megláthatnám, ájnánáná...

Jaj, de csöndes, jaj, de csöndes eső esik,
Halálomat, halálomat sokan lesik.
Azért lesik halálomat, vegyék el a galambomat,
De én bizony nem adom, ájnánáná...
Bú ebédem, bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan, boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget, sírok alatta eleget,
Ájnánáná...

Gólyamadár odafönn a magas égen.
Barna kislány sírva sétál kinn a réten.
Legelteti a lovát, hullajtja az út porát
Siratja a babáját, aj-na-na-na-na.

Jaj de szépen szól a nóta a kocsmában
Ott mulatnak a legények tizenhárman
Mind a tizenháromnak van behívó levele
Siratja a kedvese, ájnanaanana

Nehéz dolga van a tábori babának,
Kossuth Lajos besorozott katonának.
Vállamon a fegyverem, a behívó levelem,
szívemben a kedvesem, áj-ná-ná-ná-ná.

Szól a kakas, szól a kakas, majd megvirrad,
szemem álom, szemem álom nélkül marad.
Dehogy marad, még hajnal sincs, táncunknak
még vége sincs, ájánáná

Cigánycsárdás

Hajtsd ki rózsám a libákat,

hadd csókoljam meg a szádat,
||: Mára egyszer, holnap kétszer,
holnapután tizenkétszer. :||

Fejik a fekete kecskét,
verik a barna menyecskét,
||: Csak hadd verjék azt a csalfát,
mért szerette a más urát. :||

Lapi, lapi, cserelapi,
gyere rózsám hozzám lakni,
||: Hogyha nem jössz hozzám lakni,
száradjon el az a lapi. :||

Babot vittem a malomba,
Azt hittem, hogy törökbúza
Törökbúza, tejes málé
Szép élet a nagyleányé.

Kicsi róka, kicsi nyúl, kicsi nyúl,

Még a pap is odanyúl, odanyúl,
||: Oda biza ne nyúljon, ne nyúljon, ne nyúljon,
Hogy a körme lehulljon, lehulljon. :||

Komámasszony kakasa, kakasa, kakasa,
Fölrepült galambdúcos kapura,
||: Mind azt kukorékolja, -rékolja, -rékolja,
Komámasszony nagy csalfa, nagy csalfa. :||

Komámasszony legyen úgy, legyen úgy, legyen
úgy,
Én a kakas, kend a tyúk, kend a tyúk,
||: Guggoljon le nekem úgy, nekem úgy, nekem
úgy,
Mint a kendermagos kakasnak a tyúk. :||

Csárdás

Piros alma nem hittem, hogy édes légy

Piros alma, nem hittem, hogy édes légy,
Régi babám, nem hittem, hogy csalfa légy,
Csalfasággal csaltad meg a szívemet,
A jó Isten borítsa rád az eget.

Édesanyám, ha te tudnád, amit én,
Milyen gyöngye szívű lányod vagyok én,
Olyan gyöngye szívű lányod vagyok én,
Ha kell, anyám, meghalok a babámért.

Szervusz babám, add ide a jobb kezed,
Mer' én téged igazán szerettelek,
Jártam hozzád sok esőbe, s nagy sárba,
látod, babám, de mindig csak hiába!

Jobb ujjamra fordítom a gyűrűmet,
S visszaveszem a régi szeretőmet,
Mer' az újjal unatkozom kedvemre,
S a régiért hervadok el örökre.

Harmatos a kukorica levele,
Utoljára voltam nálad az este,
Utoljára fogtam ajtót, húzóját,
szép csendesen köszöntem jó éjszakát.

Titkon nyílik, titkon hervad a rózsa

Titkon nyílik, titkon hervad a rózsa,
Bárcsak, babám, ne szerettelek volna,
Jobb lett volna az én árva szívemnek,
Hagytunk volna békét a szerelemnek.

Kék szivárvány koszorúzza az eget,
Nem engedik, babám, hogy szeresselek,
Vagy engedjék, vagy örökre eltiltsák,
A sírunkat egymás mellé megássák.

Engem anyám megátkozott

Engem anyám megátkozott,
Mikor a világra hozott,
Kezem-lábam meg ne álljon,
Az én szívem holtig fájjon.

Szervusz, szervusz, te jó barát,
Ki-ki tudja maga bajját,
Én is tudom az enyémet,

S mind eligazítom őket.

Hull a könnyem, mint az eső,
Fáj a szívem kívül-belül,
Fáj a szívem kívül-belül,
Bánat szorítja kétfelől.

A malomnak nincsen köve,

Mégis lisztet jár,
Tiltják tőlem a rózsámat,
Mégis hozzám jár.

Volt nékem egy szép szeretőm,
De az olyan volt,
Ha egy nap nem láttuk egymást,
Két nap beteg volt.

Addsa rózsám jobb kezedet,
Forduljunk egyet,
Aztán menjünk ki a kertbe,
Hogy szedjünk meggyet.

Kicsi vagyok én, majd megnövök én,

Eszteendőre, vagy kettőre, leány leszek én.

Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Mint a tüdő a fazékból kidagadok én.

Kicsi vagyok én, szegény vagyok én,
A gatyámnak nincs feneke, beléfúj a szél.

Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Eszteendőre, vagy kettőre, leány leszek én.

Erdő mellett nem jó lakni,

Mert sok fát kell hasogatni.
Tizenhárom ölet, meg egy felet,
Öleljen meg engem, aki szeret

Jaj, de szennyes a kendője,
Talán nincsen szeretője.
Adja ide lelkem, mossam ki,
Úgysem szeret engem még senki.

Korcsos

De szeretném azt megtudni

De szeretném azt megtudni,
szabad a másét szeretni,
Tudakoltam, de nem szabad,
így a szívem gyászba marad,
Így a szívem gyászba marad, aj-la-la-la...

Lefelé folyik a Tisza,
ami elfolyt, nem jön vissza,
Édes volt a babám csókja,
ha sajnálja, vegye vissza,
Ha sajnálja, vegye vissza, ajlalala...

Édesanyám sok szép szava,
kit fogadtam, kit nem soha,
Mefogadnám, de már késő,
hull a könnyem, mint az eső,
Hull a könnyem, mint az eső, aj-la-la-la...

Csujogató

A kalapom félrevágom
Kikapok én a világon

Szentiványi legény vagyok
A lányokért élek halok

Szentiványi legények
Mind ügyesek mind szépek
Csak az a hiba bennük
Félrekacsint a szemük
//Leányok ha akarják
Kötőjükbe csavarják

Szeretett a fene soha
Csak meg voltam veled szokva
Úgy meg voltam veled szokva
El se felejtelek soha

Ide lábam ne tova
Hátra van még a java

Kapum előtt mély árok
Többet hozzád nem járok

Ez a Borcsa szép menyecske
Mégkívánja minden este

A szeretőm aranyalma
Se nem szőke se nem barna
Nincs hat ökröm csak kettő
Ingöm úgyis szeret ő

Ügyes leány Katika
Fordul mint a karika

Szentiványi leányok
Aranszörű bárányok

Hozd el Isten szombat estét
A vasárnapot es estét
E két napon gyöngy életem
A rózsámmal vígan élem

Ó te kicsi kontytalan
Mé vagy olyan csintalan

Ez a kicsi szegelet
Megér sok más ezeret

A leánka szótalan
Tejes kása sótalan

Kérlek rózsám igen szépen
Ne felejts el még a héten

Járd ki lábam járd ki most
Nem parancsol senki most
Egyik lábam kijárja,
A másik megkívánja

Ez a lábam ez ez ez

Jobban járja mint emez

Édes kicsi ügyesem
Sűrülj egyet előttem
Ha nem sűrűlsz előttem
Menj el innen előlem

Száraz köszvény nyavaja
Húzzon össze hajnalra

Tizenhárom récetojás
Enyém vagy te kűs rokolyás

Mennyi leány mind szeretőm
Olyan az én természetöm

Sárga murok zöld uborka
Szökjünk mint a kecskebéka

Ne haragudj ne ne ne
Me pogácsa me me me

Rúgd ki lábam rúgd ki most
Édes borom segélj most

Túrót ettem puliszkát
Attól ugrok ekkorát

Nem aludtam csak egy szikrát
Eljádzottam az éccakát

Csukros szegfű havadi
Szeret ingem valaki
De ne kérdje akárki
Titkos az a valaki

Hosszú lábam kanyarodj
Hargasinam le ne rogyj

Küküllőmenti / Szászcsávási

Kertünk alatt learatták az árpát

Elvágta a bús gerlice jobb szárnyát
Bús gerlice kesereg a szárnyáért,
Én is kesergek a régi babámért.

Rég elhúzták már az esti harangot,
Ki az, aki ilyen későn barangol?
Csak én járok a faluban egyedül,
Keresem az álmot, de az elkerül.

Ha kimegyek én a rétre kaszálni,
Leülök az út szélére búsulni.
Sírok, sírok, síratom a babámat,
Háromévreviszik el katonának

Ha lemegyek én a kertebe gyomlálni,
Kis gerlice jön utánam vizsgálni.
Szárnya alól elejtett egy levelet,
Az volt bele írva, hogy a babám nem szeret.

Jó bort iszom, fenyőággal tüzelek,
a faluban csak egy leány szeretek.
Olyan annak a két szeme járása,
mint az égen a csillag ragyogása.

Szép vagy babám elmondom én máskor is,
ha megcsókolsz, visszaadom százszor is.
Úgy is tied szívem amíg csak élek,
barna leány a csókodtól én nem félek.

Megyek az úton lefelé,

Megyek az úton lefelé,
Senki se mondja, gyere bé,
Senki se mondja, gyere bé.
Ha valaki azt mondaná,
A Jóisten megáldaná.

Gyere bé, rózsám, gyere bé,
Egyedül vagyok idebé,
Egyedül lakok egy házba,
A búbánat szobájába.

Este későn ne jöjj hozzám,
Este későn ne jöjj hozzám,
Az este is későn jártál,
Ablakomon kopogtattál.

Ablakomon ne kopogtass,
Jer bé, ha becsületes vagy,
Széket adok, leültetlek,
Ágyat vetek, lefektetlek.

Szép hajnalba megébredtetek,
Csókot adok, s eleresztetek.
Kelj fel, rózsám, mert megvirradt,
Mert feljött a hajnalcsillag,

Húzd fel, rózsám, a csizmádat,
Vedd fel a barna ruhádat.
Úgy menjél ki az utcára,
Másoknak szeme láttára.

Elmennél-e, s elhagynál-e,
Elmennél-e, s elhagynál-e,
Szíved értem nem fájna-e,
Szíved értem nem fájna-e?

Úgy elmegyek, meglássátok,
Úgy elmegyek, meglássátok,
Soha hírem se halljátok,
Soha hírem se halljátok.

Árkojják a szászcsávási temetőt,

Engem temessenek bele legelőbb
Előbb engem, azután a babámat,
Hogy ne tartson más szeretőt magának.

Sárga virág, ha leszakítanálak,
Mit mondanál babám, ha elhagynálak?
Azt mondanám verjen meg a teremő,
Mert nem voltál soha igaz szerető.

Kék ibolya búra hajta a fejét,
Mert a harmat nem öntözi a tövét.
Szállj le harmat kék ibolya tövére,
Gondolj kislány a régi szeretődre!

Tiltnak, babám, tiltnak tőled

Titkon se beszéljek véled ajaja...

Ha tiltnak is úgy tiltsanak
Az utcára ne hagyjanak, ajaja

Mert ha jaz utcára hagynak
Akkor mind hiába tiltnak, ajaja

Erdő, erdő, de magos vagy
Te meg babám de messze vagy, ajaj

Megverték engem azért

Megverték engem azért
Megverték engem azért
Mért nem mentem agyagért

Ha nem mentem, jól tettem
Ha nem mentem, jól tettem
Ha nem mentem, jól tettem
A lányokkal beszéltem

Ha te tudnád, amit én
Ki babája vagyok én
Ha te tudnád, amit én
Ki babája vagyok én
Te is sírnál nem csak én.

Sárgát virágzik a repce,

Bárcsak mindig szombat lenne!
Bárcsak mindig szombat este lenne,
Hogy a babám szépen megölelne!
Száradjon el a repce levele,
Ne maradjon rajtam a világ nyelve.

Sárga kiskalapot vettem
Bele rozmaringot tettem
Sárga lett a rozmaring levele
Sej hogy a babám mindig is szeressen

Kiöntött a Kis-Küküllő,

Kiöntött a Nagy-Küküllő a rétre, de a rétre.
Valamennyi szőke kislányt,
Valamennyi barna kislányt, elvitte.

Halássza ki minden legény,
Halássza ki mindenki a magáét, a magáét.
Ne ölelje, ne csókolja,
Ne szeresse soha senki, a másét.

Nézd meg anyám mint mulatok
Milyen szép lányt táncoltatok, sajnana..
Egyenesebb a nádszálnál
Szebb a csukros violánál csuhajja.

Ne nézd babám szennyes vagyok
Mer én szolgálégény vagyok, ajnana..
Hazamegyek tisztát veszek
Első gazda legény leszek, csuhajja

Tudod babám mit fogadtál
Mikor kiskertemben jártál, aj lalala
Rózsát kértem szegfűt adtál
Jaj de hamis lelkű voltál csuhajhaj

Állj meg babám kérdjelek meg,
Ha elmész hol kapjalak meg, ajna..
Jöjj babám Galíciába,
Ott leszek a nagy csatában csuhajja.

Két színe van a legénynek,
mint csöppnyi lepedőnek, ajnana..
Három színe van a lánynak,
mint a csokros violának, csuhajja.

Rég megmondtam a fenének,
Mennyi legény mind egye meg, ajna..
Mer a legény leány csaló
Mind akasztófára való csuhajja.

Irigyeim sokan vannak
Mind a kutyák úgy ugatnak, ajnaaa
Adok nekik egy egy csontot
Hagy ugassák ki magukat csuhajjja.

Lapi lapi cserelapi

gyere kati hozzánk lakni
ha nem jössz te hozzánk lakni
száradjál meg mint a lapi

minta minta fodorminta
elégett a palacsinta
ha elégett sütünk-e mást
szeretőt is keresünk mást

Ádámosi torony alja,
Körös-körül bazsarózsa.
Gyere babám, szakíts róla,
Nem szakítok, nem kell rózsa.
Nem szakítok, nem kell rózsa,
Tiéd nem leszek én soha.

Verde meg Isten azt a vermet,
Mibe az én rózsám termett.
Mert nem termett egyéb jóra,
Csak a búra, s a bánatra.

Gyere babám a ház mögé,
Had nézzek a szemed közé
Máma egyszer, holnap kétszer,
Holnap után hetvenhétyszer.

Engem anyám úgy szeretett

Bölcsőbe tett úgy rengetett, ajna...
Keszkenőbe takargatott,
Mégis idegennek adott, ajna...

Árva leány gyöngykoszorú.
Miért vagy babám oly szomorú
Hogyne lennék oly szomorú
Mer a hasam domború, ajna...

II: Hadd el babám domborodjék
Hogy a magyar szaporodjék :II ajna...

II: Szeretném én azt megtudni, :II ajna...
II: Szabad-e másét szeretni. :II ajnana...

II: Tudakoltam, de nem szabad :II ajnana..
II: Azér a szívem meghasad. :II ajnana...

II: Hasadj meg szívem kettőbe, :II ajnana.
II: Vigyenek a temetőbe. :II ajnana.

II: Még onnét is azt kiáltom, :II ajnana.
II: Érted történt a halálom. :II ajnana.

Lefelé folyik a Tisza
Nem folyik az többet vissza ajna...
Rajtam van a babám csókja
Ha sajnálja vegye vissza ajna...

Tiltnak babám, tiltnak tőled
Titkon se beszéljek veled ajna...
De én azért csak beszélek

Ahol látlak nem kerüllek ajna...

Gyertek fiúk menjünk a kocsmába

Tizenöt lej egy liter bor ára.
Húzd rá cigány, ezerlejest adok,
Még az éjjel mulatni akarok.

Nékem abban nem parancsol senki,
Mindenki a baját elintézi.
Húzd rá...

Kimentem én az erdőre, csuhaj
Baltát vettem a kezembe, csuhaj.
Belevágtam egy szép cserefába
Bort ittam én sej az árnyékába

Húzd rá cigány van még egy huszasom,
Ha elhúzod, azt is neked adom.
Húzd rá...

Rózsa, rózsza, piros rózsza,

Nem leszek szerelmes soha.
Láncot verek a szívemre,
Meg mutatom bírok vele.

Este kialszik a lámpa,
Nagy szerelem van a házba.
De még a nagyobb a leányban,
Pirul mind a két orcája.

Este kialszik a lámpa,
Nagy szerelem van a házba.
De még nagyobb a legényben,
Babája ül az ölében.
De még nagyobb a legényben,
Bátran ölel a sötétben.

Csujogatások

Hosszú szárú tulipán
Engem a szerelem bánt
Ha szerelem nem volna
nekem százszor jobb volna

Piros piros papiros
Szép a leány ha piros
ha nem piros színtelen
mint az alma éretlen

Szoríts szoríts engemet
En is foglak tégedet
szólíts engem tégednek
En is teged engemnek

Még azt mondod te csipás,
Hogy engem nem szeret más.
Szeret engem még más is,
Náladnál szebb virág is.

Az az ózdi ügyes gyerek
aki sohase kesereg

Túrót ettek nyüvesen
attól járnak ügyesen

Ha szereted Arankát (a lánykát)
Öleld meg a derekát

Engem szeress ne anyádat
engem illet meg a szájad
én csókolom meg a szádat

Benedeki legények,
mint valami lepények

Tekerd ki a lábadat
Ereszd el a lábadat

Adj egy csókot holdvilágom
Úgysem adsz a másvilágom

Egyik lábam szilágyi
másik magyarországi

Járd ki lábam járd ki te
nem parancsol senki se

Hopp ingesen gyolcs ingesen
engem biza ne csípdesse

Ez a leány bújába
belébújt a dunyhába

Kérünk egy kis távolságot
had' csináljunk bolondságot

Ez a Szabi csizmája
bokáig ér a szára

Kerüld meg a menyecskét
szorítsd meg a menyecskét

Imre, Pista, Gyurica
Lába közt a muzsika

Ez a kicsi szegelet
megér három ezeret

Balázstelki nádas berek
ott terem az ügyes gyerek
én is onnat kerütem ki
hogy a nyakam tört vóna ki

Jajj Istenem add nekem
mer' igazán szeretem
mer' ha nékem nem adod
felakasztom magamot

Szegenyek alatt

Oregesen, venesen,
hogy a deszka repedjen .

Öregesen , ügyesen,
ugy segít meg az Isten.

Járom pálca, járom szeg,
Járjad bolond nincs eszed
Járjad bolond nincs eszed
ami vot' es elveszett.

Járd ki lábam , járd ki most,
nem parancsol senki most,
Ha parancsol, ha nem is,
járd ki labam azért is.

Ide nezz a figurara,
ne a leany szoknyajara.

Jard ki labam tempora,
menjen hired Domborba,
Menjen hired Dombora,
abba híres faluba.

Pontozó alatt

Karikara legények,
huszárosan tegyetek (verjetek)
Huszárosan tegyetek(verjetek)
odaálllok segítek.

Piros babos a ruhám,
kisutcai a babám,
Fekete a babja benne ,
de jó vona' ha itt lenne.

A lapadi(haranglabi) nadas berek,
ott terem az ügyes gyerek,
Ez es onnan randult vot' ki ,
bar a nyaka tört vona' ki.

Ez a legény furge laba,
het faluba nincsen parja.

Ez a legény nyerített,
amíg leányt kerített.

Amikor én legény voltam,
a kapuba kiállottam,
Egyet-kettőt kurjantottam,
onnan tudtak, hogy én votam.

Barcsak engem valaki,
rozsat szedni hi'na ki,
Leszedném a rozsáját ,
megcsokolnám az arcát.

Felcsiki

Csárdás

Árva vagyok, nincs gyámolom,

Még a vizet es gyászolom.
Árva vagyok mint a madár,
II:Ki a felhőn odafenn jár.:II

Árva vagyok s az es leszek,
Amíg e világon élek.
Búsulhatok, amíg élek,
II:Mert én arra reá érek.:II

Szól a kakas, majd' megvirrad,
Szemem álom nélkül marad.
Dehogy virrad, még hajnal sincs,
A táncunknak még vége sincs,
A táncunknak még vége sincs.

Domokosi sörkertbe'

Ott mérik a jó pirosbort hitelbe'.
Addig ittam, s múltattam,
Eltőtt a nyár, s gagyá nélkül maradtam.
/Eltőtt a nyár, s tiszta csórén maradtam.

Ezt a százast látod-e,
Ha megiszom régi babám bánod-e?
Én a százast nem bánom,
Jön a tavasz, mást keresünk a nyáron.
/Jön a tavasz, kiganyézzom a nyáron.

Egy szép napon, csütörtökön délután,

Pipa bekopogtatott az ablakon.
Hon vagy-e édes gazdám, hazajöttem már,
Van-e számomra egy karika dohány?

Erre a pipa muzsikást fogadott,
Száz lejére trafikdohányt hozatott,
Pipa megtáncoltatta a tubákos zacskót,
A csatora a muzsikartartót.

Erre a pipaszurkáló es felugrott,
Hát én édes jó gazdám, mire jutok?
Rákötlek a zacskómnak a recés szélére,
Eléveszlek, beléteszlek s kiveszlek.

Rég megmondtam bús gerlice,

Ne rakj fészket út széjire,
Mer az úton sokan járnak,
a fészkekből kihajhásznak,
Rakjál fészket a sűrűbe,
bánatfának tetejébe, csuhajja.

De ha kérdik, hogy ki rakta,
mondjad, hogy egy árva rakta,
kinek sem apja, sem anyja,
sem egy igaz atyafia,
kinek sem apja, sem anyja,
sem egy igaz atyafia,csuhajja.

Hajnalcsillag szépen ragyog

Én még ebben a helyben vagyok.
Jaj Istenem, hogy szégyellem
Hogy reggel kell nékem hazamennem.
De én aztot megteszem, haza megyek, s
lefekszem
S ki aluszom magamat szép csendesen.

Tegnap es ma mentem haza,
Ma es holnap megyek haza.
Jaj Istenem, hogy szégyellem,
Hogy reggel kell nékem hazamennem.
De a szégyent félre teszem, reggel es haza kell
mennem,
S kialuszom magamat szép csendesen.

Ha az úton kettő megáll
Ingem beszél, ingem csudál.
Ne csudálkozz nézd meg magad
Véled es a nagy Úristen szabad.
Eridj haza, s feküdj le, rálépek a füledre,
ha kell mind a kettőre.

Most jöttem Gyuláról, Gyulafehérvárról,

Leesett a lovamról a patkó
Hej de a három lábáról.

Csak egy maradt rajta, Az es kotyog rajta.
Kovácslegény, régi jó pajtásom.
Gyere szoríts egyet rajta.

Úgy akartalak szeretni, ne tudják,

Irigyeim kivilágosították.
Kivilágosították a szememet,
Nem akarják, babám, hogy szeresselek.

Déltől óta estig nyílik a rózsa,
Bárcsak eddig se szerettelek vóna.
Szerelemnél jobb a gyászos temető
Úgysem igaz a mostani szeretőm.

Barna kislány mért vagy olyan szomorú,
Fejeden a menyasszonyi koszorú.
Jer közelebb szakítsak egy virágot,
Felejtsem el a te régi jószágod.

Titkon hervad, titkon nyílik a rózsa,
Bárcsak eddig se szerettelek vóna.
Jobb lett vóna az én árva fejemnek,
Hagytam vóna békít a szerelemnek.

Verd meg Isten azt az anyát s az apát,
Aki gazdag embernek adja lányát.
Mer a gazdag üti, veri, rongálja,
De a szegény megöleli, csókolja.

Kicsi csillag jaj de rég, hogy vándorolsz,

Nem láttad-e a babámot valahol?
Mondd meg nékem, ha láttad es, ha nem es,
Hogy ne fájjon az én szívem azért es.

Kicsi csillag, ha leesik elterül
Az én rózsám ahol lát es elkerül
Ne kerülj el édes-kedves galambom,
Mer` én néked rosszat nem akarom.

Kicsi csillag jaj be rég, hogy vándorolsz,
Nem láttad-e a szeretőm valahol?
Láttam biz` én a domokosi csárdába`,
Piros bort iszik egy `ódalszobába`.

Verd meg Isten ki a gőzöst csinálta,
De még jobban ki aztot feltalálta.
Elviszik a székely fiút messzire,
Románia savanyú kenyereire.

Kicsi csillag ej be rég, hogy vándorolsz,
Nem láttad-e a juhaimot valahol?
Láttam biz` én Kurtapatak fejibe`,
A kút mellé le voltak telepedve.

Száraz fából könnyű hidat csinálni,
Ej, de bajos szeretőre találni.
Találtam én szeretőre, de jóra,
Ki elviszen a bánatos hajóra.

Én Istenem adj erőt a lovamnak,
Hogy kerejsek más szeretőt magamnak,
Mert aki volt el kell aztot feledni,
Mert az anyja nem engedte szeretni.

Új korában repedjen meg a csizmám,
Ha én többet járok a babám után.
Eddig es csak azért jártam utána,
Csalfa szeme csalogatott utána.

Sebes csárdás

Naskalaton esik az eső

Jaj Istenem nem lesz jó idő
Elsárosodik a topánkám
Megver engem az édesanyám

Erre gyere erre nincsen sár
A kapumon nincsen semmi zár
Az ajtómon fából a kilincs
Jaj Istenem még szeretőm sincs

Volt szeretőm kettő három es
Szőke barna de még csinos es
Mind a három szeretőt talált
Jaj istenem, hogy éljek tovább

Erre gyere erre nincsen sár
A kapumon nincsen semmi zár
Az ajtómon fából a kilincs
Az ágyamban mégcsak szalma sincs

Szalma volna, de ha párna nincs
Párna volna de ha cserge nincs
Cserge volna, de szerető nincs
Így hát akkor csuhaj semmi sincs

Komámasszony pendelye, trállárilom,

Kertre ki van terítve, trállárilom
Komámuram, ügyeljen, trállárilom
Hogy a szél el ne vigye, trállárilom

Azt a szél el nem viszi, trállárilom
Mert a folt nem engedi, trállárilom
Azon cérna, azon folt, trállárilom
Kilenc sustyák ára volt, trállárilom.

Elvesztettem kecskéimet, többet nem aluszok,

Megkaptam a kecskéimet, másszor es aluszok.
Jaj, ezek nem azok, mer' ezek csutakok,
Többet nem aluszok.

Rengesd uram a gyermeket, hogy menjek a táncba,
Mer' ott vannak a bacukák a jó mulatságban.
Ajnanannaa...

Komámasszony pincéjében, ott a tikok tánca,
Ez a kicsi sánta kecske csak egyedül járja.
Ajnanana...

Jaj, Istenem mit csináljak, megyek Budapestre,
Mer' ott vannak a szép lányok minden szombat este,
Jaj, éjjel nem aluszok, nappal jól dolgozok,
Hogy egy szép lányt vegyek, kivel szépen éljek.

Gyéren vettem a kenderem, gyakran termett rajta,

Nem kell nékem a kender, csak a pozdorjája.
Hess légy, ne szállj rám, beteg vagyok én,
Adj egy csókot édes rózsám, meggyógyulok én.

Pozdorjából tüzet raktam, megfűtőzők nála,
Az én babám gyoicsgatyáját megszáritom rajta.
Hess légy, ne szállj rám, beteg vagyok én,
Adj egy csókot édes rózsám, meggyógyulok én.

Kéretének Remetére, oda nem adának,
Domonkosi bognyesőnek odaloccsantának.
Hess légy, ne szállj rám, beteg vagyok én,
Adj egy csókot édes rózsám, meggyógyulok én.

Cepper

Ajajajaj ne tegye belé,

Szűk a lika, lágy a hegye, nem menyen belé.

Tegye belé, vegye ki, az Isten megfizeti,
Nincsen abban semmi jó, semmi csiklandó.

A csizmámon nincsen kéreg,

Kirágta a patkány, féreg
De én tetetek, de én tetetek,
Mert én csiki leányt szeretek.

Hej, Gyurkáné káposztát főz,

Kontya alá ütött a gőz
Hányja veti fakalánját
Kihez adja a leányát.

Hej, Gyurkáné kakast árul
Lyukas a pendelye hátul
Lyukas elől, lyukas hátul
Lyukas minden oldalából

Zsuka

Ejhaj szénaboglya
Teszem a petem a lyukba

Ha nem baszik az egér
Miből lesz a kiséger

Icike-picike

Icike, picike, mit csináltál az este?
Huncut vagy, tolvaj vagy,
még a májad/neved sem igaz.

Hadd el te, kicsike, mit csináltál az este,
Huncut vagy, ravasz vagy,
még a májad sem igaz

Kezes

Ha megfogom az ördögöt

A ládába zárom
Mennél jobban fickándozik
Annál jobban vágom

A cigányok, a cigányok facipőben járnak

Azok élnek világukat akik ketten hálnak.
Lám én szegény magyar gyerek csak egyedül
hálók
Akármerre kaparászok csak falat találok.

Mindenkinek van babája csak énnékem
nincsen,
Kinek kettő, kinek három, nékem még egy
sincsen.
Ha az Isten egyet adna jaj de megbecsülném
Kezét - lábát összekötném, a füstre feltenném.

Gólyás

Elfogyott a mákos rétes, megmaradt a tál,

Énutánam barna kislány, ne várokozzál.
Gólya, gólya, sárga lábú gólyamadár.

120 éves öregapám most házasodik,
Össze veri a bokáját, úgy ugrándozik
Gólya, gólya, sárga lábú gólyamadár.

Budapesten a nagysága maga mosogat,
A szolgáló a kapuban csókot osztogat,
Gólya, gólya, sárga lábú gólyamadár.

Az én apám bölcsőgyáros, fia vagyok én,
Ő csinálja a bölcsőket, balévalót én,
Gólya, gólya, sárga lábú gólyamadár.

Ismerek egy nagy madarat, gólya a neve,
Háztetőknék, kéményeknek kelepelője,
Gólya, gólya, sárga lábú gólyamadár.

Budapesten a nagysága maga mosogat,
A szolgáló csókolja a nagyságos urat,
Gólya, gólya, sárga lábú gólyamadár.

Zsidós

Az öreg zsidónak

Az öreg zsidónak akkor vagyon jókedve
Mikor száz forintos bankó van a zsebében.
Akkor mondja jó, jó lesz a bor jó,
Ici-pici Sári lányom lakodalmára.

Zsebkendő

Elvesztettem zsebkendőmet

Megver anyám érte.
Megkapták a szép legények
Csókot kérnek érte.

Szabad péntek, szabad szombat
Szabad szappanozni
Szabad az én galambomnak
Egy pár csókot adni.

Hétlépés

Egy, a kettő, három, a négy

Sokáig leány ne légy
Egy-kettő, két-kettő
Kétszer hat tizenkettő.

Csujogatás

Túrót ettek nyüvesen,
attól járják ügyesen.

Járompálca, járomszeg,
járjad bolond , nincs eszed !

Domonkosi legények,
mind ügyesek mind szépek,
csak az a hiba bennük,
félrekacsint a szemük.

Kicsi nekem ez a terem,
a fejemet belé verem.

Ez a kicsi szegelet
megér három ezeret.

Csípd meg bogár a seggit,
lapostetű a tökit.

Kicsi nekem ez a ház,
kirúgom az oldalát.

Többet ér a hasam alja
mint az egész Dormaalja !

Csípd meg bogár a likát,
bogározzék egy szikrát.

Csak a csontja s a bőre ,
mégis pezseg a vére.

Kerüld meg a kemencét,
csókold meg a menyecskét !

Apró bingyó pityóka,
esmen' megvót' egy nóta.

Kicsi leány Marika,
forog mint a karika.

Ez a legény olyan szép
mint egy háromlábú szék.

Ez a legény olyan fürge
mint egy háromlábú ürge.

Ez a legény úgy járja,
akad össze a lába.

Az én lábam kijárja ,
csak a padló kiállja.

Ide lábam, ne tova,
hátra van még a java.

Ide lábam, ne tova,
ne menj szomszéd faluba.

Ha reggelig nem járod,
száradjon el a lábad !

Öregesen, ügyesen,
úgy segít meg az Isten .

Úgy szeretem Emelkát,
mint az édes pálinkát,

Emelka es engemet,
tépi le az ingemet.

Úgy szeretem uramat,
lepisilem (huggyom össze) magamat
uram es úgy engemet,
tépi le az ingemet.

Minden ágon kettő három, jaj, Istenem ki lesz
párom, lehet nekem olyan párom, megfeketedik
a hátam.

Reggelig, reggelig,
akkor es egy darabig.

Lábujjkámon a köröm,
azon felül az öröm.

Aratás, takarás,
akkor van a jajgatás.

Lakodalom, sokadalom,
akkor nincsen beteg asszony .

Aki nem tud aludni,
jöjjön ki csudálkozni.
Minden ember jöjjön ki
lásson csudát ideki.

Ez a legény kóbori,
meg kéne borítani.

Ez a leány túrót árul,
lyukas a gatyája hátul,
Míg a túrót árulgatja
a pendelyét megfoldhatja.

Ereszd el a hajamat,
úgysem hagyom magamat.

Nyomás, nyomás,
nem a pina vakarás !

Piros alma, gömbölyű,
ez a kontrás féltökű.

Aranyóra a falon,
úgy járom, hogy akarom.

Aranyóra a farom,
úgy jár, ahogy akarom

Ez a leány talicska,
minden legény taszítja.

Hány esztendő's lehattél
mikor bingyózni kezdted.
Tizenhárom meg egy fél ,
úgy bingyóztam mint a szél.

Túl a hegyen zabkéve,
a legénynek lány kéne.

A pendelyem szegélye,
hat legény kell melléje.

Ez a legény olyan, szegény,
három krajcárt biztos megér.

Azért adtam három pengőt,
hogy a farod járjon rezgőt.

Helyet helyet nekünk is
ha kicsinyek vagyunk is.

Moldvai

Gergely tánc

Mikor gergel legén vót

Jaj mics'da szép legén vót
Édes gergelem kedves gergelem

Jaj mics'da szép legén vót
Nekem jó szeretőm vót
Édes gergelem kedves gergelem

Gergel sültül e gerlicsbe
S én táncoltam e gerlicsbe
Édes gergelem kedves gergelem

Papucskáim kopogtak
Pántlikáim zurrogatok
Édes gergelem kedves gergelem

Papucskáim kopp-kopp-kopp
Pántlikáim zerr-zerr-zerr
Édes gergelem kedves gergelem

Pántlikáim zerr-zerr-zerr
Makkecskáim herr-herr-herr
Édes gergelem kedves gergelem

Hoina

Elindultam szórt kötni, szederinda-rinda,

Elindultam szórt kötni, szederinda-rinda.

Hát a szőrrel mit csinálsz? szederinda-rinda,
Hát a szőrrel mit csinálsz? szederinda-rinda.

Szitát kötök belőle, szederinda-rinda,
Szitát kötök belőle, szederinda-rinda.

A szitával mit csinálsz? szederinda-rinda,
A szitával mit csinálsz? szederinda-rinda.

Lisztet szitálgatok véle, szederinda-rinda,
Lisztet szitálgatok véle, szederinda-rinda.

Hát a lisztel mit csinálsz, szederinda-rinda,
Hát a lisztel mit csinálsz, szederinda-rinda.

Málét sütök belőle, szederinda-rinda,
Málét sütök belőle, szederinda-rinda.

A málével mit csinálsz? szederinda-rinda,
A málével mit csinálsz? szederinda-rinda.

Szeretőt fogadok véle, szederinda-rinda,
Szeretőt fogadok véle, szederinda-rinda.

Szeretővel mit csinálsz? szederinda-rinda,
Szeretővel mit csinálsz? szederinda-rinda.

Nappal véle kapálgatok, szederinda-rinda,
Éjjel véle hálogatok, szederinda-rinda.

Kettős/De-doi

Szeretőm e táncba gyűrű ez ujjába

Minden fordulásba ragyog ez ujjába
Szeretőm es vótál kerítőm es vótál
Verjen meg ez isten ha igaz nem vótál

Verje meg ez isten azt az ördög bábát
Minek tiltotta vót tőlem ez ő fiát
Ha neki fia vót nekem szeretőm vót
Ha neki édes vót nekem édesebb vót

Verje meg ez isten veretlen se hagyja
Kilenc esztendeig csak e hideg rázza
Ne csak egyszer másszor vaj egy héten egyszer
Vaj minden órába vaj csak tizenketszer

Csak azért szerettem falu végen lakni,
Hogy az én édesem odajár itatni.
Lovát itatgatja, magát csinosítj,
Szép piros orcáját vélem csókoltatja.

Ha folyóvíz volnék, sohasem busulnek

Magos matros között zengedezve járnék

Magos martok között zengedezve járnék
Kövicses víz partján violát nevelnék

Kövicses víz partján páratlan gerlice
Annak es édesem én voltam egyike

Annak es édesem én voltam az oka
Kinek e világhoz nem volt része soha

Kaszáló füvekre porondot hajtanék
S az én édesimnek gyöngy koszorút kötnek

Vetettem violát, várom kinyílását
Az én édesemnek visszafordulását

Kinyílt a viola ki es virágoza
De az én édesem vissza nem jön soha

Keresel

Keresem, keresem, nem kapom,

Ha megkapom, megcsapom.
Ha elérem, megkapom,
Én őt mindjárt megcsapom.

Keresem, keresem, nem kapom,
Ha megkapom, csókolom.
Ha elérem, megfogom,
Én őt mindjárt csókolom.

Ez a leány kicsike
Szökik mint egy görice
De a legény nagyocska
Szökik mint egy lovacska

Fejér végű kendőbe
Menjünk ki ez erdőbe
Veres végű kendőbe
Menjünk menyeközbe

Magos vagy te mint a nád
Tejben feresztett anyád
Tejbe bajba feresztett
Most szárnyadra eresztett

Azért vagyok lenbingó
Hogy szeressen a bíró

S azért vagyok lenvirág
Hogy szeressen egy világ

Lérem

Lérem, lérem utolérem

Száz kutyával összetépem

Kecskés

Este jó szürkül bé,

Tűzhelyeket seperd bé
Mer' nem tudod, ki jön bé
Mer' nem tudod, ki jön bé.

Ki az este béjött vót
Kilenc almát hozott volt
Mind a kilenc rohadt volt
S a legény es egy rossz volt

Ki az este béjött vót
Kilenc almát hozott volt
Mind a kilenc piros volt
S a legény es dolgos volt

Zöld ág dió mogyoró
Az a leányoknak jó
Kert tetején döglött ló
Az a legényeknek jó

Ki ha reám haragszik
Egyen békát tavaszig
Tavasz után egeret
Míg a szeme kimered.

S ha ki nem mered
Egyen káposztalevet
S ha ki nem mered
Egyen káposztalevet

Én istenem add meg úgy
Mint azelőtt régen volt
Diófából tekenőt
S leveliből lepedőt

Ne bánd édes virágom
Hogy így élem világom
Éjjél tés es nem bánom
Míg szívemből kívánom.

Megvizsgálom szívedet, véle szeretetedet.

Túl a vizen zörgős malom, ott őröl az én galambom,

Túl a vizen zörgős malom, ott őröl az én galambom.

Ott egyebet nem őrölnek, csak bút, s bánatot eleget,

Ott egyebet nem őrölnek, csak bút, s bánatot eleget.

Nékem is van egy bánatom, odaviszem, lejártatom,

Nékem is van egy bánatom, odaviszem, lejártatom.

Két szem búza, kettő rozs, felöntöttem, járja most,

Két szem búza, kettő rozs, felöntöttem, járja most.

Én Istenem, halálom, nem ér engem az álom,

Én Istenem, halálom, nem ér engem az álom.

Mert az álom nyugalom, s a szerelem szívfájdalom,

Mert az álom nyugalom, s a szerelem szívfájdalom...

Én Istenem, Teremtőm, de beteg a szeretőm.

Én Istenem, Teremtőm, de beteg a szeretőm

Jaj Istenem gyógyítsd meg, harmadnapra fullaszd meg

Jaj Istenem gyógyítsd meg, harmadnapra fullaszd meg

Kezes

Hazám, hazám, csendes hazám,

Bárcsak határid láthatnám!

Látom füstjét, de csak alig,

Az ég alatt zengedezik.

Az ég alatt a föld színjén,

Olyan árva nincsen, mit én.

Az ég alatt a föld színjén,

Olyan árva nincsen, mit én.

Testvér, mikor az úton jársz,

Szíved fáj-e, ingem nem látsz?

De ha fáj is, mit tudsz tenni,

Egyszer ennek így kell lenni.

Egyszer ennek így kell lenni,

Ketten két útra indulni.

Meg kell egymást próbálni,

Meg kell egymást próbálni.

Úgy elválunk mi egymástól,

Mint a lapi az ágától.

Úgy megválunk mi egymástól,

Mint a lapi az ágától.

Túl a vízen egy kosár, abban lakik egy madár,

Túl a vízen egy kosár, abban lakik egy madár.

Abban lakik egy madár, aki engem rég hogy vár,

Abban lakik egy madár, aki engem rég hogy vár.

Várj madárkám, várj, várj, várj, este hozzád megyek már,

Várj madárkám, várj, várj, várj, este hozzád megyek már.

Megvizsgálom szívedet, véle szeretetedet,

Vegyes

S beteg vagyok, s a szerelem betegje

Világoskék szemvel vagyok megverve

Világoskék szemvel vagyok megverve

Nem gyógyít meg csak a rózsám szerelme

Búzaszemet szedeget egy vadgalamb

Milyen szépen szól a lészpedi harang

Azt veri ki mind a két oldalába(o)

Szerettem egy barna legényt hejába(o)

Azért szeretek én falu végén lakni

Mer az én szeretőm oda jár itatni

Itatgassa lovát fitatgassa magát
S jövök elejébe s nézek e szemébe

S verje meg az Isten szeretőmnek házát
S ott se mündegyiket csak ő édesanyját

E kertemben egy madár

Keringetem, de nem vár
Jaj, Istenem, de nagy kár
Hogy az ingem meg nem vár!

Várj meg ingem te madár
Mert magadra maradál
Csirip-csirip te madár
Mert magadra maradál!

Ha te ingem meg nem vársz
Örökké magadra jársz
Csirip-csirip te madár
Örökké magadra jársz!

Kiszáradt a cserefa, cserefa

Hol hálunk az éjszaka, éjszaka
Terítsd le a lepedőt, lepedőt
Tégy egy párnát vaj kettőt, vaj kettőt

Írjátok fel keresztm fájára
Itt nyugszik egy szerencsétlen árva
Kinek nincsen sem apja, sem anyja
Sem egy igaz atyafia fia

Hargitai zöld erdő, zöld erdő
Abba vagyon csipkebokor vessző
Arra rejá szállott bús gerlice
Arra rejá szállott bús gerlice

Körme között úti cédulája,
S a szájával mind azt magyarázza,
Itt fekszik egy szerencsétlen árva,
S itt fekszik egy szerencsétlen árva.

Kinek nincsen sem apja sem anyja,
Sem egy igaz atya fia-fija,
Kinek nincsen sem apja sem anyja,
Sem egy igaz atya fia-fija.

Csujogatás

Holdvilág, napvilág,
megbolondult a világ,
Megbolondult csudájába,
mert nem ment el nuntájába

Úgy táncolok én estig,
míg a csizmám kifeszlik,
Ha kifeszlik megvarrom,
(s) ezt a táncot kijárom.

Ha kicsikék vagyunk es,
Nagyot szökünk azért es.

Szép a leány ideig
Tizennyolc esztendeig
Tizennyolcat elmúlja
Tobbi leány bolondja

Viszik viszik a szilvát
Ropogtatják a magvat
Ha nem adnak belőle
Nyuvadjanak meg tőle

Járd ki lábam, járd ki most!
Nem parancsol senki most!

Aki rivám haragszik,
egyen békát tavaszig,
Tavasz után egeret,
míg e szeme kimered

Somoskai legények,
Szilvaízes lepények.
A lányok, ha akarják,
A hamuba takarják! Hujuju...

Igyál, igyál eleget,
míg a szemed kimered,
ha a szemed kimered,
igyál káposztalevet.

Ebben van egy cseppecske,
olyan, mint a mézecske.
Addig iszom belőle,

Míg lebújom melléje.

Félre bánat, félre bú,
Bolond, aki szomorú.
Mert én olyan víg vagyok,
Hogy szeretőm elhagyott.

Ebbe van egy cseppecske,
Olyan, mint a mézecske,
S addig iszom belőle,
Míg lebújom melléje.
Ha lebújom melléje,
Jól megnyugszom mellette,
S jól megvernek mellette.

S az én uram haragja,
Olyan, mint a tűz lángja,
Mennél inkább haragszik,
Annál inkább csilloglik.

Sárig virág e réten,
Merre jártál e héten?
Azt gondoltam, meghóttál,
Hát te pipékvel vótál.

Ha még egyszer lány lennék,
Kertbe hagymát ültetnék,

Akinek most kedve nincsen,
annak egy csepp esze sincsen.

Este, regvel gyomlálnám,
Soha el nem adódnám!

Ne szeresd a más urát,
Mert nem viszen neked fát,
Ne szeresd a más asszonyát,
Nem varr neked inget, gatyát.

Én istenem valaki
Csak a hídig hína ki,
Onnan tovább elmennék,
Amit kérne, azt adnék.. Huju...

S ez az ember túrót árul,
Likas e gatyája hátul,
Kilikadt e bugyogója,
Elesett e jó dugója. Huju...

Iha-iha-ihatnám,
Ha bor lenne, innyanám,

Az én torkom sem rozsdás,
Az es megissza, mint más. Ujuju...

Mikor uram honn vagyon,
Csipke van ez ablakon,
Mikor uram nincsen honn,
Rózsa van ez ablakon! Ujuj...

S eme liány liány lesz,
Míg a világ világ lesz,
Szereteje legény lesz,
Míg e világ világ lesz. Hujuju...

Járd ki lábom, járd ki most,
Nem parancsol senki most,
S az én lábom kijárja,
Mert ez szokott a tánkra,
Szemem hunyorgatásra,
Szájam e csókolásra. Ujuju...

S akinek most kedve nincs,
Annak egy csepp esze sincs, ujuju...

Resze, resze, reszete,
Mind megcsalál az este,
Kicsaltál e kenderbe,
S ott hagytál egy pendelybe. Ujuju...

Úgy tudunk mi táncolni,
Mint e molnár tyúkjai,
Mert az jól él a vámból,
S az ellopott búzából! Ujuju...

Az én szemem lenbingó,
hogy szeressen a bíró,
az én szemem lenvirág,
hogy szeressen a világ!

Kommendálások musamához

Vezényszavak a kecskészhez

Holdvilág napvilág
Menj előre szép virág!

Kiskecske nagykecske
Menj előre menyecske

Előre csak előre
Ne a hátul sötétbe

- Sirintsd meg, fordítsd meg,
Eléfelé indítsd meg!
- Sirintsd meg, fordítsd meg,
Hátrafelé indítsd meg!
- Sirisd meg fordítsd meg
Össze vissza indítsd meg!

Kiskecském kecskecském
Fordulj egyet/penderedjél menyecském

Előre csak, előre,
Lássuk, mi lesz belőle!

Elé, elé, még elé!

Sirintsd meg, fordítsd meg,
ha szereted, csókold meg.

Magyarbódi

Sàrgadinnye levele

Sàrgadinnye levele sàrgadinnye görögdinnye levele

Mért nincs minden lánynak kacsintós szeme

Làm az enyém mindenkire tud

Nevetni kacsintani

Azért nem tud a szeretom elhagyni

Màr meguntam igazàn

Màr meguntam ezt a legényt szeretni

A gyűrűjét a zsebemben viselni

Majd ha eljön szombaton estére

A gyűrűjét odadom

Köszönöm a josàgodat galambom

Fàjhat annak a kislànynak a szìve

Kinek házasodik a szeretője

Làm az enyém házasodik mégsem fàj

Szàzat szeret szàzat szeret még igazira talál

De szeretnék a templomban ott lenni

Mikor az én kisangyalom esküszik

De szeretném azt az egyet hallani

Hogy fog engem, hogy fog engem a szívéből kitagadni.

Jól gondold meg kislány elejét utolját

Kivel kötöd össze életed világot

Az nem kölcsön kenyér hogy vissza adhassak

Se nem bazsarózsa hogy leszakítanád

Sem eső nem esik sem felhő nem látszik

Mégis az én orcám két oldalról ázik

Sírjál szép menyasszony most készülj elválni

Anyádtól apádtól a fiatalságtól

Verd meg Uram isten szeretőmnek házát

De még jobban a benne lakóját

A benne lakóját azt se mindegyiket

Csak is azt az egyet, régi szeretőmet.

Ezt a kislányt nem az anyja szülte

Diófának a teteje termette

Diófának a teteje bujába

Földre hajlik a szomorúságába

Irigyeim hagyjátok szeretni

Hagyjátok a szememet rávetni

Meg van szokva szemem a nézésre

Gyöngye karom a legény ölelésre

Ezt a kislányt nevelte nevelte

Mert nem győzte meg selyem kendővel.

Kilencet köt fejére, nyakára,

Tizediket karcsu derekára.

Ez a kislány várja a farsangot

Mert megunta a magányosságot

Kikönyököl a kapufélfára

Úgy kacsingat a szőkére barnára

Sàrgán virágzik a repce

Bárcsak mindig szombat lenne

Bárcsak mindig szombat este lenne

Sej hogy a babám szépen megölelne

v: Szàradjon el a repce levele

Sej ne maradjon rajtam a világ nyelve

Barna kislány gyönyörű virágszál

Elvennélek ha szegény nem volnál

Hiába hull szemed apró könnye

Sej ha a neved nincs a telekkönyvben

Asszony szeresd az uradat

Érte ne veresd magadat

Lesz még nékem olyan feleségem

Sej kivel én a világomat élem

Ej a titkos szerelem...

Ej! A titkos szerelem, titkosan kezdődik!
Mégis utoljára kivilágosodik.

Ej! nem az a jó gazda, kinek hat ökre van
Csak az a jó gazda, kinek szép lánya van.

Ej! Minek a hat ökör, a nagy istállóba?
Ha, nincsen szerelem, a két ifijúba.

Ej! Adj Isten aranyat, annak a gazdának
Aki nevel szép lányt, más ember fiának.

Ej a titkos szerelem akkor jól végződik
Ha a legény a lánnyal összeházasodik

Hej minek vagy minek vagy ha nem tudsz
megcsókolni
Talán azt gondolod nem tudom vissza adni

Új a csizmám el akarom cserélni

de a babám nem akarta engedni
engedd babám nem a te pénzéd ára
én kerestem a magyarbődi határba

kossuth lova megérdemli a zabot
kétszer került meg magyarországot
ha még egyszer körül került volna
magyar gyerek osztrák baka nem volna

A csillagok ha beszélni tudnának
A leányokról mindent kivallananak
A lányokról mindent kivallananak
Sok szép lányok szégyenbe maradnának

Ágas-bogas a diófa teteje
Csak egy legény termett az én kedvemre
Azt a legényt nem adnám a világért
Édesanyja minden birodalmáért.

Fecskemadár csicsereg már az ágon
Nem egyedül vagy árva a világon
Siratom a gyászba borult éltetemet
Sajnálom hogy hozzád járni nem lehet.

Jaj de szépen harangoznak

talán az én galambomnak
most viszik a temetőbe
el sem búcsúzhatok tőle

bárcsak addig ki ne vinnék
míg én innét haza mennék
koporsójára borulnék
jaj de keservesen sírnék

Volt szeretőm egy szépecske
De elcsalta egy menyecske
Ha elcsalta éljen vele
Csak előttem ne ölelje
Mert ha előttem öleli
Kész a szívem megszakadni

Láda láda cifra láda
Fáj a babámnak a lába
Ott van szeretője helyben
Gyógyítsa meg a kis kertben

Jaj de szépen muzsikálnak
Zöld erdőben a betyárok
Gyönyörű gyűrű falevél
Jaj de szép a betyár legény

Szereti a hal vizet
Szeretlek én babám téged
Olyan igaz leszek hozzád
Mint tulajdon édesanyád

Szeretnélek, ha mernélek
Ha meg nem irigyelnének
Irigyeljen kinek tetszik
Csak úgy szeretlek, mint eddig

Ha még egyszer lány lehetnék
Jól megnézném, kihez mennék
Úgy megválasztnám a legényt
Mint a piacon az edényt
Hogy az edény mázas legyen
A legény meg szálas legyen

Addig élem a világomat
Míg szél fújja szalagomat
Ha bekötik a fejemet
Sírva eszem kenyeremet
Ha felkötik a nagy kontyot
Aláteszik az sok gondot

A magyarbódi dobogós kőhídnál

Három legény rozmaringot kaszál
Én leszek a rozmaring szedője
Barna legény igaz szeretője.

Kilyukadt a sajtárom dongája
Elhagyott a szeretőm, a barna
Ha elhagyott majd megvár, majd megvár
A nagybódi dobogós kőhídnál.

Búza, búza, búzavirág,

Engem szól az egész világ.
Egész világ rólam beszél,
De (j)azt csak elfújja (j)a szél.

Búzát vetettem keresztbe,
Jutok-e babám eszedbe.
Ahány szem van egy keresztbe,
Annyiszor jussak eszedbe.

Ugat az én kutyám ugat a kapuba,

De sok irigyem van az egész faluba.
Lehet akármennyi irigyem, nem bánom,
Csak az a kis barna legény legyen az én párom.

Elhervad a rózsa, melynek töve nincsen,
elhervadok én is, mert szeretőm nincsen.
Hervadj rózsám, hervadj, már az enyém nem
vagy,
még az enyém voltál, piros rózsa voltál.
Piros rózsa voltál, de már elhervadtál,
sűrű könnyeiddel babám orcádat le mostad.

Ha te elmész rózsám, kívánok jó utat,
ha te elmész máshoz, törjön el a lábad.
Törjön el a lábad, fusson ki a szemed,
hogy te soha többet ne lásd a csillagos eget.

Fölkel a lány jókor reggel, ja-ja-jajj,

Feje olyan mint a bokor,
hi-bi-bi ho-bo-bo hopp, hopp, hopp.

Kenyeret is jól tud sütni, ja-ja-jajj,
Kétszer szokott kovászolni,
hi-bi-bi, ho-bo-bo hopp, hopp, hopp.

Aztán kétszer befűt neki, ja-ja-jajj,
Mégis keletlen veszi ki,
hi-bi-bi, ho-bo-bo, hopp, hopp, hopp

Szatmári

Csárdás

Szatmárökörítő híres város,

Nagy kár hogy az utca ilyen sáros,
Mégis végigmegyek azon az úton,
a kapuba vár a galambom.

Egye meg a fene ezt a világot

életemnek fele nyakára hágott.
Életemnek a legszebbik korába',
öltöztetnek menyasszonyi ruhába.

Komámasszony, eressen fel az ágra,
hadd tegyem a jobb kezem a farára.
Nem csinálok semmi gorombaságot,
éjfél után megoldom a gatyámat.
(éjfél után megcsókolom a szádat).

Édesanyám most vagyok szép időbe',
Most vagyok a tizenhatodik évben.
Kár volna még engemet férjhez adni,
Rózsa helyett bimbót leszakítani.

Én is voltam valamikor valaki,
én is tudtam a legénynek hazudni.
De mióta nem hisznek a szavamnak,
elfelejtem minden csalfaságomat.

Fekete tyúk szedegeti a meggyet,
de semmirevaló kislányt szeretek!
Nem bánom én, ha semmirevaló is,
semmirevaló vagyok én magam is.

Életembe' mindig szépet szerettem,
utoljára csúnyával kell megéernem.
Node sebaj, ha én így érdekemtem,
nem kellett vón' mindig szépet szeretnem

Szivárványos az ég alja,

Nem jól van a fejem alja, csuhajja!
Ref: Gyere babám, igazítsd meg,
fáj a szívem, vigasztald meg, csuhajja!

Édesanyám mondta nékem,
Minek a szerető nékem, csuhajja!
Ref: De én arra nem hajlottam,
Titkon szeretőt tartottam, csuhajja!

Zöld a kökény, maj' megkékül,
most vagyok szerető nélkül, csuhajja.
Maj' megérik feketére,
találok én szeretőre, csuhajja.

Kérsejéni templom előtt
háromágú diófa nőtt, csuhajja!
Három ága, hat levele,
Nemtom', mi a babám neve, csuhajja!

Addig babám el nem veszek,
Míg a tóban halak lesznek,
Pedig abban mindig lesznek,
Így hát soha el nem veszek.

Nagykárolyi kertek alatt
Jaj de régen lement a Nap, csuhajja.
Gyere babám gyűjtsál gyertyát,
Mutasd meg az országútját, merre van/csuhaj

Ki látott már télen fecskét

fehér lábú kis menyecskét csuhajja
láttam biz én a bakonyba
kezét lábát a balatonba mossa csuhajja
láttam biz én a bakonyba
hideg a víz csiklandozza csuhajja

Házunk előtt jár a postás
Talán a levelem hozza csuhajja
Ne hozd postás a levelem
Ne szomorítsd az árva szívem csuhajja

Zölderdőben de magos,

Zölderdőben de magos a juharfa,
Kicsi madár ejehaj,
Kicsi madár a fészket odarakja.
Az erdei dalos madárnak is van párja,
Csak én magam egyedül,
Csak én magam egyedül, vagyok árva.

Rózsa, rózsza ejehaj,
Rózsa, rózsza, tearózsa levele.
Nem beszéltem ejehaj,
Nem beszéltem a babámmal az este.
A zsebkendőm is nála van a zsebébe',
Visszahozza ejehaj,
Visszahozza az este.

Szakácsasszony, ejnye, ejnye, ejnye,

De szennyes a kötője eleje.
Ref.: Mossa ki a kötője elejét,
Úgy várja a megtisztelt vendégét.

A Csepp utcán végestelen végig,
Minden kiskapuban virág nyílik.
Ref.: Minden kis ajtóba de kettő, három,
Csak az enyém hervadt el a nyáron.

Felültem a kemencére,

Leégett a szoknyám széle.
Széle, széle a szoknyám széle,
Megver az uram estére.

Nem ettem én ma egyebet,
Csak egy fazék aludttelejét.
Azt is csak úgy kanál nélkül,
Megélek a babám nélkül.

Eltörött a kutam gémje,

Hogy itatok meg estére.
Ref.: Pántlikát kötözök rája,
Mégis megitatok mára.

Kék a szőlő de édes,

Ez a kislány de kényes.
Ref.: Azért van olyan nagyra,
Barna legény a galambja.

Hej, menyecske, menyecske,
Hány esztendő lehetsz te.
Ref.: Tizenhárom meg egy fél,
Talán tizennegyedfél.

Hej, cigánylány, cigánylány.
Szép szeretőd van- e már
Egész héten kócos vagy,
Szombaton, meg vasárnap az enyém vagy

Én Istenem, adjál esőt,

a lovamnak jó legelőt, hadd egyen.
A lovamnak jó legelőt, hadd egyen,
nékem pedig szép szeretőt, hadd legyen.

Utca, utca bánat utca,
bánat kőből van kirakva, simára.
Azért van az úgy kirakva simára,
jön a babám magos szárú csizmába

Hajnallik, hajnallik,

de nem jól hajnallik.
A Sámsonyi határ felől
szomorú hír hallik.

Megöltek egy legényt
hatvan forintjáért,
belökték a Tiszába
ja piros pejlóváért.

Tisza bé nem vette,
partjára vetette.
Arra ment egy hajóslegény,
hajójába tette.

Arra ment az anyja,
költi, de nem hallja.
Kelj fel, kelj fel, kedves fiam,
hadd vigyelek haza!

Arra ment rózsája,
költi, azt már hallja,
kelj fel, kelj fel, édes rózsám,
hadd vigyelek haza!

Nem mehetek haza,
mer' meg vagyok halva,
zsebbe való fene-piros késem a
szívembe van szúrva.

Lóra csikós, lóra, nem a csárda felé,
elszaladt a ménes Lengyelország felé.
Elejbe, elejbe, a csikó elejbe,
mert betalál menni a babám kertjébe.

Kiszáradt a tóból mind a sár, mind a víz,
a szegény barmok is csak a gulyást nézik.
Uram, én Istenem, adjál egy szép esőt,
a szegény baromnak jó legelő mezőt!

Meguntam, megvallom, e világon élni,
ezt a kevés időt búval eltölteni.
Búnevelő idő, ködnevelő felhő,
jaj, de megemésztett ez a pár esztendő!

Több az irigyem százharminckettőnél,
de pártfogóm nincsen egyéb az Istennél.
Látom, a törvényben huszonnégyen ülnek,
mind a huszonnégyen rólam törvénykeznek.

Istenem, országom, hol lesz meghálásom,
erdőn-e vagy mezőn, vagy a pusztaságon?
Ha erdőn meghalok, megesznek a vadak,
majd elénekelnek az égi madarak.

A Bakonyba lakom, keress fel galambom!
Csendes folyóvíznek csak zúgását hallom.
A csendes folyóvíz télbe megaluszik,
de az én bús szívem soha meg nem nyugszik.

Szegény legény vagyok, járok, mint a gavallér.
Eszi a nyakamat a zsíros inggallér.
Szegény legény vagyok, járok, mint a gavallér.
Eszi a nyakamat a zsíros inggallér.

Lóra csikós, lóra, elszaladt a ménes,
csak egyedül maradt a pányván a deres.
Számolj, bojtár, számolj, a kötőfék szárral,
majd én is számolok a fias kancával

Szól a fügemadár,
Mindjár' megvirrad már.
Ref.: Fordulj hozzám rózsám,
Csókold meg az orcám.

Csókold meg az orcám,
százszor egymás után,
én is megcsókollak
Tégedet azután.

Hajnalljon, hajnalljon,
Csak meg ne virradjon.
Ref.: Hogy az én galambom,
Jó utat haladjon.

Jó utat, jó utat,
Jó utat kívánok.
Ref.: Míg a kapuig érsz,
Törjön el a lábad.

Törjön el a lábad,
Térdből mind a kettő.
Ref.: Mert soha nem voltál,
Igaz hű szerető.

Kék ibolya, ha leszakítanálak,
mit mondanál, babám, ha elhagynálak?
Azt mondanám, verjen meg a Teremtő,
sose voltál igaz szívű szerető.

Jaj de bajos/nehéz a szerelmet titkolni,
tővis közül az ibolyát kiszedni.
kiszedném, de megszúrja a kezemet,
kit szerettem, az az enyém nem lehet.

Zúg az erdő, zúg a mező,
vajon ki zúgatja,
Talán bizony Angyal Bandi,
sej, haj, a lovát ugratja.

Víg ő maga, víg a lova,
víg a paripája,
Vígan várja Varga Julcsa,
sej, haj, a megvetett ágyban.

Varga Julcsa selyem-ágya
magasra van vetve,
Angyal Bandi a kalapját,
sej-haj, rajta felejtette.

Hozd ki, Julcsa, a kalapom,
hadd tegyem a fejembe,
hogy ne süssön a fényes nap,
sej-haj, ragyogó szemembe!

Zúg az erdő, zúg a nádas,
Vajon ki zúgatja.
Ref.: talán bizony Patkó Bandi,
Ej-haj, zúgatja, mozgatja.

Én megmondtam Angyal Bandi
Ne menj az alföldre
Ref. Mert megtanulsz csikót lopni
Sej haj betyár lesz belőled

Patkó Bandi, de rég mondtam,
Ne menj az erdőbe.
Ref.: Csikósoknak, a gulyásoknak,
Ej-haj, ne járj ellenére.

A csikósok, a gulyások,
Kék lajbiba járnak.
Ref.: Azok élnek a világukat,
Ej-haj, kik párosan hálják.

Lám én szegény szolgálégény
Csak egyedül hálók
Ref. Akármerre kaparászok
Sej haj csak falat találok

A hajnali csillag ragyog,

Én még a kocsmába' vagyok.
Jaj, Istenem, hogy szégyellem,
Hogy reggel kell hazamennem.
De én aztat megteszem, hazamegyek,
lefekszem,
Kialuszom magamat szép csendesen.

Utca, utca, bánat utca,
Bánatkővel van kirakva.
Azt is az én rózsám rakta,
Hogy én sírva járjak rajta.
De én aztat nem teszem, hazamegyek,
lefekszem,
Kialuszom magamat szép csendesen.

Zörög az akácfalevél

Nagyecsedről fújja a szél.
Fújja a szél, zergeti',
Más babáját szereti,
Szereti, és elveszi.

A patai kocsmá ajtó nyitva van,

Valamennyi részeges betyár mind ott van.
Ref.: Én is oda megyek, bekötöm a lovamat,
Még az éjjel kimulatom magamat.

Sárga zsinór a bakancsom fűzője,
Gyáva legény kinek nincs szeretője.
Ref.: Gyáva legény, kinek kettő de három nincs,
Kinek szőke, de barna szeretője nincs.

Már ezután úgy élelem világot,

Kis kalapom a jobb szememre vágom.
Jobb szememről a bal szememre vágom,
Csak a szabadságos kiskönyvemet várom.

Elmondhatom Istenem, Istenem,
Gyászba borult az egész életem.
Gyászba borult felettem az ég is,
Elhagyott már engem a régi szeretőm is.

Már ezután két szeretőt tartok
Az egyiktől a másikhoz járok
Ha az egyik hűtlen lesz és megcsal
Megyek a másikhoz majd az megvigasztal

Gém, daru, gém, daru, gém, daru, gém

Én vagyok, én vagyok, én vagyok én.
Túl az ecsedi lápon, itt, itt, itt
Itt csókold meg a számat itt, itt, itt,
/Csókolom meg a szádat itt, itt, itt

Bárcsak ez az éjszaka,

Szent György napig tartana.
Tizenhárom éjjel, meg egy nap
Kimulatnám véled magamat,
Kimulatnám véled magamat.

Ugye babám meg tudsz verni,

De egy szoknyát nem tudsz venni,
Engem vertél, azt is bánod,
Holtig a szememre hányod.

Ugye babám jobb az ágyon,
Mint a fekete subádon,
Meg kell az asszonyt becsülni,
Ölbe kell az ágyra vinni.

Jó az uram jónak látszik,
De csak akkor mikor alszik,
Reggel felkel jól összever,
Megvan nékem a jó reggel.

Édesanyám lánya voltam,
Míg szeretőt nem tartottam,
Mióta szeretőt tartok,
Édesanyám megátkozott

Nem vagyok én senkinek sem adósa, adósa

Él még az én feleségem édesanyja, édesapja
Meg annak az apósa, anyósa:
2x Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él

Szép vagyok én, csak a szemem fekete, fekete;
Nem vagyok én az erdőbe remete, remete.
2x Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él;

Szomszédasszony piros barna leánya, leánya,
Annak vagyok szeretője, babája, babája.
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él;
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

Még azt mondja az a kislány: vegyem el,
vegyem el!
Meg se kérdi, hogy majd mivel tartom el, tartom
el?
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él;
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

Eltartom hétköznap búza kenyérrrel – kenyérrrel,
Vasárnap, ha más nem jut már: veréssel,
veréssel.
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él;
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

Asztali nóták

Bujdosik az árva madár

egyik ágról másikra száll
hát az olyan árva mint én
hogy ne bujdokolna szegény

a mezei kis pacsirta
szárnya az eget hasítja
hasítja a magos eget
a szeretőm másat szeret

látod milyen ködös idő
látod hogy esik az eső
de én azért fölkereslek
mer én igazán szeretlek

Debrecennek van egy vize

kinek hortobágy a neve
arra van egy kőhíd rakva
kilenc lyukra van állítva

az én lovam csárda előtt
gödröt vágott maga előtt
rúg-vág kapál ágaskodik
a gazdája jó bort iszik

egyik iszik a meggyesbe
a másik a cserepesbe
a harmadik a morgóba
gulya ménes csavargóba

andrás nap felé az idő
esdegél a havas eső
sírnak-rínak a bárányok
szomorkodnak a juhászok

kérdi egyik a másiktól
mit csináljunk a bárányokkal
hajtsuk be a gazdájának
adjon szénát bárányának

huncut gazda csak azt mondja
hajtsd ki juhász a pusztába
van még tippan a bokorba
van négy lába kapargassa
ha nincs tippan a bokorba
dögöljön meg az ebadta

Juhászlegény,szegény juhászlegény,

Tele pénzzel ez a kövér erszény.
Megveszem a szegénységet tőled,
Ráadásul add a szeretődöt.

Ha ez a pénz volna csak foglaló,
Ezer annyi lenne borralaló.
A világot adnák ráadásnak,
Szeretőmet mégsem adnám másnak

Kalocsai

Mars

Kocsmárosné Ica lánya a galambom,

Minden este kikönyököl az ablakon,
Karjával intöget, gyere bé ha löhet,
Megölellek, megcsókollak, hogyha szeretsz.

Becsapott a kocsmárosné Ica lánya,
A bor helyött vizet öntött a pohárba,
Innám, de hiába drága a bor ára
Becsapott a kocsmárosné Ica lánya.

De jó volna így élni hétfőn is mulatni,

Kedden hazamönni, szerdán lefeküdni.
Csütörtökön fölkelni, pénteken öltözni
Szombaton kérdezni, hogy hol fognak fizetni.

Későre jár az idő haza kéne már menni
Jaj de nagyon sötét van nem merek elaludni
Kísérj el angyalom csak addig a sarokig
Azután már elmegyek, onnan haza magam is

Mári néni egy ingbe pöndölybe,

Kiszaladt a virágos kiskertbe,
Kocsmárosné gyűjjön be, gyűjjön be,
Mert meglátják egy ingbe pöndölybe.

Azt a kutya mindenit a világnak,

Roszbabb életem van, mint a kutyának.
Mert a kutya elbújik a szénába, szalmába,
Én meg csak úgy csavargok a világba.

Azt a kutya mindenit a világnak,
Roszbabb életem van, mint a cicának.
Mert a cica megfogja az egeret, verebet,
Én meg csak úgy csalom a szeretőmet.

Azt a kutya mindenit a világnak,
Roszbabb életem van, mint a bolhának.
Mert a bolha bebújik a pendelybe, gatyába,
Én meg csak úgy tapogatok utána.

Dunáról fúj a szél de esik az eső

Eressz be angyalom, talán még nincs késő
A szűröm ázik, a lábam fázik
A lábam nyoma sehol se látszik.

Ha hazamék azt kérdezi tőlem az anyám,

rossz vótam-e a csintován, jaj, de igazán?
Rossz vótam én, igen, igen, rossz vótam,
az öregnek soha szót nem fogadtam.

Ez az én szeretőm, ez a pici barna,

olyan az ajaka, mint a piros alma.
ici pici almácska terem minden ágon
de ilyen barna lány sehol a határon.

Ez az én szeretőm, ez a kicsi szőke,
olyan az orcája, mint a vilmoskörte.
ici pici körtécske terem minden ágon
de ilyen szép leány sehol a világon.

Nem messze van ide Kalocsa

Vasas kocsin járok én oda
Vasas kocsi, réz a tengelye, szege,
Csalfa a babám fekete szeme

El kell menni katonának el!
De a babám nem vihetem el!
Nem zsebkendő hogy a zsebembe tegyem,
a kaszárnyába magammal vigyem!

Szép csepűi lányok hogyan jártak?

A kis kútba vizet nem találtak,
mer' a kis kút befagyott,
a szeretőm elhagyott
szombat este.

Ennek a kislánynak nincs babája,
biciklis úr jár az udvarába,
biciklis úr, gyűjjön be,
biciklizzen ide be
a szobába./a meleg ágyba.

Piros alma ne gurulj, ne gurulj,

Barna kislány ne búsulj, ne búsulj,
Nem búsulok nem is én, nem is én,
Jövő ősszel menyasszony leszek én.

Árok mellé esett a lépésem,
Szomszédasszony fia a kedvesem.
Ki-kiáll a kisajtó elébe,
Fáj a szíve a páros életre.

Ez a kislány várja a farsangot,
mert megunta a magányosságot
ki-kiáll a kiskapu elibe
fáj a szíve a páros életre.

Árok is van, gödör is van, ugorni 'köll,

Szép lány is van, csúnya is van, köszönni 'köll.
Köszönni köll, csuhaj, a szép lánynak, hogy
Vállaljon e babájának.

Sárga csikó, sárga csikó rajta nyereg,
Beteg ez a, beteg ez a huncut gyerek,
Addig ne legyen néki egészsége,
Míg nem leszek felesége.

Ezernyolcszáz-hatvankettedikben,

Felment Garibaldi egy nagy hegyre,
Onnan nézte a szép Magyarországot,
Hogy harcolnak a magyar huszárok.

Garibaldi csárdás kiskalapja,
Nemzetiszín szalag lobog rajta,
Nemzetiszín szalag lobog rajta,
Kossuth Lajos neve ragyog rajta.

Letörött a bécsi torony gongja
Ihatnék a Garibaldi lova
Gyere kislány húzzál neki vizet
Garibaldi a csatába siet

Lassú csárdás

Kikötöm a lovamat a csárda elejébe

Lehajtom a fejem a barna babám ölébe
Lehajtom a fejem a barna babám ölébe
Hullajtom a könnyeim cifra pertlis kötényébe.

Ezt a csárdás kis kalapot édesanyám vette,
Mellé a szalagot a szeretőm anyja vette.
Meszel édesanyám, a szeretőm anyja mázol
Szomszédasszony kisöpörget én meg csak a
farom rázom.

Megkötöm a lovamat egy szomorúfűzfához,
Lehajtom a fejem a két első lábához.
Lehajtom a fejem a barna babám ölébe,
Hullatom a könnyeim a rózsás kötényébe.

Ezt a csárdás kis kalapot nem az anyám vette,
Bele a virágot a szeretőm anyja tette.
Sír az édesanyám, a szeretőm anyja gyászol,
Ellenséges ágyúgolyó választ el egymástól.

Esik eső hat ökör szarvára,

Ne higj kislány a legény szavára,
Mer' a legény megfogja kezedet,
Úgy csalja meg hajlandó szívedet.

Megismerni azt a lányt ki csalfa,
Magos annak a cipője sarka,
Magos cipő de nincs zsebkendője,
Szeretője hordja a zsebébe.

Szépen, nyílnak a mezei virágok,

Férjhez mennek előlem a szép lányok.
Nem is marad a számomra még egy se,
Kit a szívem, árva szívem szeretne.

Szépen szólnak a mezei pacsirták
Szomorúan sírnak az édesanyák
Szomorú édesanyák ne sírjatok
Megvigasztal a leszerelő fiatok.

Kalocsai vasútállomáson

Három gőzös áll a negyedik vágányon
Az elsőnek jaj, de füstöl a kéménye
Azon visznek az olasz határszélre.

Az én babám karjai, karjai,
Nem akarnak hajlani levelet írni.
Meg kell annak hajlani levelet írni,
Ha meg akar ölelni csókolni.

Az én babám rózsaszín szoknyája
Rászállott a harmat annak az aljára
Gyere rózsám szedd le róla a harmatot
A szívemről a nehéz búbánatot.

Kalocsai zöld erdőben születtem

Anyám se volt mégis felnevelkedtem
Úgy nőttem fel mint a kertben a rózsza
Volt szeretőm már húsz éves koromban

Kalocsai zöld erdőben van egy fa
Oda van a kispej lovam csatolva
Spárga kötél hosszára van eresztve
Kisangyalom régen el vagy felejtve

Kalocsai zöld erdőben van egy tó
Abban úszik három gyászos koporsó
Két szélében nem 'tom ki babája van
Közepében jól tudom az enyém van

Árvacsalán szúrta meg a kezemet
Barna legény csalta meg a szívemet
Nem ő csalt meg én csaltam meg előre
Mér nem voltál hú szerető örökre.

Ősszel érik babám a fekete szőlő,

Te voltál az igazi szerető.
Bocsáss meg, ha vala valaha vétettem,
Ellenedre babám, rosszat cselekedtem.

Jaj, de szépen zöldell a rimóci határ,
Közepibe legel egy kis bárány.
Közepibe gyöngyen legel egy kis bárány,
Jaj, de csinos, büszke a rimóci kislány.

Kinek, varrod babám azt a hímzett kendőt?
Neked varrom, hogy legyél szeretőm.
Négysarkába négy szál fehér rozsmaringot,
Közepibe babám, hogy szeretőd vagyok.

Kalocsai köves utca jaj de nagyon sáros

Azon jár a kisangyalom jaj de nagyon rangos
Ismerem a kisangyalom büszke járásáról
Rozsmaringos kalapjáról fekete hajáról

Esik eső szép csendesen nagy sár van az utcán
Mikor végig megyek rajta sáros lesz a csizmám
Gyere kedves kisangyalom mosd le a
csizmámat
Ha lemosod százezerszer csókolom a szádat.